

Manhem på Huggen - nr. 1-1996

Årgång 33

Klubbmästare!

INNEHÅLL

Red har ordet.....	3	Årets Kungsgambit.....	29
Ordföranden har ordet.....	4	Ratinglistan.....	32
KM-gruppen.....	5	Manhem I.....	34
Kandidat-KM.....	9	Manhem II.....	42
Öppna KM.....	11	Manhem III.....	45
Blixtnedslaget.....	12	Manhem IV.....	48
Schack - så enkelt.....	14	Manhem VI.....	52
Tidsnöd.....	16	Manhem VIII.....	53
Karlstad Open.....	17	Manhem XII.....	57
Torsten Lindh.....	19	Manhem XV.....	58
Värsta partiet?.....	24	Manhem XVIII.....	59
Svart rockerar långt.....	26	Tävling.....	62
Ebbe Cup.....	27	Manhems Krokodiler.....	64

*Omslagsbilden: Jesper Hamark,
vinnare av Manhems klubbmästerskap
1995!*

Medarbetare i detta nummer: Arne Berggren, Peter Bertelsen, Hans Brodén, Mats Dehlin, Rikard Edgren, Mats Eriksson, David Fendrich, Pierre Fogel, Jesper Hamark, Susanne Hansson, Per Hellgren, Daniel Malmgren, Jakob Melchior, Karl Johan Moberg, Jesper Mossberg, Mikael Olsson, Tomas Segerberg, Jan-Olov Söderberg, Mats Welin, Fredrik Westlund, Rikard Winsnes, Joel Åkesson.

**Organ för SS Manhem. Ansvarig utgivare: Mats Eriksson.
Redaktör: Rikard Edgren. Layout: Rikard Edgren och Mats Dehlin**

Styrelse

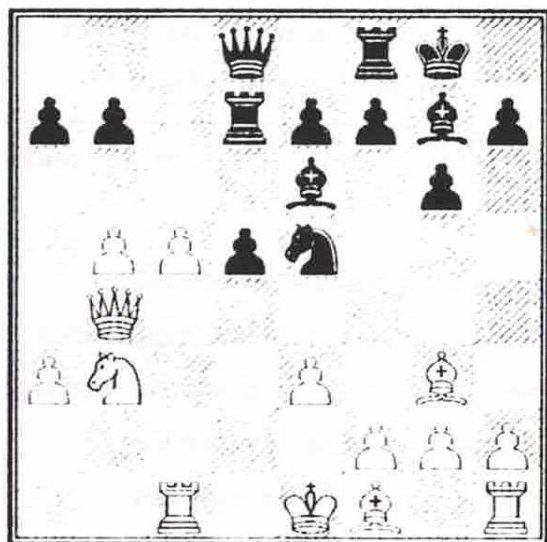
Ordf	Mats Eriksson	29 11 82	Tävlingsledare	Martin Norbäck	41 89 41
V ordf	Joachim Bergré	18 89 38	Ungdomsled	Daniel Malmgren	16 03 36
Sekr	Asbjörn Nejman	15 46 52	Materialförv	Anders Lindén	87 33 47
V sekr	Rikard Edgren	16 76 99	Suppleanter	Henrik Axelsson	47 81 45
Kassör	Lars Malmgren	16 03 36		Tord Olsson	82 84 60

SS Manhem: Vegagatan 20, 413 09 Göteborg, 031 - 24 47 45

Det svartvitrutiga brädets fotboll

"ska man spela Engelskt kan man lika gärna meta"

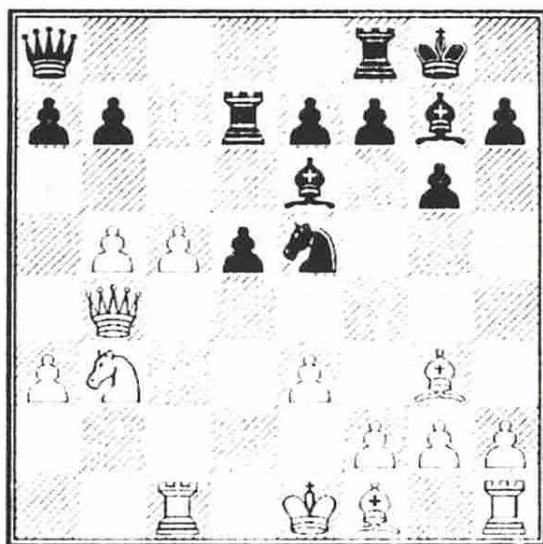
Äntligen kan ett nytt nummer ges till Manhems förstande medlemmar. Jag hoppas att numret ska falla er väl i smaken. Det finns några layoutmässiga förändringar: mindre stil och enbart rak vänstermarginal, vilket jag hoppas inte ska bereda er något besvär. Innehållsmässigt tror jag att det finns en lite större bredd. Inte sen Finn Björnmullssons dagar har det funnits artiklar om det s.k. "skojschacket" och 22 (!) medverkande bårdar väl gott (men det borde vara ännu fler!). Dessutom bjuds det naturligtvis på fylliga reportage från bl.a. KM och Allsvenskan. Det skulle dock kunna skrivas så mycket mer intressant och det är faktiskt bara Du som kan göra tidningen bättre. Skriv själv eller kom med förslag är mitt förslag.

Det bästa med schack kan vara att det är så vackert. Titta på det här.

- Dd8-a8!!

När man ser sådana drag kan man bara inte släppa dem och att det i det här fallet fanns poängar med draget var nog bara tur.

Något som kommer att införas i nästa nummer är en spalt med Frågor&Svar. Med över 400 medlemmar tror jag att alla frågor kan besvaras på ett bra sätt. Så det är bara att skriva in och undra över vad som helst; det är dock ett plus om frågan har någon anknytning till schack.

Manhems hedersledamot Torsten Lindh (läs artikeln!) fick för tio år sedan en fråga om hur Hugget skulle kunna göras bättre:

- Ja, det får nog inte vara för mycket partier. Kanske skulle man kunna skriva mer kring själva partiet, hur det upplevts, vad man tänkt på. Det finns alltid i en klubb en massa dolda reserver som kan utnyttjas. Dem bör man uppmuntra.

Svaret gäller än i dag.

Rikard Edgren

Ordföranden har ordet

Vårsolen håller på att titta fram så smått och schacket närmar sig sitt sommaruppehåll. Uppehåll är det redan för Allsvensk-an, som färdigspelades för en dryg månad sedan. Ettan lyckades inte upprepa fjolårs-säsongens praktresultat, men Tvåan-Trean-Fyran gjorde bra ifrån sig med nära seger-seger-nytt kontrakt som resultat. Bredd-lagen har däremot generellt haft problem att brottas med. Vi har måst inregistrera ett inte ringa antal bords-w.o. och t.o.m. ett par lag-w.o!

När det sålunda brustit är det viktigt att vi så fort som möjligt får skutan på rätt köl igen. Det gäller nu inte att jaga syndabockar. Alla - klubbledning, lagledare och enskilda spelare - bör tänka efter vad som kunde gjorts bättre.

Själv har jag spelat i Allsvenskan med ett fåtal förhinder sedan säsongen 1974/75, då Treans dåvarande lagledare Boris Hallengren (välkommen tillbaka!) tog ut mig. Jag har alltsedan dess tyckt att det är något speciellt med seriespelet. Detta kan bero på att jag ofta haft förmånen att spela i väl fungerande lag. Att vi under säsongen haft svårt att fylla platserna leder därför i tanken att vi har alltför få sådana, "roliga", lag.

Vad utmärker ett bra lag? Till höger ser Du ett försök till lista på igenkänningstecken. Det gäller att skapa ett sådant klimat att våra lag fungerar efter rutans kriterier. En åtgärd i den riktningen är den enkät till

- Lagledaren har spelare han kan räkna med och han vet vilka de är.
- Lagledaren orienterar fortlöpande om läget för laget.
- Spelaren vet vilket lag han tillhör och vilka lagkamraterna är.
- Spelaren vet när nästa match är och vilket lag man skall möta.
- Spelaren bokar in speldagen och ser till att vara ledig.
- Spelaren vet tabelläget och spekulerar, kanske tillsammans med lagkamraterna, över fortsättningen.
- Spelaren försöker undanröja hinder att spela för laget.
- Spelaren ser fram emot nästa match.
- Egendomliga och oturliga incidenter drabbar sällan eller aldrig laget.

våra lagledare, som i dagarna är under genomförande.

Jag hoppas att också Du är beredd att hjälpa till. Lämna gärna Dina synpunkter till Claes R. Nilsheden, till Martin Norbäck eller till undertecknad. Kanske kan Du också tänka Dig att ställa upp som lagledare eller med annan insats under nästa säsong?

Du behövs! Tillsammans skall vi föra Manhem mot nya segrar!

KM-gruppen

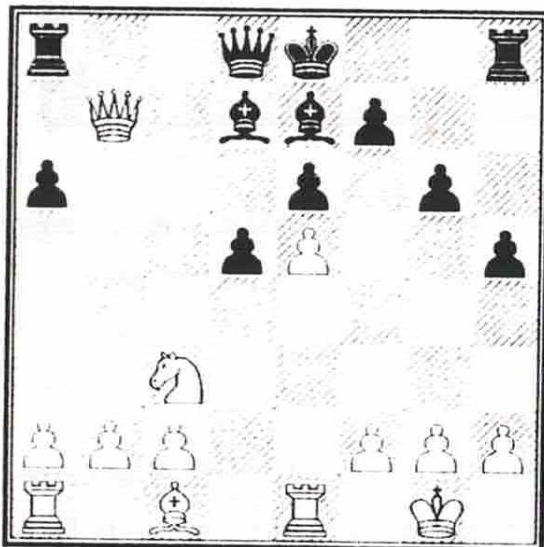
1 Jesper Hamark	2245	x	1	1	1	½	1	1	1	1	1	8½
2 Daniel Ronneland	2257	0	x	1	1	½	1	½	½	½	1	6
3 Lennart Liljedahl	2300	0	0	x	1	1	0	1	1	1	½	5½
4 Mats Harrén	2090	0	0	0	x	1	0	1	1	1	1	5
5 Carl Johan Nilsson	2066	½	½	0	0	x	1	0	1	1	½	4½
6 Johan Naeser	2027	0	0	1	1	0	x	1	½	0	1	4½
7 Ulf Wesslén	2048	0	½	0	0	1	0	x	1	1	0	3½
8 Rikard Edgren	2048	0	½	0	0	0	½	0	x	1	½	2½
9 Pierre Fogel	2018	0	½	0	0	0	1	0	0	x	1	2½
10 Johan Andersson	2092	0	0	½	0	½	0	1	½	0	x	2½

Vinna partier efter *bra* spel kan vem som helst göra - ta poäng när man spelar dåligt är inte lika lätt. Ändå är det vad som krävs för att vinna en turnering (tror jag i alla fall, erfarenheten är inte så stor): ingen kan spela bra i *alla* partier.

Följande parti får tjäna som illustration:

♔ Johan Andersson

♚ Jesper Hamark

Svart har misshandlat öppningen och förlorat bonde utan kompensation. Vad göra?

15- h4?!

Med en vag förhoppning om att Johan skulle svara med 16 h3 och att jag i något läge skulle kunna utveckla tornet till h5 "med tempo".

16 Le3!

Just så. Löparen ska till d4 för att blockera centrum och därmed fullständigt hämma svarts löparpar.

16- Kf8

Detta skulle ha spelats redan i förra draget. 16- Tb8 följt av slag på b2 är farligt då svarts kung lätt fastnar i centrum.

17 Ld4 Th5

Det hotade 18 Sxd5

18 a4

Efter 18 Se2 följt av damback har svart ingenting.

18- De8 19 Se2?

19 Db3!

19- Lc6

Damen måste bort från b7 för att a4-bonden ska kunna erövras.

20 Db6

20 Db3 med idén 19- Tb8 21 Da2 var fullt möjligt.

20- Kg7?

”Vissa saker får man bara inte göra, ungefär som i schack”, hörde jag Bo Rothstein föreläsa ett par veckor efter partiet. Kanske tänkte professorn på 20- Kg7. Naturligtvis ska svart spela 20- Lxa4 med en gång, men jag tänkte, med en inte helt övertygande logik: ”har han inte garderat bonden förut så gör han väl inte det nu heller”...

21 Sf4?

...vilket visade sig stämna.

21- Tf5 22 g3 Lxa4 23 b3 Lb5

Svart har vunnit tillbaka bonden och övertagit initiativet. I svår tidsnöd blev vit mattsatt tio drag senare. En på det hela taget föga imponerande seger.

Vaneföreställningen ”*det finns inget som heter tur i schack*” har av någon outgrundlig anledning upphöjts till allmän sanning. Möjligtvis är det ett utslag av schackspelarnas vilja att placera bräde och pjäser som något stående högt över allt annat, som något ytterst exklusivt.

Amatörernas dom över spelet är en helt annan:

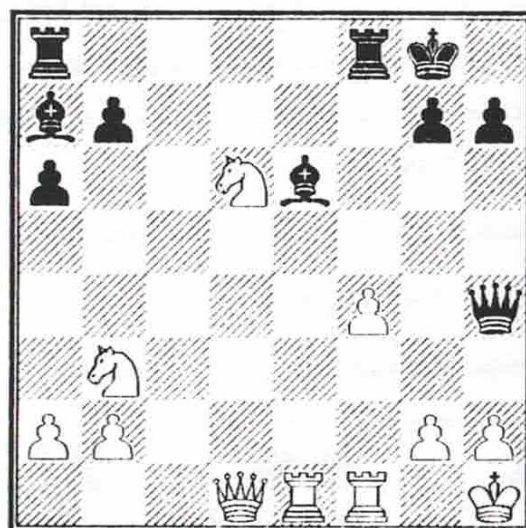
På semester i Spanien 1990 träffade jag en dansk journalist, en allmänbildad och kunskapstörstande herre om än med viss förkärlek för dryckenskap. Han hade varit

krigskorrespondent i Nicaragua på 80-talet, han hade träffat både *commendante* Fidel och president Reagan, han kunde berätta om Björn Afzelius alla damer i Köpenhamn och - han hade talat schack med vår egen PG Gyllenhammar. Förre Volvochefen hade i ett förtroligt ögonblick avslöjat spelets inre väsen för min danske vän: ”Schack är inte schack - schack är massmord.” Om konstaterandet tangerar sanningen vågar jag inte säga, men håll med om att det väcker funderingar.

Tur var det ja, visst kan man ha det.

♔ Carl Johan Nilsson

♔ Jesper Hamark

Svart är överspelad, hade det funnits någon rättvisa borde vit vunnit partiet. Men Caissa är nyckfull...

23- Tf6 (!)

Bortsett från 23- Lf7 det enda draget som inte förlorar med en gång. Samtidigt lägger det ut en fälla...

24 Txe6?

...som slår igen! I stället 24 f5! Lf7 (24-
Th6 25 h3 Dg3 26 Tf3) 25 Sxf7 Txf7 26
Dd5 Taf8 27 g3 och vit har vinstspel.
Partiet fortsatte med

24- Txe6 25 Dd5 De7 26 f5 Dxd6

Inte 26- Td8 27 Dxe6 Dxe6 28 fxe6 Txd6
29 e7.

**27 Dxe6† Dxe6 28 fxe6 Te8 29 Te1 Lb6!
30 g3**

och på Carl Johans förslag tog vi remi;
bonden på e6 går inte att hålla.

Nåja, ibland var det faktiskt *jag* som
spelade bra, som i det här partiet.

♔ **Jesper Hamark**

♚ **Lennart Liljedahl**

1 c4

Öppningsrepertoaren har breddats, numera
får Engelskt komplettera Fischers 1 e4.

1- e5 2 Sc3 Sc6 3 Sf3 f5!?

Inte helt oväntat. Lennart spelar ju slutet
sicilianskt som vit och han eftersträvar här
något liknande.

4 d4 e4 5 Se5!?

Bättre är 5 Lg5 Le7 (5- Sf6!?) 6 Lxe7
Sxe7 7 Sg1! följt av e3, h4, Sh4 och den
vita anrättningen har en behaglig fransk
doft.

5- Sf6!

Alternativen 5- Sxe5 och 5- Sce7! (med
hotet 6- d6!) besvaras med 6 dxe5 Se7 7
Lg5 c6 8 Dd2 Dc7 9 Lf4 Sg6 10 0-0-0
respektive 6 e5 d6 (annars riskerar svart att

bli matt på f7) 7 cxd6 cxd6 8 Sc4 - i båda
fallen med vit fördel.

6 Lg5 Le7

6- Lb4 är sämre: 7 e3 d6 8 Sxc6 Lxc3† 9
bxc3 bxc6 10 Tbl följt av 11 Da4 och vit
har fin koll på damflygeln.

**7 e3 d6 8 Sxc6 bxc6 9 Da4 Ld7 10 c5!?
a5!**

Starkt och nödvändigt. På andra drag följer
11 La6 och svart får en lamslagen
damflygel.

11 Lc4

Jag hade en vag aning om att detta spelats
tidigare. Den obligatoriska kollen på sena
kvällen, hemma i lägenheten med tre
ostmackor och en folköl, bekräftade: 11- d5
12 Le2 0-0 13 h4 Sg4 14 Lxe7 Dxe7 15 g3
Tfb8 16 Dc2 Lc8 17 Lxg4 fxc4 18 0-0-0
La6 19 Td2 h5 20 Sc2 Lxe2 21 Txe2 med
lika spel i partiet Miles-Ivanov,
amerikanska mästerskapet 1989.

11- Db8

Betydligt mer kreativt än Ivanovs 11- d5

12 0-0-0 d5

12- Da7! som Lennart först planerat är
intressant. Johan Kretz föreslog att vit då
skulle bryta med g4, vilket leder till
våldsamt spel, t.ex. 13 Lxf6 Lxf6 14 g4 d5
15 Le2 fxc4 16 Lxg4! Lxg4 17 Dxc6† Ld7
18 Dd5 0-0-0 eller 13 cxd6 cxd6 14 Lxf6
Lxf6 15 g4 d5 16 Le2 c5 17 Lb5 cxd4 18
Lxd7† Dxd7 19 Dxd7† Kxd7 20 Sxd5 d3!?
21 Sb6† Kc6 22 Sxa8 fxc4.

Även 12- Db4 var ett fullgott alternativ till
partidraget.

13 Le2

Nu faller 13- 0-0 på 14 Lxf6 Lxf6 15 Sxd5. Lennart väljer i stället det positionellt fullt korrekta

13- Sg4?

Svart vill få en öppen f-linje med åtföljande tryckspel på kungsflygeln. Men schack handlar ju inte bara om positionella överväganden...

14 Lxe7 Kxe7 15 Lxg4 fxg4 16 f3!

...utan också om taktik. Svarts kung har fastnat i centrum och majestätets skyddande bondemur slås nu obönhörligen sönder.

16- gxf3 17 gxf3 exf3 18 e4 Df8!

Damen aktiveras samtidigt som f-bonden understöds. Dessutom öppnas en eventuell flyktväg till damflygeln.

19 exd5 Df4† 20 Td2!

Det kändes obehagligt att ställa tornet i spik, speciellt mot bakgrund av att fribonden växer i styrka. Alternativet 20 Kb1 var dock sämre: 20- Df5† 21 Ka1 cxd5 och svart kan börja hoppas.

20- Dh6!

Lennart försvarar sig segt i en svår ställning. Vit hotade att spela 21 dxc6 följt av springargaffel på d5 eller, efter 21- Le6, framryckning med d-bonden

21 dxc6

Efter långt funderande. Räkning är inte min starkaste sida, men den här gången gick ekvationen ut.

21- Lh3!?

Mycket tufft, men alternativet 21- Lxc6 22 Dc4 Df4 23 Sd5† Lxd5 24 Dxd5 ger vit ett kraftigt angrepp.

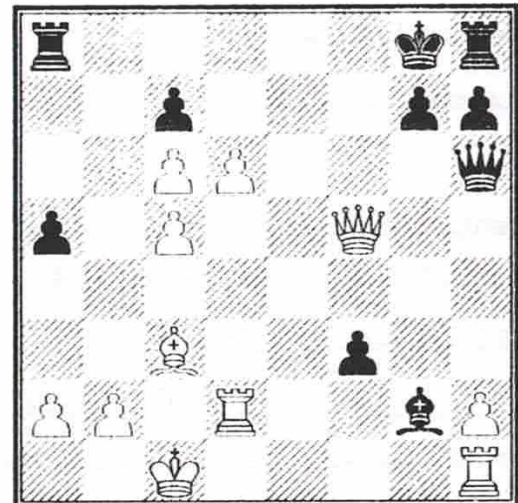
22 d5 Kf7

Återigen det bästa. 22- f2 faller på det närmast komiska 23 d6† Kd8 24 dxc7† Kc8 25 Db5!

23 De4! Lg2?!

Bättre var 23- Tf8 24 Dxf3† Kg8 25 Dg3 Lf5 och svart har visst tryck mot vits kungsställning, dock otillräckligt för att kompensera det materiella underläget.

24 Df5† Kg8 25 d6

25- Te8

Direkt 25- f2 ändrar ingenting och 25- Tf8 stupar på 26 Dd5.

26 dxc7 Dxc6 27 Td8 f2 28 Txe8† Dxe8 29 c8D Dxc8 30 Dxc8† Kf7 Df5†

Betydligt enklare än 31 Dxb8? Lxb1 och vit kan få slita länge för segern. Svart gav upp.

Jesper Hamark

Kandidatgruppen

Detta året var det lite dåligt med anmälningar till KM vilket ledde till att endast en spelare ståtade med mer än 2000 i rating i kandidatgruppen, Ragnar Uhlin. Denne gamle förstalagsspelare var även störst när det gällde pjäsflyttning. Han landade på sju poäng av nio och var aldrig riktigt hotad. Tyvärr lottade tävlingsledningen så att Susanne och Lennart Hansson skulle mötas i sista rond, vilket ledde till att rond 6 och 9 bytte plats plus en massa annat krångel. Detta uppskattades inte.

Rond 1-4: Uhlin får en smakstart med 3½ poäng. Fyra spelare jagar på 2½.

Överraskning: Stefan Rilberg, en poäng.

Rond 5-6 (5+9): Uhlins seger säkras i stort sett efter 1½ poäng mot huvudkonkurrenterna S. Hansson och under-teknad. (Halvpoängen mot Susanne var dock i farozonen.)

Rond 7-9 (7, 8, 6): Uhlin remiserar sig i mål och Susanne säkrar andraplatsen.

Lennart Hansson och Stefan Rilberg spurtar till sig prispengar.

Slutställning:

1. Ragnar Uhlin 7p/9
2. Susanne Hansson 6p
- 3-6. Jakob Melchior, Stefan Rilberg, Roy Johansson, Lennart Hansson 5p
- 7-8. Hans Lindahl, Leif Sandvik 3½p
- 9-10. Jan Herrman, Alben Milew 2½p

Nedan följer ett par partier.

♔ Susanne Hansson

♚ Stefan Rilberg

1 e4 e6 2 d4 d5 3 Sc3 Lb4 4 e5 Se7 5 a3
Lxc3 6 bxc3 c5 7 Dg4 Dc7 8 Ld3!? cxd4 9
Se2 dxc3

Huvudvarianten. 9- Dxe5 10 Lf4 Df6 11
cxd4 är mer riskabelt

10 Dxc7 Tg8 11 Dxc7 Sc6

11- Dxe5 12 Lf4 Df6 13 h4 Txc2 är oklart.

12 Lf4 Ld7 13 0-0 0-0-0 14 Lg3 Td8(?)

Onödigt, bättre är t.ex. 14- d4.

15 Dh4

Jag vill gärna ha med damen över till damflygeln för att där försöka skapa ett angrepp, men jag är inte säker på komplikationerna som följer.

15- Sg6 16 Lxc6 Txc6 17 Sxc3(?)

Kanske för girigt. Hellre ett torn i b-linjen.

17- Da5 18 Se2 Tfg8 19 Df4?!

Kanske hellre 19 Sd4, eftersom 19- Tg4?
20 Sxc6

19- f6! 20 exf6 c5 21 De3 d4?!

21- Txf6 direkt, det är tveksamt om vit vågar ta på e5.

22 Db3!

Nu får jag tid att genomföra några viktiga mellandrag.

22- Tf8 23 Tab1 b6 24 Tfd1 Txf6 25 Dc4

Hotar att storma in genom Tb5, Txe5, Sxd4 o.s.v.

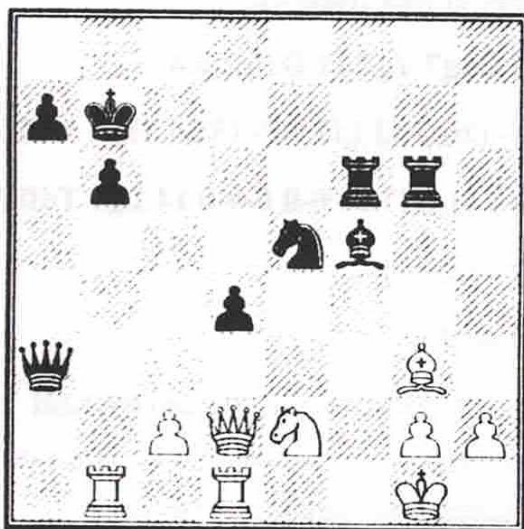
25- Kb7

Ett effektivt försvarsdrag. Nu får jag svårt att hitta en ordentlig plan.

26 f4 Le6 27 Dd3 Lf5?

Svart missar 27- e4! 28 Dxe4 Lf5 följt av Lxc2 eller 28 Dd2 Dxd2 29 Txd2 e3 30 Td1 Lg4 med kompensation.

28 Dd2 Dxa3 29 fxe5 Sxe5(!)

Bra försök med tanke på den ömsesidiga tidsnöden. Om 30 Lxe5 så Txd2† 31 Kxg2 Dh3† o.s.v. eller 31 Kh1 Df3. Jag förlorar många av de få minuter jag har kvar genom att febrilt räkna varianter och förbanna Stefáns kombinationsförmåga.

30 Dxd4 Sc6 31 Dd5 De3†

och nu med hängande kläpp upptäcker jag den stundande pjäsförlusten. Ilsken och gråtfärdig (jag vill inte förlora!) slänger jag iväg

32 Kh1 Dxe2

men vänta lite...

33 Te1 Dxc2 34 Te7†! Ka6 35 Db5†

Puh.

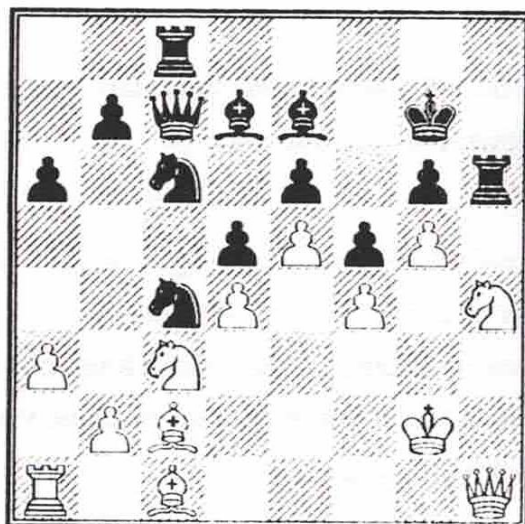
Kommentarer: Susanne Hansson

♔ **Jakob Melchior**

♚ **Roy Johansson**

1 e4 e6 2 d4 d5 3 Sd2 Sf6 4 e5 Sfd7 5 f4 c5 6 c3 Sc6 7 Sdf3 Db6 8 g3 cxd4 9 cxd4 Le7 10 Kf2 0-0 11 Kg2 f6 12 Ld3 Kh8 13 Lc2 f5 14 h3 Dd8 15 g4 g6 16 g5 Sb6 17 h4 Ld7 18 h5 Kg7 19 Se2 Tc8 20 a3 Dc7 21 Sc3 a6 22 hxg6 hxg6 23 Th6 Th8 24 Dh1 Sc4? 25 Sh4 Txb6

Tvunget.

26 Sxf5†! Kf7

26- gxf5/exf5 27 Dxd6† leder till matt eller materialvinst.

27 Sxd6† Ke8

Det är ändå kört.

28 Lxg6† Kd8 29 Sf7†

1-0

Jakob Melchior

Öppna KM 1995

Om angelägenheten av en säker kungsställning

♔ Ilkka Korhonen

♚ David Fendrich

1 d4 Sf6 2 c4 c5 3 d5 b5 4 Dc2 bxc4 5 e4
La6 6 Lxc4 Lxc4 7 Dxc4 d6 8 Sc3 Sbd7 9
Sf3 g6 10 0-0 Lg7 11 Lg5 Sb6 12 De2
Sfd7 13 Sd2 0-0 14 Sb3 Se5 15 a4 Tb8 16
Sa5? Sc8 17 Sc6 Sxc6 18 dxc6 Da5

18- Dc7 hade varit mycket bättre. Nu lämnar damen svarts kungsställning alltför öppen.

19 Sd5 Txb2 20 Dg4 f5 21 exf5 Txf5 22
De4 Te5 23 Dg4 e6 24 Lf6 Lxf6 25 Sxf6†

Här måste kungen flyttas till h8 för att damen ska kunna gardera sjunde raden.

25- Kg7 26 Dh4 Tf5

Här skulle jag ha spelat h5 och gått in i en variant med remischackar. nu kommer jag i stället mycket dåligt.

27 Dxb7† Kxf6 28 Dh8† Ke7 29 Dxb2
Db6 30 Dg7† Tf7 31 Dxb6 Dxc6 32 Dg5†
Kd7 33 h4?

Här var vit (liksom svart) mycket stressad av tiden och förhastar sig därmed med bönderna. Nu är det vits tur att lämna kungen oförsvard.

33- Se7 34 h5 Sf5 35 g4 Tg7 36 Df4 Sh4
37 f3 e5 38 Dg3 Sf5 39 Df2 e4 40 Kh2 e3?

40- Sd4 hade förmodligen lett till en utjämnad ställning. Här förseglades partiet.

41 De2 Dd5

Jag hade bara tittat mycket tillfälligt på pjäsoffret, men det såg ut att vara min största chans. Vit ska naturligtvis bara spela t.ex. Tab1.

42 gxf5? Dxf5 43 f4 Th7!

Ej 43- Tg4 eftersom 44 Dxe3 Dxb4† 45 Dh3 ger ett spikat torn.

44 Kg3 Tg7† 45 Kh2 Th7 46 Db5† Kc7
47 Da5† Kd7 48 Db5† Kc7

Här bjöd jag remi i tron att det inte fanns några utforskade varianter kvar.

49 De2

Detta drag hade jag inte tänkt på. Om jag nu spelar 49- Kd7! så blir det remi genom dragupprepning. Detta tänkte jag dock inte på utan fick hjärnsläpp och tog på h5. Detta förlänger partiet något.

49- Txb5† 50 Kg1 Th3 51 Kg2!

Jag trodde att han skulle spela Dg2, då jag hade säkrat remin med Th4

51- Th6 52 Dxe3 Te6 53 Df3 Tg6† 54
Kh1

Här bjöd vit remi för på Kf2 följer Dc2†
och Tg6†. ½-½

Anmärkingar: David Fendrich

Slutresultat: 1. Mehdi Kosari 8p/9,
2. David Fendrich 7p, 3. Mahmood
Hirmand, 4 Martin Krantz, båda 6½p, 5
Ilkka Korhonen, 6 Tomas Segerberg, 7
Tord Olsson, 8 Christoffer Hemmings, 9
Kristoffer Båsk, 10 Susanne Ericsson, alla
6p. (47 deltagare.)

Erfarenhetens seger

Om spelöppningar

Teorikunskaper till trots är säkerligen erfarenheten det mest värdefulla verktyget när det gäller att bemästra öppningen. Inte minst gäller det när man ställs inför oväntade drag, något som kan hända i vilken öppning som helst. Detta är en huvudorsak till att spelare som undertecknad - en mästarklassspelare med teorikunskaper på klass II-nivå - inte ständigt förlorar i cirka 16 drag.

Själv spelar jag sedan hösten 1973 och mitt första tävlingsparti Kungsgambit, inte utan rätt benämnd "Spelöppningarnas konung". Den har använts under århundraden och det finns en mängd försvar för svart. Man kunde därför tro att allt blivit provat.

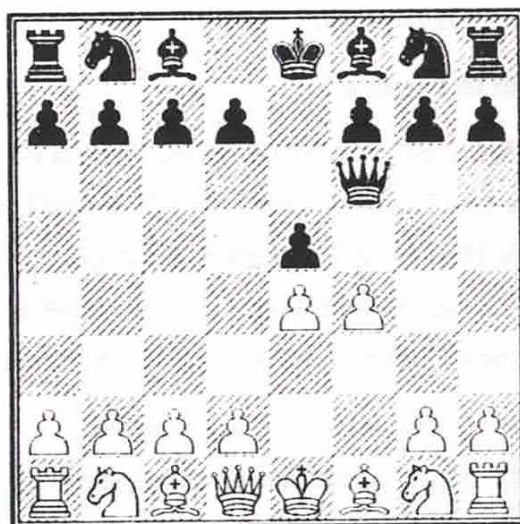
Så är dock inte fallet. På 1980-talet undersökte tysken Stefan Bücker fortsättningen 1.e4 e5 2.f4 Df6!?. Hans rön finns återgivna i boken "Die Nordwalder Variante", en underhållande skrift där merparten av partiexemplen är författarens egna, ofta blixtpartier mot hans bror. Vits pålitligaste motvapen benämns exempelvis "Das starke Peter Bücker-Gambit"...

En obehaglig nyhet

Själv stötte jag för första gången på Nordwalder-varianten i Sommarschacket en gång cirka 1988:

1.e4 e5 2.f4 Df6!?

Blixthaj från Majorna

Kungsgambitspecialisten

Den "strategiska" tanken med varianten är att spela Df6xf4-f6-e7, följa upp med d6 och f6 och spela på rå-def. Jag kunde snabbt konstatera att 3.fxe5 stupar på 3.- Dh4+ och spelade därför...

3.f5? Dh4†!!

... och fick trots tappert kämpande med torn under efter...

4.g3 Dxe4† 5.De2 Dxb1

... till slut ge slaget förlorat.

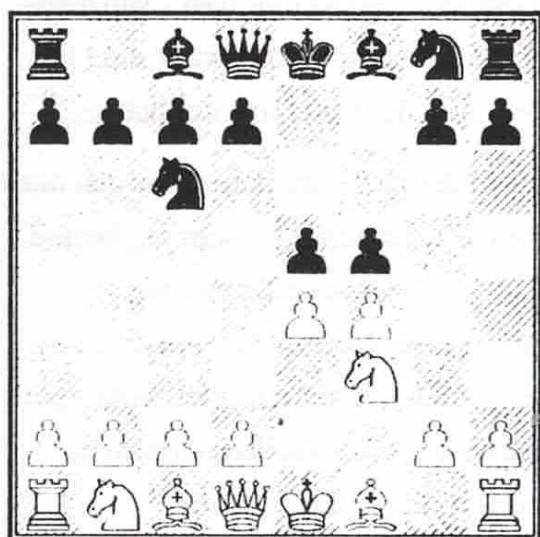
Åtta år senare - åtta år klokare

Helgen efter påsken i år var det dags för ett av mina mycket sällsynta inhopp på blixtparenan. Falköpings SS lockade med BLIXTnedslAGET, en trivsamt 10-minutersturnering för femmannalag. Redan i första rondan inträffade det här:

1.e4 e5 2.f4 Sc6 3.Sf3 f5!?

Sista skriket i Kungsgambit. Jag visste inte mer än att varianten behandlas i en artikel i senaste årsboken av New in Chess. Det är i sådana situationer det gäller att förstå ställningstypen.

Ung Uddebo-kille

Kungsgambitspecialisten

Instinktivt kände jag att spänningen i centrum krävde ett avgörande. Alltså:

4.Sxe5? Sxe5 5.fxe5 Dh4†!!

RIDÅ

Som tur var litade min motståndare mer på mitt ratingtal än på mina drag, spelade respektfullt och förlorade sedermera trots sitt mertorn.

I Tals efterföljd

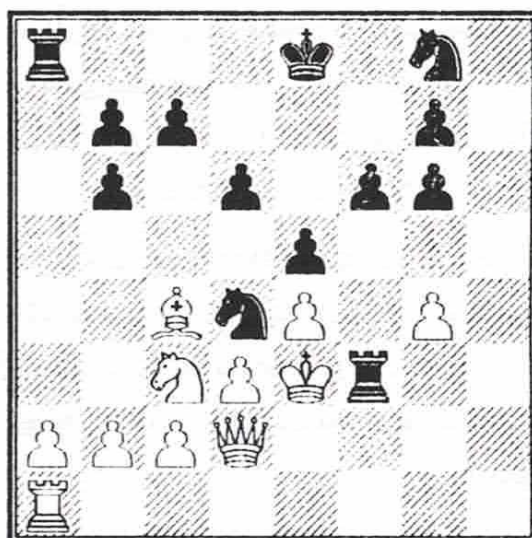
Trots den vacklande inledningen skulle vistelsen i Falköping också komma att bjuda på en del ljusglimtar. Mot Jönköping II inträffade följande lilla lustifikation. Min motståndare sög frenetiskt på en klubba och dunkade på klockan men förgäves.

1.e4 e5 2.Lc4 Lc5 3.Sf3 Sc6 4.Sc3 d6 5.d3 Lg4 6.h3 Lh5 7.g4 Lg6 8.Lg5 Dd7 9.Sh4 f6 10.Sxg6 hxg6 11.Le3 Lb6 12.Lxb6 axb6 13.Dd2? Dxc4! 14.hxc4? Txc4† 15.Ke2

Vit räknar med 15.-Txa1. Emellertid...

15.-Sd4† 16.Ke3 Th3† 17.f3 Txf3†matt.

Trollkarlen från Vegagatan

Smälänning med slickepinne

Tävlingen då? Uppresta med ett starkt lag tilltrorde vi oss nog goda segerchanser, men en förlust mot Skara med 3-2 grusade chanserna. Trots vinst med 3½-1½ i slutrundens moraliska final med vinnande Schack 08 blev det andra plats. *Resultat:* 1. Schack 08 20/48½, 2. SS Manhem 20/45½, 3. Skara SS 18/40½, 4. Jönköpings SS 16/35½, 5. SK Kamraterna 15/36 (12 lag).

I Manhems lag spelade i bordsordning Karl Johan Moberg (9/11), Johan Hultin (10½ - bordspris), Björn Andersson (6½), undertecknad (10 - bordspris) och Göran Andersson (9½).

Mats Eriksson

Schack - så enkelt!

Det är en vanlig föreställning att schack är ett svårt spel, även bland schackspelare. Jag vet inte hur många gånger Götaverkens Robert Wiklund sagt till mig: "Schack är ett svårt spel, Rikard." Oftast svarar jag "jo, det är det", ibland säger jag "ibland", men helst skulle man ju vilja svara "nej, det är ju enkelt!" Jag vet heller inte hur många av er som har läst vad Lars Spolin skrev i Hugget nummer 3 1985, men läsvärt är det:

"Jag spelade häromkvällen med en kamrat som enligt yttre kriterier skall vara en klass sämre än jag. Jag gjorde då en erfarenhet jag kände igen (utan att ha tagit lärdom tidigare, tydligen).

Så länge jag försökte överlista/ruffla höll mig min motståndare väl stängin, men när jag lugnade ned mig, började spela enkla "självklara drag" förmådde han inte hålla jämvikten utan kollapsade förvånansvärt snabbt i parti efter parti. Vari låg då mina svårigheter?

Jo, i att underordna mig ställningens krav, att inte försöka bevisa något och briljera, utan i stället invänta motståndarens misstag. Mig tycks det också att anledningen till att avstå från "problemdrag" är att de inte bara förvirrar motståndaren utan även en själv. Klarheten i partiet grunlas och utgången kan inte förutsägas.

Svårigheten med att utföra de klara, sunda dragen är att det kräver ett avspänt men ändå koncentrerat sinnestillstånd, dvs balans. Annars är faran att jag börjar "tänka" för

mycket. Då har jag förlorat tilliten, litar bara på min intellektuella kapacitet.

Att skapa en dialog med mitt inre, att återfinna jämvikten för maximalt utbyte av schackspelandet, lyckas mig bäst i vänskaps-partier. Under tävling är jag fortfarande för stirrig, även om det blivit mycket bättre.

Samtidigt är det tack vare den stress och olust som tävlingar försatte mig i, som jag börjad söka orsaken och känna efter hur jag egentligen mådde. Det har gett spelet en ny dimension och en allmängiltighet, vilket gör att jag numer ser schackspelandet som en högst betydelsefull sysselsättning."

Denna spelteknik tror jag inte är fel att försöka tillämpa då och då, oavsett motstånd och tillfälle. Att bara försöka göra de naturliga, enkla och sunda (d.v.s. de bästa!) dragen leder ofta till bra resultat. Varför bry sig om komplicerade varianter och psykologiserande tekniker när man kan nöja sig med att följa brädets egna lagar?

Jag har ett belysande exempel från DM 1996; ett parti jag vann i princip hur enkelt som helst, och helt utan att anstränga mig; jag gjorde bara de "självklara" dragen.

♔ Rikard Edgren

♔ Björn Sandberg

I normala fall kan nog jag och Björn ses som jämgoda, men vid det här tillfället kan jag ha haft en fördel i att jag föresatte mig att endast spela enkla och naturliga drag. Och se, det gick som en dans.

1 e4 Sc6

Mot det här ovanliga öppningsdraget har jag ett enkelt recept; flytta ut damhästen själv! Svarts enda rimliga svarsdrag är 2- e5, men då kommer ju 3 f4 som ett skott!

2 Sc3! Sf6 3 d4 d5 4 e5 Sd7 5 Sf3(!?)

Jag fortsatte med mina naturliga drag, men objektivt sett är nog 5 Scd2 starkare. Svarts vitfältslöpare är död (5- Sb6 6 h3) och vit är nästan ensam på plan. Fast å andra sidan kan väl aldrig ett utvecklingsdrag vara fel?

5- Sb6 6 Ld3 Lg4 7 Le3 e6 8 a3!?

Här funderade jag lite: Svart vill ställa en häst eller löpare på b4, nog bäst att förhindra det.

8- Sc4! 9 Lxc4 dxc4 10 0-0 Tb8?!?

Inledningen till en ytterst tveksam plan.

11 Te1 Lxf3?

Bonden kan inte tas med den utveckling svart har. Bättre var 11- Le7, men efter vilka drag som helst står vit klart bättre.

12 Dxf3 Sxd4 13 Lxd4!

Självklart ska man byta bort svarts enda aktiva pjäs.

13- Dxd4 14 Tad1

När drag som det här är så starkt har den naturliga speltekniken kommit till sin rätt.

14- Db6 15 Te4

I ögonvrån såg jag 15 Td7, men varför bry sig om sådant komplicerat spel?

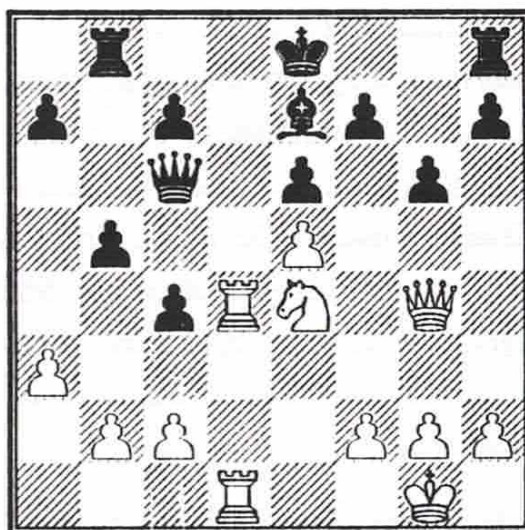
15- Dc6 16 Dg4!

Resonemang: Jag vill gå ur spiken och förhindra utveckling av Lf8, därför Dg4.

16- b5 17 Ted4

En dubblering av den öppna linjen är det mest naturliga, och även det bästa.

17- g6 18 Se4 Le7

Här var enda ögonblicket då jag (som tur var) tänkte till. 19 Sf6† är förhastat p.g.a. 19- Lxf6 20 exf6 e5! med små, små räddningschanser för svart.

Alla vits pjäser står perfekt placerade, möjligtvis skulle damen kunna stå lite bättre...

19 Df4! h6 20 Sf6† Lxf6

20- Kf8 21 Sd7† Kg7 22 Sxb8 Txb8 23 Td7 Te8 24 Txe7 Txe7 25 Df6† Kf8 26 Dh8 matt, eller enklare uttryckt: vit står på vinst.

21 Dxf6 0-0 22 Th4 h5

22- Kh7 23 Txb6† Kxh6 24 Td4 och 25 Th4 matt.

23 Txb5

Då 23- gxh5 24 Dg5† Kh7 25 Dxb5† Kg7 26 Dg5† Kh7 27 Td4 leder till matt:

1-0

Det ska dock tilläggas att det inte alltid kan gå så lätt, men ibland.

Rikard Edgren

Tidsnöd

Tid är ett problem för många, och då inte bara i schack. Det är mycket som skall hinnas med på dygnets sorgligt konstanta 24 timmar. Arbete, studier, tvätt, disk, städning, strykning - och helst också en berikande, stimulerande, ja *aktiv* fritid. När kraven hopar sig skruvas takten upp. Man tvingas leva i blixtempo, av rädsla för att den inre kläppen skall falla och tillvaron rasa samman.

Många förändringar i samhället styrs likaså av behovet att spara tid. Verksamheter effektiviseras och rationaliseras, om de inte dras in helt och hållet. Horder av ekonomer har invaderat våra liv, tidningar och TV-rutor för att få oss att förstå. Det är som om gårdagens tidsstudiemän svidat om till kostym och lärt sig hantera en overhead-apparat: "Vem som helst kan ju se att stapeln till höger måste komma närmare Japans. Några frågor?"

Inte ens schackspelet har sluppit undan tidshetsen. Det som en gång var ett makligt gentlemannaspel utan klocka har börjat ticka ikapp med samhällsutvecklingen i stort.

Man drar in på tidskontrollerna och ersätter ineffektiva långschackpartier med snabb- eller blixtschack. Hela tävlingar pressas in under ett veckoslut.

Tro nu inte att jag ifrågasätter den skisserade utvecklingen - nej då, jag anpassar mig som alla andra. För att spara på mina läsares dyrbara tid visar jag därför

ett riktigt kort parti, hämtat från senaste KM. Du hinner säkert klämma in det under ett stopp i bilköen eller en reklamsnutt i TV. För du menar väl inte att du låter sådana stunder försvinna till ingen nytta?

♔ **Mats Harrén**

♚ **Pierre Fogel**

1 e4 c5 2 d4 cxd4 3 c3 Sf6 4 e5 Sd5 5 Lc4 Sb6 6 Lb3Sc6 7 Sf3 d6

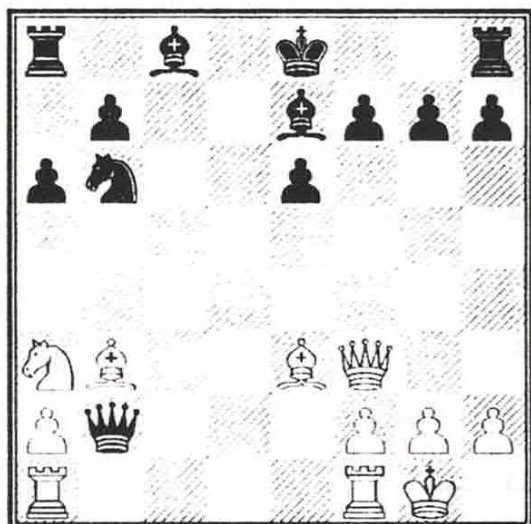
Detta parti spelades hemma hos Mats, som bor i en trivsamt tvåa i Majorna. När jag kom dit hade han bullat upp med kaffe och hemlagad äppelkaka, vilket fick mig att snabbt glömma novemberrusket utanför. Allt var upplagt för ett riktigt mys-pysparti.

8 exd6 Dxd6 9 Sa3 a6 10 0-0 e6 11 Sxd4 Sxd4 12 cxd4 Le7 13 Df3 Dxd4

Om jag minns rätt, så ansågs detta drag tvivelaktigt i den spelöppningsbok Mats och jag tittade i efter partiet. Under spelets gång var jag dock lyckligt ovetande om teoretikernas omdöme.

14 Le3 Dxb2

Här kände jag mig ganska nöjd. Två merbönder som svart efter bara fjorton drag. Några pjäsavbyten bara, och allt som återstår är ett njutbart slutspel. Draget 15 Sc2 brydde jag mig inte ens om att räkna på. Inte kunde väl någon slösa bort ett tempo på att rädda hästkraken på a3 - den ser ju ut som om den gått ner sig i ett dike!

15 Sc2!

Dubbelhotet Lxb6 och Ld4 är förödande. Efter att han gjort sitt drag gick Mats in i ett angränsande rum för att ringa ett längre telefonsamtal. Somliga tennisspelare vänder ryggen till när de fått in en otagbar smash.

15- uppg.

Pierre Fogel

KARLSTAD OPEN

Den 27-30 december var det dags för 17:e upplagan av Karlstad Open. Trots konkurrens från lockande turneringar som Rilton Cup, Hallsberg, Excelsior Cup o.s.v. kunde arrangörerna glädja sig åt 198 startande, varav c:a 20 spelare från Göteborg (mestadelen från Lundby).

I år märktes flera nyheter, bl.a. utkom för varje rond en bulletin. Den bestod dock endast av snabbt ihoprefsade, okommenterade partier från toppborden. Vem har lust att betala 70 kronor för det?

Däremot gjorde de Internet-kopplade datorerna succé. Där kunde spelsugna deltagare, som efter dagens spel inte hade fått nog av schack, pröva sin lycka i blick mot spelare från hela världen.

Tävlingens favorit var den ende stormästaren, Alexei Federov från Vitryssland. Han infriade också förväntningarna och släppte bara en halva i slutronden. Därmed

kammade Federov hem hela prissumman på 12 000 kr. På 6p slutade IM Alexandrov, också han från Vitryssland, Peter Laveryd, Daniel Carlsson, Johan Eriksson, Jesper Hall och Samir Lejlic.

Manhemiternas resultat: 26. Hans Olav Lahlum Norge/ Manhem 5p, 51. Lennart Hansson och 64. Susanne Hansson, båda 4p, 135. Mikael Gurebo 3p, 176. Sabine Hansson 2p. Av dessa gjorde framför allt Gurebo och L. Hansson starka insatser, båda med c:a 70 ratingplus. Lennart tog en del poäng av högrankade spelare (och fler kunde det dessutom ha blivit) och hade näst bäst kvalité i poänggruppen.

Här följer en miniatyr där manhemitens kreativa dumdristighet skrämmer den girige motståndaren, så han helt glömmer bort simpel varianträkning:

♔ **Kim Nygren, Karlskoga SK**

♚ **Susanne Hansson, SS Manhem**

1 e4 e5 2 Sf3 Sc6 3 Lb5 a6 4 Lxc6

Gäsp.

4- bxc6 5 0-0 Lg4

Avser att gå in i skarpa varianter efter 6 h3 h5, som dock brukar leda till slutspel med minimal fördel för vit.

6 c3(?)

Vit förlorar ingenting på att lägga in h3. Efter 6 h3 h5 har jag något svagt minne av en bivariant som gick 7 c3 Dd3 8 hxg4 hxg4 9 Sxe5 Ld6 10 Sxd3 Lh2† med remischeckar.

6- Dd3

Hämmar effektivt vits utveckling.

7 Db3

Givetvis inte 7 Sxe5 Lxd1 8 Sxd3 Le2

7- Lxf3 8 Dxb7 Td8 9 Dxc6† Td7 10 Da8† Td8 11 Dc6† Td7 12 Da8†

Här bjöd min motståndare remi och började plocka ihop sina saker, men efter förlust i föregående rond var jag betydligt blodtörstigare än så...

12- Ke7?

Detta visade sig dock objektivt sämre än att tillåta dragupprepningen.

13 b3!

Vit har ej råd med 13 gxf3? p.g.a. 13- h5! med hotet Th6, Tg6†, Dxf3 o.s.v.

13- Lxe4 14 La3† c5(!)

Sätter upp en fälla som vit snällt faller i.

15 Lxc5†??

Vit missar sin chans. Efter 15 Dc8 med idén att ta c5-bonden med damen är det roliga definitivt över för svarts del.

15- Kf6 16 Dc8

Vit kan ej ta på 18 p.g.a. Td8!

16- Lb7

Tvingar honom att ta.

17 Dxf8 Td8!

Och vit gav upp efter ytterligare några drag.

Susanne Hansson

Jubileumsutställningen

"SS MANHEM 1906 - 1996" finns dokumenterad i en skrift (32 sid. + omslag) som också innehåller ett trettiotal av bilderna. Den behagligt ljusblå skriften finns i klubblokalen och kan erhållas till det skrattretande låga priset 15 kronor! Ett måste i varje manhemits bibliotek - tala med Mats Eriksson!

Lilla KM

- 1 Veronica Breen 8p/9
- 2 Toni Henriksson 8p
- 3 Lars-Erik Hansson 7p
- 4 Markus Frisk 6p
- 5 Jonas Pettersson 5½p
- 6 Andreas Skaugrud 5½p
- 7 Oskar Alexandersson 5½p
- 8 Tor Karlsson 5½p

Torsten Lindh

Som NAFSET 17 tvangs meddela avled i början av året Manhems hedersledamot Torsten Lindh i en ålder av 81 år. Han hade varit medlem i 48 år och var klubbens ordförande 1979-1984 och 1986-1989.

Under denna tid föddes en mängd initiativ, såsom klubbens årliga schackdagar på Nordstadstorget med succégäster som Erik Lundin och Pia Cramling, lönsamt medlemskap i bingoallians och, i samarbete med Karl-Erik Åberg, Windsor-Manhem Mixed Cup, en tävlingsidé som var åtminstone tio år före sin tid - i dag är ju mixade turneringar högsta mode...

Torstens speciella skötebarn var kanske ändå andralaget, som han var omtyckt lagledare för under flera säsonger. Hans personliga rondbetraktelser betydde mycket för att svetsa samman laget.

I HUGGET 1986/3 infördes ett längre porträtt av Torsten Lindh. För de många nyare medlemmar som inte fick förmånen att lära känna Torsten publicerar vi det på nytt, i allt väsentligt i oförändrat skick.

- Hur började det?

- Jag är född i Katrineholm 1914. Efter en kortare tid i Stockholm kom jag tillbaka dit. Det var 1932, under depressionen, och det var inte lätt att få jobb. Billigaste nöjet var Viktoria, ett kafé där kaffet kostade 25 öre och det spelades schack och dam. Själv kunde jag inte schack - däremot spelade jag dam - men det lärde jag mig på liket.

Kaféet var också spelplats för Katrineholms SK, stadens schackklubb med 30-40 medlemmar. Snart fanns vår hjälte med i rullorna, och vintern 1932 skedde debuten i klubbens klass III. Här blev det avancemang direkt, och vid vårens spel i klass II togs steget upp till klass I, den högsta som också gällde som Katrineholmsmästerskap. Snabbt marscherat av en nykomling!

Vad kom sig de snabba framstegen?

- Först och främst kunde jag ägna nästan all tid åt schacket "tack vare" depressionen. En annan orsak var "1. d4!", Bogoljubows bok på tyska som jag studerade noggrant. Jag lånade och läste också t ex. Euwes böcker.

- Jag minns en gång hur Tore Johansson, klubbens ende mästare, visade en 22-dragvariant i Spanskt. När jag repeterade den så sade han: "Du kommer snart att slå mig!". Jag har alltid haft lätt för att lära men ibland tar jag tyvärr lätt på saker.

- Här intill kan vi studera några av Dina partier. Men om Du skulle försöka att i ord beskriva schackspelaren Torsten Lindh?

- Kungsgambit var min favoritöppning (intervjuaren nickar gillande). Jag har alltid haft ett aggressivt spel, men har fått lära om. Numera tycker jag att jag spelar alltför fegt. Jag var en räknespelare men brukade undvika tidsnöd. Kanske var jag litet för snabb...

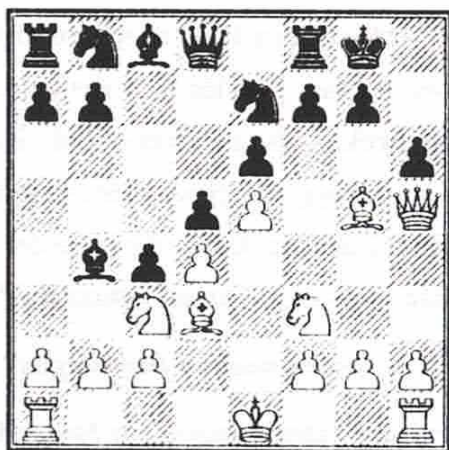
♔ Torsten Lindh, Katrineholms SK

♚ Tore Karlsson, Katrineholms SK

Spelat den 7 mars 1935.

1 e4 e6 2 d4 d5 3 Sc3 Lb4 4 e5 Se7 5 Lg5

0-0 6 Ld3 c5 7 Dh5 h6 8 Sf3 c4

Här räknade Tore med att får jag bara bort den vita löparen, så klarar det sig. Han kunde inte se sig mätt på den, utan slukade den med hull och hår.

9 Lxh6 cxd3 10 Lxg7 Kxg7

”Om skalkar locka... så följ icke”.

Det är ett mycket gammalt uttryck. Men det är så med en del spelare: man bjuder på något och de tar för sig i hopp om att det skall bli slutspel, och då har de materiell fördel. Tore kände jag väl, vilket gjorde att jag alltid hade ett psykologiskt övertag.

Han anade offer även i de lugnaste partier.

11 Sg5 Th8 12 Dxf7+ Kh6 13 Df6+ Kh5
14 g4+ Kh4 15 Sf7+ Kh3 16 Df3+ Kh4 17
Dg3+matt 1-0

Vid sidan av schacket var idrott det stora intresset; gymnastik på motionsnivå, bandy (målvakt på träning) och framför allt fotboll. Torsten spelade center i Katrineholms

AIK i division II (”Men jag tränade aldrig, det sammanföll med schacket...”). 1938 trädde dock schacket allt mer i förgrunden i och med en skada. Konkurrensen var hård - arbetslösheten som gjorde att en del kunde underkasta sig rena proffsträningen födde många fina spelare. Och 1940 tog fotbollskarriären definitivt slut när en match i regementesmästerskapen under beredskapen slutade i 3-4 månaders gipspaket.

Då hade Du redan förts in på ledarbanan?

Det är riktigt. 1938 fick vi kris i klubben när vi skulle arrangera en fest. Festtillstånd var ordnat och pengar hade lagts ut, men ett kraftigt regnväder förstörde alltsammans och klubben blev skuldsatt. Gamle ordföranden avgick och jag tillträdde. Den första åtgärden blev att försöka tigga ihop till skulderna och till priser från ortens affärsmän, vilket också lyckades.

Ett ljusst minne från tiden som ordförande är ett lotteri 1942. När tillståndet gick ut återstod 200 lotter, men högvinsterna hade inte gått. Klubben gjorde en vinst på 2 000 kronor - mycket pengar då - och hade ekonomin tryggad. Schackligt gjordes det verkliga lyckokastet ett par år senare:

- Det var 1944 och klubben vann division II av Mälardalsmästerskapet för tolvmannalag. Trots det visste vi att vi hade ett tunt lag som skulle få svårt att hävda sig i högsta serien, där lag som Västerås ASK, Örebro SS och Eskilstuna SK höll till. Då tändes snilleblixten! Varför inte en sammanslagning med grannklubben i Hälleforsnäs? Sagt och gjort. Jag minns fortfarande första matchen mot Eskilstuna!

Efter sju timmars spel kunde jag remisera en vunnen ställning mot Åke Stenborg vid första bordet. Vi vann med 6½-5½ och även i fortsättningen gick det bra. I pressen kallades vi "Sensationslaget". Det var roligt.

Det parti som nu följer är mot en spelare i Eskilstuna, där jag redan från början har ett klart övertag. Vi möts nu för femte gången och jag har vunnit tre och han ett parti.

♔ Olle Nilsson, Eskilstuna SK

♚ Torsten Lindh, Katrineholms SK

Spelat den 3 februari 1946 i Mälardalens Division I.

1 e4 e5 2 Sf3 Sc6 3 Lc4 Sf6 4 d4 d6

Teorin anger här exd4, men det kan ju Olle eftersom detta var hans favoritöppning.

5 Sg5 d5 6 exd5 Sa5 7 dxe5 Sxc4 8 exf6
Dxf6 9 0-0 Le7 10 Sc3 Sd6 11 Te1 0-0 12
Sce4 Dg6 13 Sxd6 Lxd6 14 c4 Lf5 15 Ld2
Tfe8 16 Da4 f6

Jag har genomskådat hans fula planer, men inte han mitt försvar.

17 Se6 Lh3 18 g3 Dd3 19.Sf4??

Helt otillräckligt. Enda draget är 19 Dd1.

19- Txe1† 20 Txe1 Lxf4 21 Te8† Kf7 0-1

Den gode Olle hade räknat fel och förbisett mitt försvar genom Kf7.

- Det gick bra för mig; remi mot nyligen hädangångne Einar "Spielmann" Pettersson i Örebro I och vinst mot Olle Carlberg i Örebro II. Nu skulle Sven Carlsson, Västerås, få sig en omgång! Sven tillhörde vårt tiomannalandslag.

- Det blir Franskt! Stackars Sven, han vet ju inte om att jag aldrig förlorat i Franskt. Nu skulle han få en lektion i anfallsspel, som han sent skulle glömma!

♔ Torsten Lindh, Katrineholms SK

♚ Sven Carlsson, Västerås ASK

1 e4 e6 2 d4 d5 3 Sc3 Sf6 4 Lg5 Le7 5 e5
Sfd7 6 Lxe7 Dxe7 7 f4 0-0 8 Sf3 c5

Aj, aj, aj, anar han inte faran?

9 Sb5 a6 10 Sd6 Sc6 11 c3 f6 12 Ld3 Sd8
13 Dc2 f5 14 g4 c4 15 Lxf5 exf5

Jag bedömde tiden vara mogen för ett offer.

16 Sxf5 De8 17 Sg5 g6

Vad gör man nu då? Ja, i varje fall inte det jag gjorde. Övriga spelare och publik vädrar att något är på gång. Jag tar en lutare... och drar...

18 0-0-0

Offrar springaren på f5, men jag borde givetvis ha spelat 18 Sd6 De7... enda rutan... och så 19 0-0-0.

18- gxf5 19 gxf5 Sxe5!

Det var en fräck rackare, det hade jag inte räknat med. Jag var ju van vid att det bara var jag som offrade. Det blev en chock!

Nåja, jag ligger ju endast under med en pjäs och anfallet finns kvar. Det följde

20 dxe5 Lxf5 21 Dg2 Kh8 22 Dxd5 Da4

Nä, nu... Hotar han inte matt i ett!

23 Kd2 Dc2† 24 Ke3 Dxb2 25 Thg1
Dxc3† 26 Kf2 Lg6 27 Tg4 Dc2† 28 Kg3
Df5 29 Dxc4 Tc8 30 Dd4 Se6 31 Sxe6
Dxe6 32 Td2 Tc4 33 Db2 Lh5 34 f5??

Ja, vad skall man göra när man är inne i slutminuten? Th4 kanske, men partiet är slut.

34- Txg4† 35 Kh3 Dxf5 36 e6†

Hämndschack. 0-1

- Vad blev då slutsatsen av nederlaget? Jo, jag kom till insikt om att det fanns spelare som var bättre än jag. Om jag nu någonsin trott något annat. Jag blev försiktigare i mitt spel och lärde mig vänta och gardera mig för överfall.

Men nu gick tiden i Katrineholm mot sitt slut. Yrkeskarriären hade dittills bjudit på både det ena och det andra. '33 började Torsten som "monumentsstenhuggare" med enkla arbeten men visade fallenhet, fick fast anställning och avlade '37 gesällprovet. '38 ville ägaren sälja. Torsten avböjde och stannade kvar som försäljare men blev permitterad av näste ägare. Så kom en långvariga beredskap och därefter, '41, anställning hos SKF i Katrineholm efter utbildning i Södertälje till svarvare och fräsare. Men '45/'46 leddes banan in på nya spår.

- Då bröt strejken ut. Själv hade jag sålt sten en del, och 1943 började jag som fritidsombud för Folksam i samband med en tillfällig kampanj. Resultatet blev dock bra, och när jag nu stod utan sysselsättning började jag i försäkringsbranschen på allvar. Det var så jag kom till Göteborg. Jag fick ett försäljningsdistrikt här och den 21 januari 1948 blev jag medlem i Manhem!

Varför just Manhem?

- Ja, det var frågan - vilken klubb skulle man välja? Jag gick till förbundet där en

match just pågick och frågade en person vad det fanns för klubbar. "Det är klart att du skall gå med i Manhem!" sade han. Jag hade gått fram till Ernst Åhman!

Det måste ha inneburit ett uppsving att komma från en landsortsklubb till storstadens schackliv?

- Jaa, det var vad de sade där uppe också. Jag spelade aktivt i Katrineholm, vi hade Mälardalsmästerskapen, vi hade serie-spelet, klubbturneringen... Det blev 40-50 tävlingspartier på ett år och jag hann samla på mig tio klubbmästerskap. När jag flyttade till Göteborg så gratulerade alla, för nu skulle jag verkligen få tillfälle att tävla mot starka spelare.

- Men så blev det inte. Flyttningen gick från ett tryggt område, där Folksam var starkt, till Göteborg som var mera osäkert. Man hade ingen fast lön, bara provision, och sedan jag gift mig med Britta 1940 hade jag familj att tänka på också. Så schacket fick komma i andra hand.

Nu kom alltså yrkeskarriären främst och det skymtar igenom att Torsten mer än en gång fått rycka in och ro upp svaga distrikt. 1952 var ett sådant år. Det tillbringades i Skövde och gav ett skövdemästerskap. Bortsett från det här dock Göteborg varit adressen i nära fyrtio år och huvuddelen av tiden var alltså Torsten schackligt passiv.

- Det var bara 1950 som jag var med i en riktig turnering på Manhem. Jag minns när jag spelade mot Kalle Johannesson... Jag trodde aldrig att någon kunde vara lika fräck som jag... Men jag vann mot Gunnar

Skarp i Franskt. Det har alltid varit min favoritöppning med de vita pjäserna. Jag tycker den inbjuder till kombinationsspel.

♔ **Torsten Lindh, SS Manhem**

♔ **Gunnar Skarp, SS Manhem**

1 e4 e6 2 d4 d5 3 Sc3 Lb4 4 e5 c5 5 Ld2
cxd4 6 Sb5 Lxd2† 7 Dxd2 Sc6 8 Sd6†
Kf8 9 f4 Db6 10 c3 Sh6 11 Ld3 Sf5 12
Lxf5 exf5 13 Sf3 dxc3 14 bxc3 g6 15 Sd4
Dc5 16 Tb1 Kg7 17 0-0 a6 18 Kh1 b6 19
Sb3 Da3 20 Dxd5 1-0

Underskattning?

- Ja, självklart. Gunnar visste inte mycket om mig annat än att jag tillhörde mästar-klassen. Hade man som nu haft rankingtal, så är det troligt att han varit litet försiktigare. Det är så många psykologiska faktorer som spelar in. Man får inte underskatta men ej heller överskatta sin motståndare.

1951 kom en förfrågan om att spela för klubben i Allsvenskan, som gick i Malmö (På den tiden gick Allsvenskan över *en* helg. Distriktslag fick också vara med). Men Torsten tackade nej och spelade länge bara en del lagmatcher. Så kommer det sig att vi här hoppar nästan trettio år i tiden.

1979 dyker Du in i hetluften igen som klubbens ordförande efter Krister Berg.

Vad kan det komma sig?

- Det var i anslutning till pensioneringen jag fick erbjudandet. Jag tyckte nog inte att Manhem låg tillräckligt bra till, att klubben inte var vad den varit spelnässlut. Men jag såg att det fanns en bra kader. Till exempel spelade jag blix mot Björn Andersson och

fick stryk. Litet förvånad blev jag tills jag fick veta att han varit juniormästare!

- Det var roligt att ta sig an utmaningen. I Katrineholm var jag med och lyfte en klubb från den absoluta botten till att bli att räkna med. Det här var en spännande uppgift. Sedan har jag ju själv haft så mycket glädje av schacket. Kanske kunde jag "ge tillbaka" litet av vad jag själv fått.

Vad minns Du helst från ordförandetiden?

-Det har varit mycket positivt. Jag tycker vi haft så fint samarbete i klubben och styrelsen. Det har varit roligt att se hur väl juniorkadern tagits om hand.

"Varav hjärtat är fullt, därav talar munnen" och det märker man när Manhem av idag kommer upp under vårt samtal. "Klubben är stark i och för sig", men den interna verksamheten ligger för lågt schackligt. Våra toppspelare får en släng med slev!

- Av spelarna i våra två högsta lag är nästan ingen med i KM. Varför kan man aldrig få möta de bästa spelarna på klubben? Några borde fundera ut en tävlingsform för 1) träning och 2) spel mot bättre motståndare.

- Och vi får många nya medlemmar, men hur många får vi behålla? Man skulle kunna tänka sig att under ett år ha någon som fungerade som värd. Som inte deltog men fanns här och kunde följa de nya killarna. Kalla det gärna klubbvärd! Trivseln kring schackspelandet är viktig. Den oerhörda trivsel som fanns förr berodde mycket på Elsas servering. I Katrineholm hade vi kaféet. Litet omvårdnad...

Mats Eriksson

Värsta partiet?

Den enträgna uppmaningen från vår värde redaktör för denna publikation att låta Mnahems många medlemmar ta del av egna erfarenheter har hos förhoppningsvis envar blivit till ett frö som legat och grott i själens mylla.

Givetvis skall man bidra, men med vad?

När jag så häromsistens spelade ett mycket speciellt parti i DM var svaret för min del givet, vilket nu ger Er möjlighet att hugga in på ett sagolikt såväl som lärorikt parti. (OBS Detta är inget Ni bör försöka göra själva. Artikelförfatteren erkänner inget som helst ansvar för de eventuella följderna om så skulle vara fallet.)

DM -96, klass III, rond 4

♔ **Fredrik Westlund**

SS Manhem, 1321

♚ **Pertti Lantiainen**

Götaverkens SK, 1426

1 e4 e6 2 d4 d5 3 exd5 Dxd5 4 c4 Lb4† 5 Sc3 Dd8 6 d5 Sf6??

Måhända var framstöten lite äventyrlig; svaret däremot avslutar det roliga.

7 Da4† c6 8 Dxb4 cxd5 9 Lg5 Sc6 10 Da4 0-0 11 Td1

Jag avstod från lång rockad

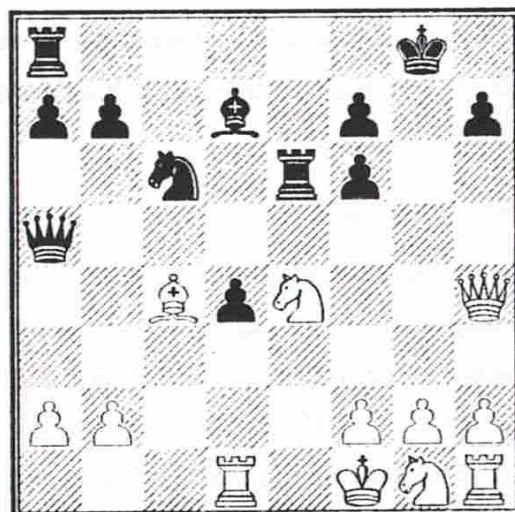
11- Ld7 12 cxd5 exd5 13 Dh4 Te8 14 Le2 d4

Mycket intressant läge. Här avverkade jag åtminstone 10 minuter innan jag kom på vad jag tyckte var rätt spår.

15 Lxf6 gxf6 16 Se4 Te6

En massiv tankeinsats från min motståndare frambringade Te6 vilket fick mig att tänka ytterligare en kvart. Jag gick vidare på en återigen något våghalsig väg.

17 Lc4 Da5† 18 Kf1

Kungsdraget är forcerat. (Efter exempelvis 18 Td2 hänger mycket. 18- Txe4 19 Dxe4 Te8 20 Dxe8 Lxe8 och jag har bytt dam och pjäs mot två torn samt är sorgligt utvecklade) Nu däremot har svart lite bekymmer igen. Han ger kvalitet.

18- Txe4 19 Dxe4 Te8 20 Dd5 Le6

Jag tyckte Dd5 var idealiskt. Det hotar dambyte alternativt en schack på f7 som ser god ut. Det är bara ett bevis på att jag inte alls fattat faran i ställningen. Jag hade kunnat rädda mig med Db5 men det gjorde jag inte.

21 Dxa5?? Lxc4† 22 Se2 Lxe2+ 23 Kgl

Inte roligt, men jag har inget val. Jag vill ju inte ge bort kvalitet ovanpå detta.

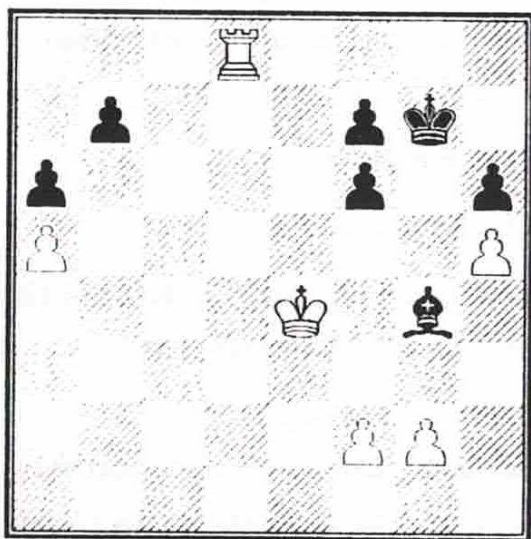
23- Sxa5 24 Txd4 Ld3 25 h4 Te1† 26
Kh2 Txb1† 27 Kxb1 Lc4??

Nu haglar misstagen. Det var det sämsta han hade kunnat göra. Jag bad en stilla bön om Lc4 och lämnade bordet efter mitt tjugosjunde drag och när jag kom tillbaka hade min bön gått i uppfyllelse.

28 h4 Lxa2 29 bxa5 Le6 30 h5 h6

Jag saknade en plan och för att inte kasta bort mitt övertag när jag nu så lättvindigt fått det tillbaka. Jag beslöt mig för att gå i clinch med kungen och kväva honom i hans eget bo. Han hjälpte till lite också.

31 Kh2 a6? 32 Kg3 Kg7 33 Kf4 Kf8 34
Td8† Kg7 35 Ke4 Lg4

Jag beslöt att försvara bonden istället för att kompensera mig för den. Bönderna på damflygeln kan jag alltid hämta sedan. Dock gick hälften av min återstående tid åt för att komma fram till detta.

36 Td5 Le6 37 Tc5 Ld7 38 f3 Kf8 39 Tc7
Ke8 40 Kd5? Lc6†

Reflektion: Jag hade två minuter till godo; han hade åttiofyra kvar.

41 Kc5 f5 42 Kd6 Kf8 43 Txc6 uppgivet

Tack.

Fredrik Westlund

I mitt inledningsparti i individuella DM - 96 klass III, grupp 2, svarade Bosse Ohlsson, SS Manhem för motståndet. En lustig parantes var att innan jag gick hemifrån för att spela tittade jag på ett parti i Skandinaviskt med en gambitvariant som skapar enorma attackchanser.

♣ Bosse Ohlsson

♣ Mikael Olsson

1 e4 d5 2 exd5 Sf6 3 d4 Lg4 4 f3 Lf5 5 c4

Att försöka försvara d-bonden är mycket riskfyllt. Nu följer ännu ett bondeoffer för att öppna e-linjen.

5- e6 6 dxe6 Sc6! 7 exf7? Kxf7

Till detta drag är det samma variant som i det parti jag tittade på hemma endast en timme tidigare. Nu vankas det en stark attack.

8 Se2 Lb4† 9 Ld2 Te8 10 Lxb4 Sxb4 11
Sa3 Sd3† 12 Kd2 De7 13 c5?

Med 13 Sc2 garderar vit hoten De3† och De3†, men svart har andra alternativ: 13- Sf2 eller 13- Sxb2, 14- Sxe4† med fortsatt attack. Nu blir det damvinst.

13- De3† 14 Kc3 Sf2† 15 Kc4 Ld3† 16
Kb4 Sxd1

Kanske finns det någon matsättning, men jag tog det säkra före det osäkra.

17 Txd1 Lxe2

och partiet fortsatte i nio drag till.

Mikael Olsson

Svart rockerar långt!

"Skojschack" kan vara både roligt, avslappnande och lärorikt. Det finns många olika sorters schackvarianter, men det här är min absoluta favorit: Alla vanliga regler gäller med den lilla skillnaden att svart vinner partiet om han lyckas genomföra lång rockad, vit vinner om han lyckas förhindra just detta! Detta spelsätt leder till korta och livliga partier:

1 e4 d6 2 Dh5 Le6 3 Db5† 1-0

1 e4 Sf6 2 Lc4 d5 3 Lxd5 Dxd5 4 exd5 Lg4 5 d6 cxd6 6 Sf3 Sc6 0-1

1 e4 e5 2 Dh5 g6 3 Dxe5† De7 4 Dxc7 Dd8 5 Dxb8 1-0

Damen är en mycket kraftfull pjäs, som gärna offrar sig. a7 och f7 är två mycket svaga punkter. Å andra sidan borde väl svart kunna rockera på fem drag? Den första kvällen denna variant spelades på Manhem (tack till Tomas Segerberg som hittade reglerna på Internet!) inträffade följande:

♔ Gustaf Trolle

♚ Rikard Edgren

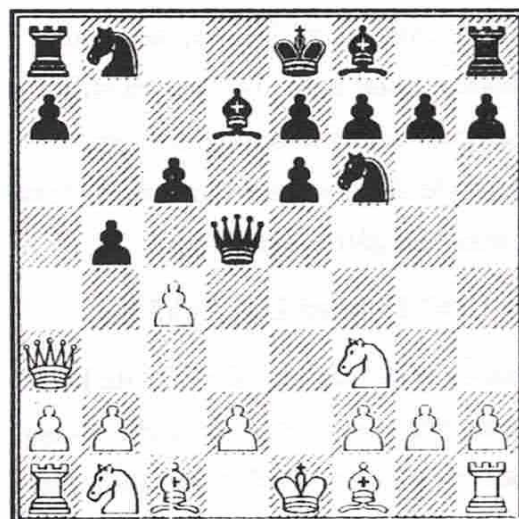
1 e4 Sf6 2 e5 c6 3 e6!?

Gustaf prövade 3 exf6 i ett tidigare parti utan att lyckas.

3- dxe6 4 Sf3 Dd5! 5 c4 Ld7

Utveckling är det enda som räknas i det här spelet.

6 Db3 b5 7 Da3

Vit hotar 8 Dxa7, vilket svart borde ha förhindrat med det briljanta 7- Dc5! (8 Dxc5 Sa6 9 Dxa7 0-0-0) Vit har dock paraden 8 Sg5 och efter 8- Dxa3 9 Sxa3 Sa6 10 Sxf7 har svart problem.

7- De4†? 8 k.d1 Sg4

Svart spelar på matt!

9 Le2 Sxf2† 10 Ke1 Sd3† 11 Kf1 Sf4 12 Sc3 Dg6 13 Tg1 a6 14 Da5 1-0

Den andra kvällen konstaterades en nackdel med spelet: svart vinner lätt vid korrekt spel. Man spelar c6, d6, Dc7, Le6, Sa6 och 0-0-0. Beroende på vad vit spelar kan man bli tvungen att spela e6, g6, b6 och liknande, men vinner gör man.

Här följer en liten öppningsteoretisk översikt:

1 e4

Det enda rimliga draget. Blixtsnabb utveckling är nödvändig och damen är den bästa angreppspjäsen.

1- c6!

Det här draget är (märkligt nog) det bästa. Det täcker d5, men framför allt b5 (Db5† kan ofta avgöra). Draget stänger diagonalen h1-a8 och bereder plats för damen på det utmärkta fältet c7.

2 Dh5

Det mest direkta angreppsdraget. 2 Lc4 bemöts med d5, 2 d4 är lite långsamt och tillåter Da5† medan springarna inte är så effektiva i denna schackvariant.

2- g6

Enda draget. 2- Sh6 3 d4 skapar bara bekymmer.

3 De5

3 Dc5 är ett intressant mellandrag, men både 3- b6 och 3- Db6 är fullgoda försvarsdrag. 3 De5 hotar både Dxb8 och Dxb8.

3- d6!

Förvisso det enda draget, men ett mycket starkt sådant.

4 Lc4

4 Dxb8 leder till förlust: 4- Le6 5 Dxb8 Sd7 följt av damflytt och lång rockad.

4- e6

4- Le6? 5 Lxe6 fxe6 6 Dxb8(xg8xf8) 1-0

5 Df4

5 Dxb8 Ld7 6 Dxb8 De7 0-1

5- De7

Svart har visserligen flera drag kvar till lång rockad, men hans stabila treraderssystem är svårt att rå på. Svart vinner.

Även om det kan tyckas meningslöst att spela ett spel där utgången är given, så vill jag råda alla att pröva på det åtminstone någon gång. Det går ganska snabbt och är ganska spännande.

Rikard Edgren

Ebbe Cup

I den nystartade turneringen av långparti-format till Eber Serafius Rydén's ära deltog tyvärr endast sju deltagare. Det var lite osäkert om tävlingen skulle spelas till en början, eftersom han som skulle hålla i tävlingen var sjuk, men som tur var kom Nilsheden och vi kunde starta.

Jag hade frirond i rond 2 och när jag kom till Manhem för den tredje ronden fick jag veta att jag skulle möta Roy Johansson. Jag frågade David Fendrich som var där om han visste vad Roy brukar spela mot 1 e4

och han svarade att han nog spelar franskt och föreslog att jag skulle spela 2 d3 för att överraska honom. Jag tyckte det verkade som en bra idé och ägnade den återstående halvtimmen till att kolla in några partier där det spelades.

Nu till själva partiet där min motståndare var ganska mycket högre rankad än jag (703 poäng) och fastän jag hade preppat en öppning trodde jag inte att jag hade mycket chans. Nu förlorade jag partiet, men det

blev mycket jämnare än jag trodde och jag hade t.o.m. en vinstchans.

♔ **Per Hellgren**

♚ **Roy Johansson**

1 e4 e6

Han spelade franskt som jag trodde. Nu ska vi se om han kan

2 d3 d5 3 Sd2 c5 4 Sgf3 Sc6 5 g3 g6

Spelar på att göra en mottfianchetto, vilket (som tur var) var det jag tittat mest på.

6 Lg2 Lg7 7 c4

Jag hade sett att detta var ett drag med utropstecken i ett liknande parti i drag nio, så jag provade att spela det nu.

7- Sge7 8 0-0 0-0 9 Te1 Tb8

Han spelade detta för att få något startat på damflygeln.

10 e5

Jag tyckte det var dags för en stöt i centrum.

10- b5 11 b3 Dc7 12 De2 bxc4 13 dxc4 La6 14 Lb2

Jag borde nog ha spelat La3 med en gång, men jag ville försvara min e-bonde.

14- Tfd8 15 Tac1

Jag hade också planer på en flankattack med 15 h4.

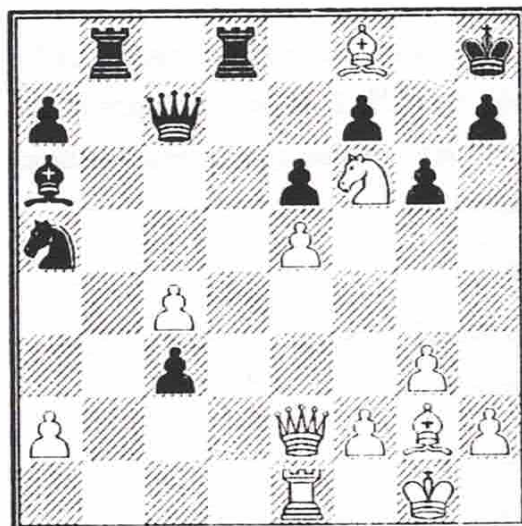
15- Sa5

Hotar bonden på c4.

16 La3 dxc4 17 bxc4 Sf5 18 Tc3 Lf8 19 Se4

För att komma till f6.

19-Sd4 20 Sf6 Kh8 21 Sxd4 cxd4 22 Lxf8 dxc3??

Mycket dåligt, han borde ha spelat Sxc4 eller Txf8. Nu har vit ogarderbar matt i tre genom 23 De3! Lb7 24 Dh6 Txf8 25 Dxh7 matt.

Jag spelade nu naturligtvis för snabbt och såg inte matten utan spelade i stället

23 Ld6?

och förlorade genom

23- Dxc4 24 Dxc4 Lxc4 25 Lc7 c2 26 Lf3 Tb1 27 Lxd8 Txe1 28 Kg2 Lf1†

0-1

Slutställning:

1. David Fendrich 4/5
2. Joel Åkesson 4
3. Roy Johansson 3½
4. Mats Welin 3
5. Peter Bertelsen 2½
6. Tor Karlsson 2
7. Per Hellgren 1

Per Hellgren

Årets kungsgambit

Återigen skördar kungsgambiten nya offer. Den här gången är det den internationelle mästaren Lars-Åke Schneider som råkar illa ut i ett ganska lugnt anlagt parti. Det går aldrig att stå emot i längden!

Partiet kommer från årets lag-DM, då Manhem I och Manhem II möttes i den första rondan. Egentligen borde väl förstalaget vinna hur lätt som helst, men vad som helst kan hända i schack!

♔ **Rikard Edgren**

♚ **Lars-Åke Schneider**

Jag kände mig nöjd med lottningen; det är inte ofta man får möta en så stark spelare, men även maktlös; hur skulle jag ha någon chans, speciellt med tanke på Lars-Åkes jobbiga sicilianska svängar. Han spelar i och för sig inte så ofta nu och kan väl knappast påstås vara i bästa form, men han har självklart kvar känslan för schack.

1 e4 e5(!)

Glädje. Drömlottning och drömöppning; vilken gratischans. Schneider hade antagligen hoppats på ryskt parti, vilket han spelat med framgång, men varför tillåta det? I vanliga fall är textdraget starkt, men just vid det här tillfället är det ett misstag.

2 f4(!) exf4

Det är manligt att anta offer.

3 Sf3 d5

Moderna försvaret, kanske den tråkigaste varianten och kanske det sundaste

försvaret, men vit har åtminstone en extra centrumbonde.

4 exd5 Sf6 5 Lc4

5 Lb5† är ett äldre (och sämre) teoridrag. Efter 5- c6 6 dxc6 Sxc6 (bxc6 duger också) 7 d4 (jag har själv provat 7 De2†. Efter 7- Le7 8 d4 0-0 9 c3 Ld6 10 Se5? Sxe5 11 dxe5 Lg4 stod jag på klar förlust.) 7- Ld6 8 De2† Le6 står svart knappast sämre.

5- Sxd5

Alternativet är 5- Ld6, men efter 6 De2† Kf8 (De7!? 7 Dxe7 (Sc3!?) Kxe7 8 d4 Lf5 9 Lb3 Sbd7 10 Sc3 är ett bra slutspel för vit) 7 d4 Lg4 8 Sc3 måste vit vara nöjd (Ld2 och 0-0-0 följer).

6 0-0 Le7 7 d4 Le6

En smart dragföljd. På 7- 0-0 följer 8 Lxd5 och 9 Sc3 med utvecklingsförsprång. På 6- Le6 följer 7 Lb3, 8 c4 och 9 d4 med ett starkt centrum. Här hade jag glömt bort det vanliga teoridraget 8 De2 (med den troliga fortsättningen 8- 0-0 9 Sc3 Sc6! 10 Lxd5 Lxd5 11 Sxd5 Dxd5 12 Lxf4 Ld6 13 Lxd6 Dxd6 14 c3 och möjligtvis en mycket liten fördel), så jag fick börja spela själv. Det hade nog Schneider gjort ett tag, då han tänkte en del på varje drag.

8 Se5 0-0

Här kan svart försöka med en del lurigheter: 8- Se3!? 9 Lxe3 Lxc4 10 Txf4 0-0 11 b3 Le6 12 c4 är dock bättre för vit. 8- Sd7 är antagligen det bästa draget, då vit får prova 9 Lxd5 Lxd5 10 Lxf4, men den

ställningen är inte lika lovande som den det blev i partiet.

I det här läget valde jag att offra löparparet för att kunna bilda ett starkt centrum.

9 Lxd5! Lxd5 10 c4 Le6

Möjligt var även 10- Le4 11 Sc3 med fint spel för vit.

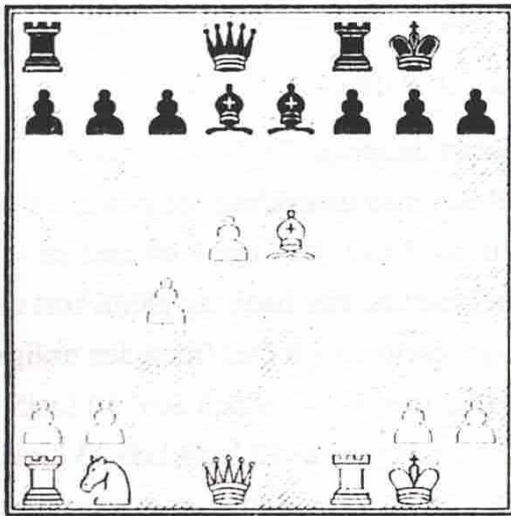
11 d5 Sd7!?

Snyggt spelat.

12 Lxf4 Sxe5

Här hade svart sista chansen till jämnt spel med 12- Lf6!. En tänkbar fortsättning är 13 dxe6 Sxe5 14 Dxd8 Tfxd8 15 Lxe5 Lxe5 16 exf7† Kf8 och svart har tillräcklig kompensation för bonden.

13 Lxe5 Ld7

Jag har terrängfördel och pjässpel på gång. Jag övervägde 14 Dd4 för att framtvinga försvagningen f6, men 14- b6 är gott nog. Jag valde att ställa hästen på en bättre ruta.

14 Sc3 b6 15 Df3!

Täcker många fält och hotar Dg3.

15- Tc8

Jag kände mig rätt nöjd när en fyrfaldig Sverigemästare tvingades göra sådana drag.

16 Sc4 f6

Enda draget.

17 Lc3

17 Lg3 f5 kan vara bättre, kan vara sämre. Jag bedömde dock diagonalen a1-h8 som den viktigare.

17- f5

I det här läget har svart tio minuter kvar till tidskontrollen efter trettio drag. Vit har tjugofem, men använder femton för nästa drag.

18 Sg3

18 Dg3 Tf7 19 De5 De8! (fxe4!?) verkar bara röra till det för mig, samtidigt som det antagligen förlorar.

18- Lc5† 19 Kh1 Dh4 20 Sh5

Svarts försvagningar på kungsflygeln börjar göra sig gällande. Vit står på vinst.

20- Tce8

Vasst spel och vad som helst kan hända, eller är det bara desperation? 20- Ld4 21 g3 med pjäsvinst.

21 Tae1 Ld6 22 g3 Dxc4 23 Sxg7 Txe1 24 Txe1 Lc8?

Manövern är lockande, men förlorar. Men vad ska han göra?

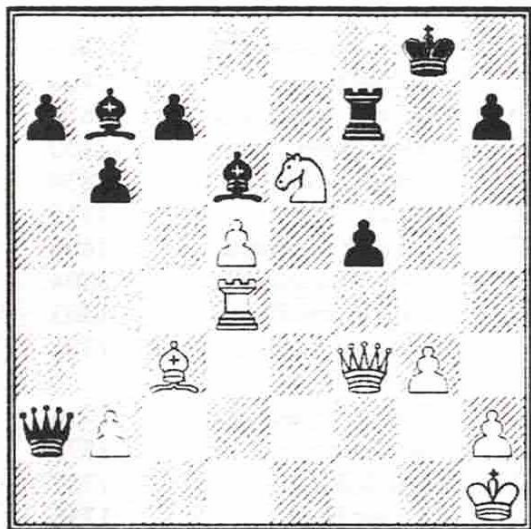
25 Se6 Lb7 26 Td1 Tf7

På 26- Te8 följer samma avslutning.

27 Td4! Dxa2

I det här läget kan man faktiskt

inte kritisera svarts bonderov; damen har inga vettiga fält.

Det är över nu.

28 Tg4+

1 - 0

Det är lite märkligt att se hur en så stark spelare sitter med löparparet, men ändå är chanslös i slutändan. Den enda rimliga slutsatsen är att Kungsgambit är en ypperlig, självspelande öppning som fler borde pröva på!

Rikard Edgren

Fotnot: Manhem I mot Manhem II slutade 4-4. Sedan var Manhem II mycket nära att slå Kamraterna, men p.g.a. otur föll man med minsta möjliga marginal. Kamraterna vann i sista rondan mot förstalaget och tog hem årets Lag-DM före Manhem I med Manhem II som trea.

"Den 25 januari 1906 var en stor dag för fem hagapojkar i artonårsåldern. Den dagen bildade de en schackklubb, och i stället för att som tidigare spela i Richert Wenanders färsta hyrde de en lokal vid Brogatan. Helt naturligt ville ingen vara sämre än de övriga och resultatet blev, att samtliga medlemmar i det nybildade sällskapet invaldes i styrelsen. Gerhard Olsson blev ordförande, Richert Wenander vice ordförande, Martin Andersson sekreterare, Elis Dahle kassör och James Olsson intendent.

Med spelskickligheten var inte mycket bevänt. Sålunda kom James Olsson en gång och förtalte, att det skulle finnas en grabb kallad Linkas, som kunde sätta matt med torn och kung mot ensam kung. James blev utskrattad för att han kunde tro på en sådan skepparhistoria. Men han gav sig inte. En dag lyckades han locka upp den märklige Linkas till spellokalen, och till allas oförställda häpnad visade denne, att det faktiskt gick att sätta matt med torn och kung mot ensam kung. Harald Lindgren (ty det var han) blev så Manhems sjätte medlem och under många år dess främsta spelare."

Ur Schacksällskapet Manhems medlemsblad, Årgång 2 Nr 3, 1945

Ratinglistan 1 jan 1996

1	Ari Ziegler	2472	51	Jan-Olof Söderberg	1866
2	Rikard Winsnes	2445	52	Mehdi Kosari	1865
3	Karl Johan Moberg	2429	53	Sören Herbertsson	1855
4	Johan Hultin	2403	54	Sven Degerfeldt	1850
5	Lars-Åke Schneider	2398	55	Hans Lindahl	1834
6	Arvid Wikner	2348	56	Alben Milev	1815
7	Ove Kinnmark	2341	57	Lennart Rydholm	1808
8	Joakim Engsner	2295	58	Conny Persson	1804
9	Björn Andersson	2289	59	Finn Björnulfson	1803
10	Lennart Liljedahl	2281	60	Susanne Ericsson	1790
11	Mats Eriksson	2245		Tomas Segerberg	1790
	Hans Nordman	2245	62	Jan Herrman	1775
13	Johan Kretz	2240	63	Ove Nilsson	1757
14	Göran Andersson	2206	64	Krister Berg	1756
15	Anders Bäcklund	2201	65	Kurt Möllmark	1752
16	Jörgen Dircks	2200	66	Olle Alfredsson	1751
17	Olle Häggström	2197		Martin Waller	1751
18	Gustaf Trolle	2127	68	Gunnar Pihl	1738
19	Gay Stävhammar	2112	69	Hans Brodén	1737
20	Joachim Bergré	2096	70	Hans-Åke Rundberg	1735
21	Yngve Aspström	2092	71	Peter Bertelsen	1734
22	Mattias Lundström	2081	72	Kristoffer Båsk	1725
23	Johan Naeser	2076	73	Mats Dehlin	1724
24	Ulf Wesslén	2074		Mattias Jorstedt	1724
25	Kaj Andersson	2066	75	Ilkka Korhonen	1722
26	Henrik Axelsson	2055	76	Anders Adolfsson	1715
27	Mattias Ådahl	2041	77	Håkan Olsén	1713
28	Rikard Edgren	2032	78	Vincent Andreasson	1708
29	Leif Lindén	2029	79	Hugo Florin	1702
30	Gustaf Malmberg	2020	80	Patrik Ericsson	1691
31	Martin Almström	2016	81	Mahmood Hirmand	1688
	Daniel Malmgren	2016		Martin Norbäck	1688
33	Pierre Fogel	2010	83	Rune Berggren	1686
34	Stefan Lisander	1997	84	Erik Falkeman	1682
35	Adam Birgivi	1992	85	Anders Lindén	1667
	Lars Österlund	1992	86	Lars Borgström	1666
37	Niklas Engsner	1987		Tord Olsson	1666
38	David Fendrich	1983	88	Bo Hegg	1660
39	Mattias Wallerstedt	1978	89	Asbjörn Nejman	1636
40	Ove Alfredsson	1954	90	Boris Hallengren	1635
41	Susanne Hansson	1948	91	Kjell Bergström	1633
42	Joel Åkesson	1946		Svante Norlander	1633
43	Stefan Rilberg	1930	93	Arne Berggren	1627
44	Mats Welin	1917	94	Christoffer Hemmings	1621
45	Jakob Melchior	1913	95	Maria Wikner	1603
46	Lars Bergström	1909	96	Sigfrid Almgren	1599
47	Lennart Hansson	1884	97	Fredrik Acosta	1597
	Sören Svensson	1884	98	Robert Maglic	1596
49	Kjell Zackrisson	1878		Said Outgajjouft	1596
50	Lennart Jacobsson	1868	100	Harald Lindsgård	1592

Ratinglistan 1 jan 1996

101	Sven Wikner	1591	151	Torbjörn Karfunkel	1320
102	Abdulah Alic	1580	152	Bengt Andersson	1319
103	Sven Amundsson	1566		Vojislav Djordjic	1319
104	Karl-Erik Ryberg	1561	154	Pontus Boström	1309
105	Mehdi Zargaran	1554	155	Lars-Erik Hansson	1308
106	Martin Oxelqvist	1546	156	Toni Henriksson	1300
107	Lars Elvelin	1537	157	Bo Ohlsson	1297
108	Tommy Hagberg	1535	158	Fredrik Lärka	1296
	Denis Pavlovic	1535	159	Elmer Eliasson	1294
110	Jonas Ahlqvist	1533	160	Claes R. Nilsheden	1284
111	Stanislav Djordjic	1527	161	Sven Larsson	1282
112	Karl-Erik Åberg	1525	162	Bo Andreasson	1281
113	Michael Göransson	1516	163	Oskar Alexandersson	1278
114	Paul Sjöberg	1504	164	Klas Ivarsson	1267
115	Håkan Warston	1502	165	Mats Neumann	1252
116	Johan Lennartsson	1500	166	Helge Modén	1250
117	Martin Emander	1496	167	Andreas Funksjö	1226
118	Tyas Laras	1492	168	Stefan Sundström	1220
119	Kjell Holmstrand	1491	169	Erik Sahlmén	1215
120	Jan Lundkvist	1488	170	Jonna Burén	1207
121	Tom Josefsson	1486	171	Stig Lifvendahl	1191
122	Martin Krantz	1480	172	Nicolas Zavala	1189
123	Jonn Terje Geitung	1471	173	Per Hellgren	1187
124	Johan Lönnroth	1444	174	Hannes Westberg	1181
	Juhani Mäki	1444	175	Ralph Svärd	1175
126	Göte Nissinen	1435	176	Olof Zetterlund	1171
127	Djamal Mirkhorrām	1421	177	Jakob Edshage	1146
128	Fredrik Andersson	1418	178	Markus Frisk	1144
129	Tommy Forssén	1415	179	Elisabet Sjökvist	1142
130	Lennart Alfredsson	1401	180	Peter Dahlin	1118
	Veronica Breen	1401	181	Arvid Jansson	1115
132	Johan Dahlquist	1400	182	Richard Rohdén	1105
133	Sabine Hansson	1394	183	Yannick Delmart	1103
134	Lars-Erik Hellgren	1384		Juhani Reinikainen	1103
	Ellinor Karlsson	1384	185	Gustav Fhager	1100
136	Anita Skejic	1377		Jonas Pettersson	1100
137	Barry Hicks	1376	187	Andreas Skaugrud	1099
138	Lars-Göran Bauhr	1369	188	Gösta Carle	1097
	Kosmas Kosmidis	1369	189	Staffan Åberg	1090
140	Abbas Owji	1365	190	Daniel Berg	1083
			191	Per Ullström	1065
141	Per-Erik Berglund	1363		Sebastian Wilhelmsson	1065
142	Stefan Lindqvist	1361	193	Anders Larsson	1063
143	Kristoffer Dahlbäck	1359	194	Henrik Sandgren	1022
144	Robin Lindholm	1354	195	Björn Brantäng	1015
145	Carl-Christian Thiel	1346		Victor Ekstrand	1015
146	Michael Gurebo	1344	197	Carl Gustav Ekman	1001
147	Robert Andersson	1339		Adam Ioannou	1001
148	Linus Laukkanen	1334		Martin Talevski	1001
149	Tor Karlsson	1324		Georgio Torregianio	1001
150	Fredrik Westlund	1321		Per Åstrand	1001
				Jonas Östberg	1001

ELITSERIEN 1995-96

Förra årets elitserie blev en sällspord framgång för Manhems förstalag, som kom tvåa, endast en poäng efter SK Rockaden, efter att ha fallit knappt i det inbördes mötet. Frågan var därför inför årets säsong huruvida Manhem skulle kunna upprepa denna framgång, eller kanske rent av kunna bryta Rockadens vid detta lag mångåriga svit. Vår nye och optimistiske lagledare, Ari, hade naturligtvis icke mindre i sikte. På pappret hade vi samma lag som förra året.

Inget nytt allsvenskt år utan regeländringar. Detta år var det att vart lag finge, inom ett rankingintervall om hundra poäng, fritt ändra bordsplaceringarna inför var rond. Detta icke blott möjliggör dylika ändringar, utan framtvinger dem, enär det lag som dristade sig att sitta i samma bordsordning rond efter rond snart skulle finna sig bli "utpreppat". Helt klart är att förberedelserna starkt minskat i betydelse. Jag var till en början kritisk till denna regeländring, men har senare mildrat min syn därpå. Det har onekligen sin tjusning att i en rond placera en spelare på förstabordet, för att i nästa placera honom på sistabordet (Nils-Gustaf Renman i Schack-08). Synd bara för de spelare som måste sitta på förstabordet, utan att själva kunna veta vilka de skola möta. Å andra sidan är det kanske inte synd om stormästare?. En annan tydlig tendens i många lag var att låta flera spelare antaga rollen av svart- eller vitspecialister.

För vår första match begåvo vi oss i oktober till Malmö för bortamatch mot nyuppflyttade Limhamns SK, som kom utan såväl Stellan Brynell som Giovanni Vescovi (vilken dock överhuvudtaget icke spelade någon match). Enligt egen utsago hade limhamniterna räknat med att förlora med ungefär 2-6. I själva verket blev resultatet det omvända! En match gör ingen elitserie, men man anade väl redan efter detta litet till mans att fjolårets framgång icke skulle komma att upprepas. Rikard, som förlorade snabbt mot sin egen drakvariant, skulle nu komma att saknas i de närmsta fyra matcherna.

Limhamns SK SS Manhem 6-2

Johan Hellsten	2580	Karl Johan Moberg	2463	1-0
Magnus Eriksson	2441	Ari Ziegler	2486	1-0
Daniel Carlsson	2286	Rikard Winsnes	2461	1-0
Dan Östergaard	2317	Lars-Åke Schneider	2400	1-0
Jan Clementsson	2288	Ove Kinnmark	2345	0-1
Anders Nylén	2246	Johan Hultin	2323	0-1
Conny Holst	2231	Joakim Engsner	2316	1-0
Stefan Schneider	2258	Lennart Liljedahl	2300	1-0

I rond 2 var det dags för derby mot Kamraterna, som också var nykomling. Kamraterna har, sedan det efter AK 77:s seniorverksamhetsnedläggning fått ett antal nyförvärv därifrån och därtill Anton Åberg från Lundby, ett riktigt starkt lag. Trots detta var vårt lag knapp rankingfavorit. Vi räckte dock icke riktigt till, utan förlorade med 3-5. Efter att ha mött två nykomlingar hade vi redan tappat fler matchpoäng än under hela föregående året. I denna rond inträffade i matchen Schack-08-Passanten

den beryktade "Bingolottoskandalen", om vilken mer kan läsas i rikstidskrifterna.

SS Manhem SK Kamraterna 3-5

Karl Johan Moberg	2463	Bengt Svensson	2464	½-½
Lars-Åke Schneider	2400	Gösta Svonn	2428	½-½
Ari Ziegler	2486	Ingvar Andreasson	2410	1 - 0
Ove Kinnmark	2345	Daniel Ronneland	2257	0 - 1
Joakim Engsner	2316	Anton Åberg	2273	0 - 1
Arvid Wikner	2378	Sven Svensson	2228	0 - 1
Lennart Liljedahl	2300	Mikael Sixtensson	2250	0 - 1
Johan Hultin	2323	Leif Svensson	2162	1 - 0

I sista matchen före jul var det dags för oss att draga till Stockholm för att möta just SK Passanten. Att allt icke följer en rät linje visas av att vi i denna match lyckades svepa närapå helt rent, och vunno med 7-1 mot stockholmslaget, som för ett par år sedan utpekades som Rockadens största hot. Denna gång kommo de utan Pia Cramling och Bellon Lopez, dock utan att ha något dåligt lag. Nämnas kan att Lars-Åke med hängande kläpp missade matt i ett drag, trots att han faktiskt flyttade den pjäs som kunde ha mattat! Som väl var vann han ändå. Med sålunda inhöstade matchpoäng kunde vi något lättade se fram mot julfirandet.

SK Passanten SS Manhem 1-7

Dan Cramling	2479	Ari Ziegler	2486	½-½
Stefan Sandén	2367	Karl Johan Moberg	2463	0 - 1
Ludvig Sandström	2443	Arvid Wikner	2378	0 - 1
Per Larsson	2362	Lars-Åke Schneider	2400	0 - 1
Anders Lundin	2291	Johan Hultin	2323	0 - 1
C F Johansson	2230	Lennart Liljedahl	2300	0 - 1
Malte Burwick	2264	Ove Kinnmark	2345	0 - 1
Thomas Johansson	2152	Joakim Engsner	2316	½-½

I första matchen efter årsskiftet ställdes vi mot Eksjö SK, som förra året mirakulöst klarade sig kvar, efter att i sista ronden ha slagit Rockaden. I år hade smålänningarna åter varit överraskningarnas lag, och inlett

med två segrar, trots låg ranking. Denna gång tog vår större tyngd ut sin rätt, och vi kunde hemföra en stadig 5½-2½-seger.

SS Manhem Eksjö SK 5½-2½

Karl Johan Moberg	2429	Harry Schüssler	2535	1 - 0
Ari Ziegler	2472	Håkan Rothén	2386	1 - 0
Johan Hultin	2403	Franko Lukez	2363	0 - 1
Arvid Wikner	2348	Håkan Thörmert	2327	0 - 1
Lars-Åke Schneider	2398	Fredrik Gustavsson	2224	1 - 0
Joakim Engsner	2287	Johan Eksmyr	2221	1 - 0
Ove Kinnmark	2341	Håkan Åkvist	2146	1 - 0
Lennart Liljedahl	2281	Johan Andersson	2089	½-½

Utan att i övrigt ha haft någon av mina bättre säsonger, lyckades jag dock inhösta min andra stormästarskalp, även denna gång som svart.

♔ Harry Schüssler, Eksjö SK

♚ Karl Johan Moberg, SS Manhem

1 c4 e5 2 Sc3 Lb4

Detta tidigare ovanliga drag har kommit i ropet de senaste åren. Även Ove spelade detta drag i ett parti i år och vann. Som han dock påpekade, spelade han det faktiskt redan 1987, långt före modets strömmar. Det har rentav plusstatistik i min databas.

3 Sd5 Le7

Den "gamla" teorin kände endast 3- La5, vilket är fördelaktigt för vit. Det var emellertid upptäckten av textdraget som gav liv åt 2- Lb4-varianten. Det kan synas som om svart tappar tempo med sin löparmanöver, men tanken är att vit skall ha tappat ännu mer när han byter av sin springare. Det skall tilläggas att draget 3- Ld6 faktiskt har dukit upp det senaste, och även haft viss framgång.

4 Sf3

Här har också 4 d4 spelats, bland annat av Kasparov.

4- d6 5 g3 f5 6 Lg2 Sf6

Nu framträder en viktig skillnad jämfört med varianter där svart redan har spelat Sc6; efter Sxd5 cxd5 tappar svart icke tid genom att en springare på c6 hotas.

7 Sxe7

I partiet Kiril Georgiev - Viktor Bologan, Tilburg 1993 (Informator 59/22) spelades här 7 0-0 0-0 8 b4 Sxd5 9 cxd5 med lika möjligheter.

7- Dxe7 8 b4

Tveeggat, eftersom svart får fältet c5. I partiet Sergej Kisjnev - Romuald Mainka, Münster 1993 fick partiet snart en annan karaktär, efter 8 0-0 0-0 9 d4 e4 10 Se1 d5 11 b3 Le6 12 c5.

8- a5 9 b5 Sbd7 10 0-0 0-0 11 Dc2 Sc5

Vit skulle gärna vilja spela e3 och d4 för att undantränga c5-springaren, men detta är ogörligt, eftersom det, oavsett om det förbereddes med d3 eller ej, skulle gäckas av e4. Därför slår vit helt den planen ur hågen, och spelar

12 d4 exd4 13 Sxd4 Sfe4

En obalanserad och svårbehandlad ställning har uppkommit. Vit har löparparet, en stark centrumspringare, och en bondeminoritet på damflygeln som trycker till svarts majoritet därstädes. Svart å sin sida har välposterade springare, och en svag bonde på c4 att angripa. Måhända råder en dynamisk jämvikt.

14 e3

Ej genast 14 f3 Sg5 15 h4 Sf7/Se6 16 Sxf5? på grund av 16- Df6. Efter textdraget kan vit dock snart komma att sålunda hota bondevinst, varför jag säkrar ett extra reträttfält för springaren.

14- h6 15 Lb2 Le6

Schüssler föreslog 15- a4 med idén a3 och Ta4 med tryck mot svagheten c4. Jag begrundade denna möjlighet, men tänkte att jag kunde avvakta därmed, ty om vit förhindrar den med a4, får han en ny permanent bondesvaghet, mot vilken Sc5 blickar. Schüssler ville dock förhindra min a-bondes fortsatta framryckning.

16 a4 Tae8 17 Tfe1 b6

Ett praktiskt beslut. Vit kan icke nyttja fältet c6 till något viktigt, och genom bondedraget förhindrar jag att det plötsligt (läs: i ev. kommande tidsnöd) skulle råka hänga på b7 eller a5.

18 f3 Sg5 19 Se2

En annan idé är 19 h4 Sh7 20 Lh3. Schüssler är dock en försiktig general, och ville icke försvaga sin kungsställning.

19- Df7 20 Tac1 Lc8

Vit har hotat bort svarts springare på e4, men samtidigt ådragit sig två nya svagheter på f3 och e3. Mot den förra byter nu löparen diagonal för att inrikta sig, samtidigt som den röjer väg på e-linjen för tornen att trycka på den senare.

21 Sf4 Lb7 22 Dd1 Te7 23 Kf2 Sh7

Med idén att över f6 och d7 manövrera om springaren till det gynnsammare fältet e5,

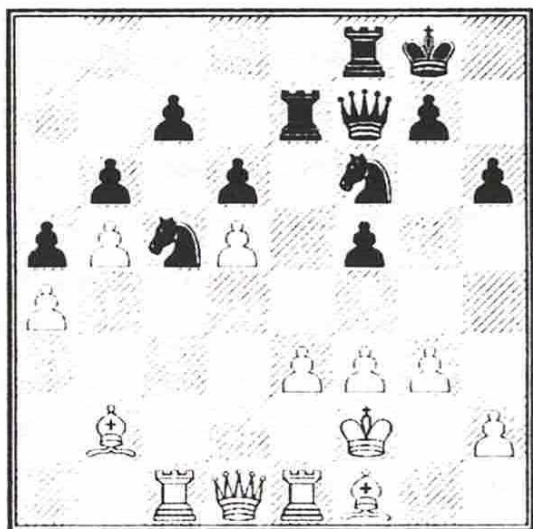
där den blickar mot, förutom f3, även e4 och d3.

24 Sd5?

Med en långsiktig strategisk plan att efter det kommande avbytet fortsätta med Tc4, kanske Td4, och därefter expansion på kungsflygeln med h3,g4 o. s. v. Här visar sig dock en av Schüsslers relativa svagheter, i det att han förbiser att planen har en taktisk vederläggning.

24- Lxd5 25 cxd5 Sf6 26 Lf1

Med idén att svart icke skall kunna slå på d5 på grund av Lc4. Schüssler ser fortfarande icke vad som är å färde, men det måhända objektivt bättre 26 Lxf6 Dxf6 hade berövat hans ställning all dynamik, och givit honom en positionellt mycket trist ställning.

26- Sg4†!

Efter detta står svart på vinst. Schüssler tänkte nu ned sin tid från omkring 8 minuter till 1 minut, varefter jag bedömde det som omöjligt att han skulle överleva tidsnöden. Själv hade jag kanske 7 minuter kvar.

27 Kg1

Eller 27 f×g4 f×g4† 28 Kg1 Df2† 29 Kh1 Dxb2, exempelvis 30 D×g4 Txe3.

Schüssler bedömde partifortsättningen innehålla större praktiska möjligheter.

27- Sxe3 28 Dd4 Sxf1?

Ovillig att släppa ikapp min motståndare tidsmässigt, och ivrig att utnyttja hans höggradiga tidsnöd gjorde jag flera snabba men objektivt svaga drag, vilka gjorde återstoden av partiet ovärdig det fina förspelet. Så kunde jag här ha vunnit kvalitet med 28- Sb3!, exempelvis 29 Dc3 Sxe1 30 Txe3 Txe3 31 Dxe3 Sa2 32 Dd4 Sb4, och svart är kvalitet och bonde över. Jag såg faktiskt gaffeln, men trodde i hastigheten obegripligt att jag kunde utföra den senare.

29 Txe7 Dxe7 30. Te1?!

Detta ser ju tjuvigt ut, men bättre var faktiskt 30 Txf1, ty nu kunde svart ha spelat 30- Sxh2! och efter 31 Kxh2 ha haft en bonde mer än i partifortsättningen.

30- Df6? 31 Kxf1?

Här skulle vit ha tagit möjligheten att slå sönder svarts bondeställning på kungsflygeln med 31 Dxf6!, exempelvis 31-gxf6 32 Kxf1 Sxa4 33 Ld4 Sc5 34 Te7 Tf7 35 Te8† Kg7 36 Ke2 med idén Ke3-f4, och svart har tekniska vinstsvårigheter.

Partifortsättningen blir liknande, men med den väsentliga skillnaden att svarts bondeställning är intakt.

31- Dxd4 32 Lxd4 Sxa4 33 Te7 Tf7 34
Te8† Kh7 35 Ke2 Sc5 36 Ke3 Kg6 37 h4
Td7 38 g4

och vit överskred tiden. Själv hade jag 2
minuter kvar.

0-1

Anmärkning: Karl Johan Moberg

I femte rondan lyckades knattar förvisa oss
ned till källarvåningen. Vi mötte Solna SS,
ett lag vi rankingmässigt borde ha goda
möjligheter att taga vår tredje raka seger
mot. Vi voro emellertid aldrig riktigt nära,
utan förlorade med 2½-5½. I denna rond
var förutom Rikard också Arvid borta,
varför förstalaget såg detta års enda
debutant, Anders Bäcklund. Anders, som
jag själv fått ett par franska snytingar av,
lyckades ej denna gång, men kommer
säkert igen.

SS Manhem Solna SS 2½-5½

Ari Ziegler	2472	Mikael Wiedenkiller	2454	0 - 1
Karl Johan Moberg	2429	Christer Bergström	2488	0 - 1
Lars-Åke Schneider	2398	Bengt Lindberg	2414	0 - 1
Johan Hultin	2403	Peter Bergström	2247	1 - 0
Ove Kinnmark	2341	Magnus Bergström	2290	1 - 0
Lennart Liljedahl	2281	Robert Callergård	2309	0 - 1
Joakim Engsner	2287	Peter Bjarnhag	2298	½-½
Anders Bäcklund	2201	Niclas Solin	2180	0 - 1

I sjätte och sista rondan före sammandraget
hade vi hemmamatch mot Schack-08,
Norrköping. Östgötarna hade gått
strålande, och vunnit samtliga 5 matcher
inför mötet med oss. Man skall komma
ihåg att Schack-08 är lägre rankat än vi,
men deras helhet förefaller vara större än
summan av de individuella delarna, medan
något elakt motsatsen kan sägas ha gällt för

oss i år. Denna gång kom Norrköpingslaget
utan Nils-Gustaf Renman, medan vi
återfingo Rikard. Sålunda kunde en
strimma hopp skönjas. I denna rond sutto
Ari och jag, efter att tidigare ha växlat
mellan bord 1 och 2, på bord 4 och 5. Allt
var dock förgäves. Förlusten skrevs till 3-5,
efter att Schack-08:s förstabordsspelare i
sista partiet kostat på sig lyxen att med två
damer gå ur remischackar och i mattnät.
Den lycklige vinnaren var Lars-Åke, som
för första gången på några år återsåg
förstbordet.

SS Manhem Schack 08 3 - 5

Lars-Åke Schneider	2398	John-Paul Wallace	2385	1 - 0
Johan Hultin	2403	Hans Jonsson	2414	½-½
Rikard Winsnes	2445	Johan Ingbrandt	2410	½-½
Ari Ziegler	2472	Peter Laveryd	2411	0 - 1
Karl Johan Moberg	2429	Per Thorén	2304	0 - 1
Lennart Liljedahl	2281	Ingemar Schütz	2297	0 - 1
Joakim Engsner	2287	Magnus Fäldt	2268	½-½
Ove Kinnmark	2341	Rizo Pepic	2236	½-½

Inför sammandraget kunde man således
konstatera att vi förlorat 4 av 6 matcher,
trots att vi varit högre rankade i samtliga!
Detta innebar en placering under
nedflyttningsstrecket med 2 poäng upp till
närmsta lag - och vi hade Rockaden kvar att
möta! Läget var således allvarligt men icke
hopplöst när vi satte oss i minibuss för färd
ned till Malmö.

I sammandragets första rond (sjunde totalt)
kunde vi bara icke misslyckas. Forna
dominanten Wasa SK är endast en skugga
av sitt forna jag, och kom därtill till
sammandraget utan nyblivne stormästaren
Tom Wedberg. Våra segersiffror blevo 6½-
1½, i en match där Rikard tog sin första
långpartisvinst på över ett år! Genom

segern segade vi på bättre partipoäng oss över nedflyttningsstrecket.

Wasa SK SS Manhem 1½-6½

Teodor Hellborg	2268	Karl Johan Moberg	2429	½-½
Göran Åström	2287	Lars-Åke Schneider	2398	½-½
Felix Nordström	2245	Johan Hultin	2403	0-1
Peter Collett	2243	Ari Ziegler	2472	0-1
Mikael Öberg	2118	Rikard Winsnes	2445	0-1
Viktor Thorell	2027	Ove Kinnmark	2341	½-½
Ragnar Nyström	2072	Joakim Engsner	2287	0-1
Hans Rånby	1897	Arvid Wikner	2348	0-1

♔ Rikard Winsnes, SS Manhem

♔ Mikael Öberg, Wasa SK

1 e4 d5 2 exd5 Dxd5 3 Sc3 Da5 4 d4 Sf6 5 Sf3 Sc6

Erik Lundins gamla specialdrag

6 d5 Sb4 7 Lb5† c6?!

Troligen dåligt. Det kritiska är 7- Ld7 8 Lxd7† Sxd7 och nu har vit valet mellan att offra bonde med...

9 0-0!? Sf6 10 De2 Sbx d5 11 Sxd5 Dxd5

...eller offra kvalitet med...

9 a3 Sf6 10 axb4!? Dxa1 11 0-0

8 dxc6 bxc6 9 La4 Ld7?!

Ett oräkneligt antal blixtpartier mot Jörgen Dircks gjorde att jag hittills hade kunnat spela ganska fört. Här brukar han istället placera löparen på b7. Ett exempel: 9- Lb7 10 Ld2 Td8 11 O-O e6 12 a3 Sbd5 13 Sxd5 Dxd5 (13- Dxa4 14 Sc7† Kd7 15 b3 De4 16 Te1 Df5 17 Te5 Dg6 ∞) 14 De2 Ld6 15 Tfd1 och vit stod bättre i partiet Winsnes-Dircks, J Lag-DM (Snabb) 1991

10 O-O e6 11 Lg5 Le7

11- Sbd5 12 Sxd5 cxd5 13 Lxd7† Sxd7 var nog ett bättre sätt att minimera vits fördel.

På 11- h6 gör vit bäst i att backa till h4 med löparen.

12 Te1 Td8 13 Se5 Db6

13- Lc8 14 Sxc6!

14 a3 Sa6

14- Sbd5 15 Sxd5

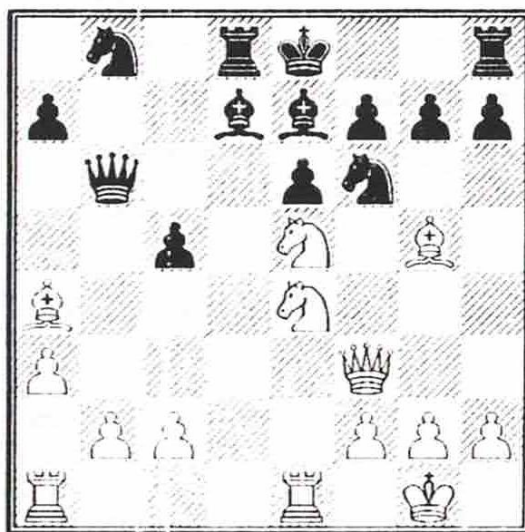
a) 15- cxd5 16 Lxf6 Lxa4 17 Dh5 g6 18 Dh4 Lxf6 19 Dxf6 Tf8 20 Sxf7! +-

b) 15- Sxd5 16 Lxe7 Sxe7 17 Dd6 Sf5 18 Sxd7 Sxd6 19 Sxb6 axb6 20 Lxc6† +-

15 Df3 Sb8

Det samma som uppgivnet, men priset för att komma undan hade nog ändå blivit för högt.

16 Se4 c5

17 Lxf6 gxf6 18 Sxf6† Lxf6 19 Dxf6 Tf8 20 Sxf7

1-0

Anmärkningar: Rikard Winsnes

I åttonde rondan mötte vi så Rockaden, som i finalmötet rondan innan slagit Schack-08.

Den psykologiska segern gick ganska raskt till oss, efter att Lennart övertrumfat Rockadens lagledares sedvana att till sina lagmedlemmar utdela ett halvt Dextrosol-paket, genom att till oss utdela vardera ett helt paket Dextrosol! Vi gjorde en tämligen god match, men Rockadens lag är något extra, och vi fingo se oss slagna med 3-5. Därmed var det bäddat för en spännande sistarond!

SS Manhem SK Rockaden 3-5

Ari Ziegler	2472	Mats Sjöberg	2473	0 - 1
Arvid Wikner	2348	Roland Ekström	2501	½-½
Lars-Åke Schneider	2398	Robert Bator	2545	½-½
Rikard Winsnes	2445	Lars Karlsson	2561	½-½
Karl Johan Moberg	2429	Thomas Engqvist	2424	½-½
Johan Hultin	2403	Jonas Barkhagen	2491	½-½
Joakim Engsner	2287	Carl-Magnus Björk	2446	0 - 1
Ove Kinnmark	2341	Victor Vilehez	2369	½-½

Läget inför sista rondan var att tre lag lågo på 6 poäng, och att ett av dessa måste åka ur. Lagen voro i partipoängsordning Manhem, Solna och Eksjö. Det blev naturligtvis ett nervöst springande och tittande icke blott på de egna partierna, utan också på de båda andra inblandade lagens partier. Det började icke väl för oss, och vi hamnade i ett tvåpoängsunderläge. Plötsligt ordnade sig dock, utan vår egen förtjänst, allt snabbt. I tidsnöden schabblade nämligen Solna bort massor, och hade plötsligt ointagliga 1½-4½ mot Kamraterna. Vår match stod 2-3, varför Solna icke kunde komma ikapp på partipoäng, ens om vi förlorade återstoden av partierna. En stor lättnad, förstås, eftersom läget i vår match ej såg gott ut. Nedflyttningsstriden rasade dock vidare mellan Solna och Eksjö. Eksjö var, på grund av sin sämre partipoäng, tvunget att

taga poäng i sin match mot redan nedflyttningsklara Passanten. Matchen var oviss in i det sista, men när det sista partiet, vilket tidigare hade varit fullkomligt oklart, togs remi med matchresultatet 4-4 som följd, stod det klart att Eksjö hade gjort det "omöjliga" igen, och samtidigt förpassat Solna till division 1. Vår match mot SödraSASS stod 3½-3½ med Joakim kvar med hängande kläpp i sin sista timme. Han lyckades dock gaffla till sig en merpjäs, varefter motståndaren sportsligt nog tog remi. 4-4 således i den vid det laget betydelselösa matchen.

Södra SASS SS Manhem 4-4

Ralf Åkesson	2566	Lars-Åke Schneider	2398	0 - 1
Axel Ormstein	2466	Karl Johan Moberg	2429	½-½
Tomas Welin	2394	Johan Hultin	2403	1 - 0
Johan Furhoff	2368	Ari Ziegler	2472	½-½
Gunnar Holmqvist	2243	Ove Kinnmark	2341	½-½
Stefan Winge	2230	Joakim Engsner	2287	½-½
Bo Adler	2206	Lennart Liljedahl	2281	0 - 1
Tomas Fors	2049	Arvid Wikner	2348	1 - 0

Rockaden blev svensk mästare med idel segrar. Mer uppseendeväckande är att samtliga nedflyttade lag äro stockholmslag (Solna, Passanten och Wasa), och att inget nytt ersätter dem! Följaktligen innehåller nästa års elitserie lika många göteborgslag som stockholmslag! Nya lag bli SS Luleå, Linköpings ASS och Åstorps SS.

Vi hade i år ingen amoklöpare som Arvid förra året (8/9). Bäste poängplockare blev (ehuru med ett flertal vitpartier) Johan med 6/9. Han spelade några instruktiva partier, där han visade prov på sin sällsynt goda spelförståelse. Den dag han också lägger uthållighet till sina karaktärsegenskaper, blir han något riktigt stort. Ett plus också till åldermännen Lars-Åke och Ove, som

bägge togo 5½/9. Den förre tog faktiskt 2/2 på förstabordet! Kanske är placering där vad som numera behöves för att tända Lars-Åke? I övrigt tycker jag icke att någon föll ur ramen poängmässigt. Faktum är att laget trots sitt utsatta läge fick plus i partipoäng!

Vad återstår att säga om oss? Vi togo i år endast 7 poäng att jämföra med förra årets 15, trots att vi på pappret hade samma lag. Skillnaden beror säkert delvis av tillfälligheter, men man skall komma ihåg att förstalaget har få spelare som för närvarande studera schack. Det synes mig

kunna vara anledning till oro att en så bred klubb som Manhem icke har bättre förmåga att alstra nya spelare att banka på förstalagsporten. Det är måhända symptomatiskt att de två senaste tillskotten (därtill två av de hårdast satsande) kommit utifrån (Ari och Johan). Ifrån de egna leden är, bortsett ifrån Arvid vars schackliga framtid för tillfället förefaller något osäker, jag yngst med mina 27 år (O, förfärliga tidegång). Men kanske är det jag som underskattar steget till förstalaget?

Karl Johan Moberg

Elitserien

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	MP	PP
1	SK Rockaden	X	5½	5	6	7½	5	5½	6	5	7½	18	53
2	Schack 08	2½	X	5½	3½	4	5	4½	5½	4½	5	13	40
3	SK Kamraterna	3	2½	X	6	3	5	5	5	5	5	12	39½
4	Limhamns SK	2	4½	2	X	2	6	6	5½	5½	5½	12	39
5	Södra SASS	½	4	5	6	X	4	2½	4½	4	6½	11	37
6	SS Manhem	3	3	3	2	4	X	5½	2½	7	6½	7	36½
7	Eksjö SK	2½	3½	3	2	5½	2½	X	4½	4	4½	7	32
8	Solna SS	2	2½	3	2½	3½	5½	3½	X	5½	5	6	33
9	SK Passanten	3	3½	3	2½	4	1	4	2½	X	6	4	29½
10	Wasa SK	½	3	3	2½	1½	1½	3½	3	2	X	0	20½

Division I Mellersta

1	Linköping ASS	9	7	2	0	16	48½
2	SS Manhem II	9	6	3	0	15	47
3	Västerås ÖSK	9	6	1	2	13	41½
4	Schack 08 II	9	5	2	2	12	39½
5	Strängnäs SS	9	4	2	3	10	35
6	Lundby SS	9	3	1	5	7	34
7	KH-Alliansen	9	3	0	6	6	29½
8	Skövde SS	9	2	1	6	5	27½
9	Skara SS	9	1	2	6	4	28
10	SK Kamraterna II	9	1	0	8	2	29½

Så nära - så långt borta

Manhems andralag spelade i division 1 mellersta och tillhörde innan serien ett av de mer betrodda lagen. Att vinna serien var möjligt, däremot kunde man inte bli uppflyttade till Elitserien p.g.a. en två år gammal regel som säger att andralag inte får spela där. Nåväl, det var ett laddat lag som startade serien.

SK Kamraterna II SS Manhem II 2-6

Leif Svensson	2162	Björn Andersson	2265	0 - 1
Tom Borvander	2155	Johan Kretz	2239	0 - 1
Ulf Nyberg	2128	Olle Häggström	2202	0 - 1
Uno Axelsson	2072	Jörgen Dircks	2184	½-½
Ulf Mårtensson	2064	Göran Andersson	2190	½-½
Håkan Eliasson	2083	Kaj Andersson	2067	1 - 0
Torbjörn Larsson	2044	Joachim Bergre	2089	0 - 1
Hans Svedberg	1945	Rikard Edgren	2048	0 - 1

Kamraternas lagledare lyckades med bedriften att bara kalla sju man (!), så Larsson fick blixtkallas med taxi. Han anlände 55 minuter för sent, 4½ minut innan försovde Svedberg var på plats. Det blev därför inga vinster på walk over, utan riktiga segrar. Jörgen fick två löpare för damen, men kombinerade tillbaka den och höll remi i tornslutspelet. I övrigt stabilt spel och en säker seger.

Skövde SS SS Manhem II 1½-6½

Emanuel Berg	2407	Björn Andersson	2265	0 - 1
Jukka Hautajärvi	2166	Mats Eriksson	2239	0 - 1
Christer Johansson	2165	Johan Kretz	2239	0 - 1
Henrik Enström	2118	Olle Häggström	2202	½-½
Bo Berg	2064	Göran Andersson	2190	0 - 1
Rifat Saskin	2045	Jörgen Dircks	2184	0 - 1
Mats-Ove Persson	2035	Mattias Lundström	2123	1 - 0
Kenneth Wiman	1828	Gustaf Trolle	2114	0 - 1

Laget åkte upp samma morgon med tåget och gick (!) till spellokalen, där man vann övertygande. Jörgen hade fördel, men bjöd remi i tidsnöden. Motståndaren, som hade

bättre tid, nobbade och fick bita i gräset.

Björn fick en viss fördel som vit mot stjärnskottet Berg och avgjorde i tidsnöden.

SS Manhem II Strängnäs SS 4½-3½

Mats Eriksson	2239	Håkan Alm	2213	½-½
Björn Andersson	2265	Helge Wademark	2212	1 - 0
Johan Kretz	2239	Stephan Kring	2085	0 - 1
Olle Häggström	2202	Olle Wademark	2132	0 - 1
Jörgen Dircks	2184	Fredrik Andersson	2063	1 - 0
Göran Andersson	2190	Jonas Bergfalk	2058	1 - 0
Mattias Lundström	2123	Staffan Persson	1977	0 - 1
Gustaf Trolle	2114	Stig Carlsson	1962	1 - 0

Matchen var inte så dramatisk som siffrorna antyder. Strängnäs lag ser inte så starkt ut (för tre år sedan blev det 8-0), men de tar rätt mycket poäng.

Västerås ÖSK SS Manhem II 4-4

Anders Eriksson	2334	Björn Andersson	2289	0 - 1
Johan Eriksson	2367	Johan Kretz	2240	1 - 0
André Nilsson	2292	Anders Bäcklund	2201	½-½
Bengt-Ola Isentoft	2203	Mats Eriksson	2245	0 - 1
Peter Sunehag	2134	Göran Andersson	2206	1 - 0
Thomas Granath	2118	Jörgen Dircks	2200	0 - 1
Jonas Eriksson	2033	Mattias Lundström	2081	1 - 0
H-G Andersson	2039	Gustaf Trolle	2127	½-½

I denna välspelade match blev det ett rättvist slutresultat, kanske med lite mersmak för oss. Anders pressade hela partiet, men fick till slut nöja sig med remischackar. Göran kom dåligt ur öppningen, jobbade sig tillbaka in i partiet, men i tidsnöden försvann en pjäs. Gustaf var sist kvar med en akademisk fördel som det inte gick att göra något av. Oavgjort.

SS Manhem II KH-Alliansen 6-2

Mats Eriksson	2245	Peter Backe	2317	½-½
Björn Andersson	2289	Göran Marklund	2235	½-½
Göran Andersson	2206	Bengt-Ove Dovrinder	2001	½-½
Johan Kretz	2240	S Rukovci	1977	1 - 0
Jörgen Dircks	2200	Leif Isaksson	1970	1 - 0
Hans Nordman	2245	Nils-Johan Ohlzon	1935	½-½
Gustaf Trolle	2127	Niklas Carlström	1828	1 - 0
Mattias Lundström	2081	Christian Johansson	1857	1 - 0

KII-Alliansen har ett dåligt lag och andralaget vann helt utan problem. Hans Nordman gjorde ett välkommet inlägg (han spelar tyvärr bara något parti per år) och segern var odiskutabel. Mats var nöjd med sin remi ända tills han upptäckte att Backe haft en utomordentligt enkel vinst i slutspelet.

Linköpings ASS SS Manhem II 4-4

Per Vernersson	2446	Anders Bäcklund	2201	½-½
Nedenko Malesevic	2335	Mats Eriksson	2245	1 - 0
Vladimir Kozlov	2288	Björn Andersson	2289	½-½
Tony Herrström	2256	Jörgen Direks	2200	0 - 1
Benkt Nilsson	2256	Johan Kretz	2240	1 - 0
Pavel Lacko	2236	Mattias Lundström	2081	1 - 0
Ingvar Carlsson	2226	Rikard Edgren	2032	0 - 1
Robert Ericsson	2195	Gustaf Trolle	2127	0 - 1

Det här var den egentliga finalen, då båda lagen hade nio matchpoäng innan. Manhem tog ganska snabbt ett rejält kommando i matchen via tre enkla segrar inom fyra timmar. Dessutom hade Bäcklund tagit en remi med mersmak mot högrankade Vernersson. Denne antog remianbudet blixtnsnabbt med orden "en sån chans kommer jag inte att få igen". Lundström hade förlorat, men på de övriga borden var det klart plus för oss. Mats hade varit pressad länge, men klarade av tidsnöden. När han såg ställningen tänkte han: "ja, vi vinner", gick tillbaka till brädet och förlorade snabbt. Kretz stod antagligen på vinst med merpjäs för en fribonde. Nilsson visade dock varför han blev Linköpings bästa poängplockare genom att spela mycket starkt och vinna. Björn var sist kvar med en minimal fördel som det inte gick att göra något av. Oavgjort, en besvikelse efter det uppenbara guldläget. Inför de tre sista ronderna ligger Linköpings ASS och SS Manhem II exakt lika.

Sammandrag i Hallsberg

Björn, Mats, Göran, Johan, Gustaf, Rikard och Lennart mötte upp 12.00 fredag på Centralstationen för tågresa till Hallsberg (Anders skulle åka 13.00 och Joachim 15.00). Resan förlöpte utan allvarigare incidenter, förutom att Mats prepp i Semislaviskt visade sig leda till forcerad förlust enligt Informator 56!

Väl framme i Hallsberg checkade man in på Hotell Stinsen. Mats fick ta enkelrummet, eftersom han (enligt egen utsago) "andas högst". Efter middag på Hjalmar's Café följde en dryg timmes sträng uppladdning inför första slutspelsmatchen mot Skara. Avgång från hotellet 17.30, men var är Bäcklund? Det visar sig att han anländer endast fem minuter före Bergré, eftersom han tagit vägen om Karlstad! Han var inte speciellt glad åt resan på 4½ timme, men fick ju åtminstone passera orter som Grums och Kristinehamn.

SS Manhem Skara SS 5½-2½

Mats Eriksson	2245	Lars Göran Eklund	2326	½-½
Björn Andersson	2289	Nielas Cederqvist	2249	1 - 0
Lennart Liljedahl	2281	Göran Andersson	2206	0 - 1
Anders Bäcklund	2201	Jan Persson	2194	½-½
Johan Kretz	2240	Niklas Kjellqvist	2010	1 - 0
Göran Andersson	2206	Jan Högberg	1995	1 - 0
Gustaf Trolle	2127	Rikard Dahlström	1979	½-½
Rikard Edgren	2032	Jan Möller	1872	1 - 0

Rikard får in en kungsgambit och vinner snabbt och smärtfritt. Gustaf kommer tidigt in i ett svårt slutspel, men genom att släppa en bonde för att få olikfärgade löpare och sedan offra ytterligare en bonde håller han remi. Göran pressar stenhårt i en fransos och vinner till slut pjäs. Kretz vinner bonde mot en öldrickande Skarabo och avgör i slutspelet. Anders tar kvalitet för bonde i

den väntade sicilianska varianten, men får nöja sig med remi. Mats byter ner till ett olikfärgat löparslutspel som är död remi. Efter ett tag tar man remi. Björn klarar tidsnöden med darr mot Cederqvist (två x 50 cl) och vinner bondeslutspelet. Lennart är rejält pressad och får slutligen ge sig i den andra tidsnöden.

”Det var en munskbit, och då menar jag inte hamburgaren”, sammanfattar Kretz på Hallsbergs nattöppna grill.

Tyvärr vinner LASS tursamt mot Strängnäs och vi leder bara med en halv partipoäng.

Lundby SS SS Manhem 1½-6½

Peter Nouristo	2246	Björn Andersson	2289	1 - 0
Anders Knutsson	2116	Anders Bäcklund	2201	1 - 0
Kristian Eriksson	2115	Lennart Liljedahl	2281	½-½
Bojko Canculovski	2090	Mats Eriksson	2245	1 - 0
Feliks Pryszuski	2143	Göran Andersson	2206	0 - 1
Håkan Mattson	1939	Johan Kretz	2240	0 - 1
Georgios Papadopolus	1910	Joachim Berggré	2096	0 - 1
Stig Andersson	1857	Gustaf Trolle	2127	0 - 1

Kvällen innan hade det spekulerats i hur Lundbys mannar skulle vara placerade (vit- och svartspecialister). Lundby lurade oss dock genom att ha samma bordsordning som dagen innan. Detta innebar att Mats fick möta Canculovski i stället för Pryszuski. Detta blev också Lundbys enda helppoängare: vi släppte bara en halva till. I Kretz parti hände sig det lustiga att han fick upp ett bondeslutspel som han analyserat fyra timmar vid ett avbrott.

Samma ställning! Slutspelet är egentligen remi, men Mattson föll i en sista listig fälla och vi fick ytterligare en viktig halva.

LASS vinner med 5½-2½ i ”uppflyttningsfinalen” mot VÖSK, vilket innebär att vi leder med 1½ partipoäng inför sista ronden. Liten fördel för Linköping, då de har svaga KII-Alliansen kvar.

SS Manhem Schack 08 II 4-4

Johan Kretz	2240	Rizo Pepic	2236	0 - 1
Björn Andersson	2289	Per Wikström	2244	½-½
Jörgen Dircks	2200	Thomas Carlsson	2200	1 - 0
Anders Bäcklund	2201	Joakim Nyander	2198	1 - 0
Göran Andersson	2206	Niclas Ottenklev	2110	0 - 1
Mats Eriksson	2245	Ingela Eriksson	2132	1 - 0
Gustaf Trolle	2127	Jan Nordström	2175	0 - 1
Joachim Berggré	2096	Roger Carlsson	2043	½-½

Jörgen ”Tigern” Dircks ansluter till finalronden och lyckas få in Skandinaviskt. Ganska tidigt siktar han in sig på bonden d4. Efter 12 minuters tänkande tar han den, efter 28 minuter tar han nästa och efter 22 drag har motståndaren fått nog och ger upp, förnedrad. Anders vinner efter 22 drag mot Nycander, som kvällen innan kallades för ett geni. Berggré tappar bonde och är förlorad, men i slutspelet får han in klassiska remischackar med torn och springare. Vid åsynen av detta blir Mats så glad att han försöker ställa till rätta motståndarens I.g7, på h7! Trots incidenten vinner han lätt. Gustaf och Johan förlorar komplicerade partier, och Göran får en blackout och offerar pjäs för att vinna damen, tror han. Nu blev det ett slutspel med torn och bonde mot löpare, springare och två bönder, vilket inte går att hålla. Matchen slutar 4-4 och eftersom LASS krossat KII-Alliansen med 7-1 så vinner de serien. Inte helt rättvist då de var mycket illa ute mot Kamraterna II, Strängnäs och, framför allt, Manhem II.

Som helhet får dock säsongen betraktas som lyckad, kanske främst tack vare en god lagmoral och en lagom ambitiös inställning. Bästa resultaten uppnådde Björn och Gustaf, men framför allt Jörgen, som tog fenomenala 6½ poäng på sju svartpartier!

Rikard Edgren

Trean i Tvåan till Ettan!

Efter att i flera år vandrat mellan Manhems många lag och lagledare hamnade jag i årets seriespel under tredjelagets flagg. När lagledardiskussionerna rullades upp i skenet av kontorets lysrör konstaterades att trean var utan och efter en stunds betänkande meddelade jag att jag kunde tänka mig att ställa upp. "Skall man ändå vara med och spela kan man ju lika gärna vara lagledare."

Efter att tittat igenom spelarmaterialet kändes den nya hundrapoängsregeln i serien som en skänk från ovan. Mellan topprankade Joachim Berggré och Johan Naeser skiljde endast 62 poäng!

Rond 1

SS Manhem IV SS Manhem III ½-5½

Joel Åkesson	1946	Adam Birgivi	2032	0 - 1
Ove Alfredsson	1945	Henrik Axelsson	2049	0 - 1
Mats Welin	1904	Ulf Wesslén	2048	0 - 1
Peter Bertelsen	1725	Johan Naeser	2027	½-½
Harald Lindsgård	1588	Daniel Malmgren	2028	0 - 1
Gorgio Torregiani	1001	Claes R. Nilsheden	1279	0 - 1

Derbydags mot Berthelsens mannar. Efter att tävlingsledare Norbäck slitit sitt hår i förtvivlan konstaterades det på lördagskvällen att det saknades folk överallt! Sagt och gjort slaktades trean och fyran och matchen avgjordes över sex bord. Claes R Nilsheden gjorde bejublad comeback på treans sjättebord genom att visa vägen i stor stil. I övrigt gick det mesta i treans tecken som tack vare förseningarnas mästare Adam Birgivis sena entré undgick en total w.o....

Rond 2

SKK Trollhättan SS Manhem III 1-7

Anders Bäcklund	2205	Sonny Andersson	2128	1 - 0
Joachim Berggré	2089	Per Green	2030	½-½
Kaj Andersson	2067	Hans-Olof Stolt	2025	1 - 0
Henrik Axelsson	2049	Jan-Olof Forsberg	2005	1 - 0
Johan Naeser	2027	Folke Andersson	1946	1 - 0
Martin Almström	2028	Nikola Cvetic	1899	1 - 0
Stefan Rilberg	1962	Bengt Berglund	1867	½-½
Daniel Malmgren	2028	Per-Arne Håkansson	1825	1 - 0

SK Kamraterna Trollhättans oktett hade i rondan innan smiskat upp Uddevalla med ½-7½. De siffrorna siade om att det skulle bli en hård match. Sedan vi fått förstärkning av Anders Bäcklund från andralaget satte vi sporrarna i sidan och satte fart. Efter en halvtimme kändes det som om vi stod något bättre. Martin Almström stod på lätt vinst efter en blunder av motståndaren som nog aldrig fattade vad som pågick. Stefan Rilberg stod som svart bra i en fransk avbyting och bjöd snabbt remi. Efter detta haglade ettorna in. Johan Naeser, Bäcklund och Henrik Axelsson kunde jämte lagledaren inkassera fina vinster. Berggré jämnade till siffrorna med en remi och Kaj Andersson satte sista spiken i kistan efter en säker seger. 7-1 till de kristna!

Rond 3

Majornas SS SS Manhem III 3½-4½

Mikael Arnelind	2132	Johan Naeser	2027	½-½
Fredrik Andersson	2125	Rikard Edgren	2048	½-½
Gunnar Fredin	2063	Martin Almström	2028	½-½
Kenneth Fahlström	2055	Henrik Axelsson	2049	1 - 0
Björn Sandberg	2006	Joachim Berggré	2089	½-½
Bengt Andersson	1996	Ulf Wesslén	2048	0 - 1
Per Olsson	1970	Pierre Fogel	2050	0 - 1
Lars Olsson	1931	Daniel Malmgren	2028	½-½

Majornas SS I stod för motståndet i en tidig seriefinal och snart stod det klart att Rikard Edgren, vår eminente Huggetredaktör, skulle föra pjäserna i våra led då tvåan än en gång blivit övertaliga. Kaj hade förhinder vilket han redan meddelade rond 2 (tänk om alla hade sådan god planering) så nu skulle det sättas in en råstöt mot Pierre Fogel som tidigare tackat nej till spel i rond 1 och 2. Pierre togs "på sittande Fogel" och kom inte undan, trots bortförklaringar om dålig form. "Du får spela på sista bord!", sa jag och sen var det inte mer med det. Efter denna kommendering kom Pierres poängplockande i KM igång på allvar, och att Pierre skulle hamna vid de vita pjäserna var det ingen tvekan om. Efter hejdlöst planerande om vem som skulle passa mot vem kom lagledaren fram till den optimala laguppställningen. Väl på plats speldagen visade det sig att Majornaessen Gillefalk/Bennulf var borta och efter en tolv minuter i tio omslängning fick vi ändå in 5/8 av de förväntade motståndarna. Efter hackigt spel låg vi strax innan första tidsnöden under med 1½-2½. Angreppskämpen Ulf "Vesslan" Wesslén hade matchats mot den alltid sege Bengt Andersson och detta visade sig varit ett gott val. När krutröken hade lagt sig stod vi något sämre (tyckte jag och många med mig) i vart och ett av de tre partierna som var kvar. Almström fixade efter en dryg timme till en remi och Edgren kämpade på med bonde under i tornslutspel mot Fredrik Andersson samtidigt som Fogel gick på frammarsch med en fribonde. Efter starkt kontringspel av Edgren aktiverade han sitt

torn i turbofart och aktiviteten jämnade ut pjäsövertaget och remin var i hamn. I sista tidsnöden var läget mycket spänt och Fogels bonde kröp närmare och närmare förvandlingsfältet och samtidigt som damen lassades in knöts Manhemnävarna röda av blod i segerns tecken. Att Pierre fick avgöra kändes extra roligt. 4½-3½ och segerns sötma var total.

Våren

Rond 4

SS Manhem III Majornas SS II 6-2

Joachim Bergre	2096	Lars Spolin	1896	1 - 0
Johan Naesser	2076	Rolf Sannes	1878	1 - 0
Ulf Wesslén	2074	Hans Thorén	1859	1 - 0
Kaj Andersson	2066	Mikael Skogsmo	1855	½-½
Rikard Edgren	2032	Bo Olsson	1849	½-½
Martin Almström	2016	Jan Bohlin	1840	0 - 1
Daniel Malmgren	2016	Henrik Teiffel	1823	1 - 0
Pierre Fogel	2010	Johannes Lindvall	1769	1 - 0

Efter juluppehållet väntade Majornas andralag. Inte heller denna rond hade jag några problem med att rafsas ihop bästa laget. Inledningen på rondan blev knackig och det såg ganska jämnt ut ett tag. Kaj kom illa, men kämpade vidare och fick till slut en remi. I tidsnödena ramlade trots allt ettorna in. Pierre (vit igen) pressade ihop sin motståndare i en engelsk långfil. Vesslan vesslade till det i tidsnöden (som vanligt) och körde hem sitt (också som vanligt) svarta holländska parti med ett kungsangrepp. Själv tryckte jag dit min Ungdomskommittékollega Henrik Teiffel med besked. Efter att Joachim fått in en stekvändning mot Spolin var storsegern ett faktum.

Rond 5

Uddevalla SS SS Manhem III 2½-5½

Ulf Palm	2120	Pierre Fogel	2010	1 - 0
Atah Kapetanovic	1991	Kaj Andersson	2066	½-½
Peter Eskola	1951	Rikard Edgren	2032	0 - 1
Gusztav Wagner	1900	Johan Naeser	2076	½-½
Roy Johansson	1890	Henrik Axelsson	2055	0 - 1
Peter Fredriksson	1851	Joachim Bergre	2096	½-½
Lars Persson	1743	Daniel Malmgren	2016	0 - 1
Mikael Pedersson	1815	Patrik Ericsson	1691	0 - 1

Uddevalla skulle bli en munsbit var det tänkt, men precis som i matchen mot Majorna II startade vi trevande. Kaj kom återigen mystiskt ut ur öppningen. Själv fick jag en positionell blackout och rockerade mig rakt in i spik. Den som utmärkte sig mest i starten var blixtkallade reserven Patrik Ericsson. Patrik visade vägen och snart började ettorna att ramla in. Henrik Axelsson, som i rond 4 uteblev pga en hasardresa på kontinenten, visade även han hur slipstenen skulle dras. Precis som föregående års drabbning, då vi också vann med 5½-2½, verkade det som Uddevallingarna tre timmar in i matchen började lägga krokben för sig själva. I mitt eget parti fick jag in en rejäl stekvändning och även Edgren började få vinstställning. För varje minut som gick blev matchställningen allt ljusare och när tidsnöden närmade sig kunde hela laget pusta ut. Segern var bärgad!

Rond 6**Alingsås SS SS Manhem III 4-4**

Peter Östberg	2250	Johan Naeser	2076	1 - 0
Anders Wengholm	2278	Joachim Bergre	2096	0 - 1
Martin Rödholm	2141	Martin Almström	2016	0 - 1
Jonas Dahlgren	2013	Ulf Wesslén	2074	1 - 0
Jonas Nyström	1997	Pierre Fogel	2010	1 - 0
Bertil Westin	1988	Henrik Axelsson	2055	1 - 0
Mikael Johansson	1971	Daniel Malmgren	2016	0 - 1
Reine Lindström	1896	Patrik Ericsson	1691	0 - 1

Redan i minibussen på vägen hem ifrån Uddevalla pratades det taktik om

seriefinalen mot Alingsås. Det skulle, förutsatt vinst mot Falkenberg i sista rond, räcka med oavgjort för avancemang. Upplägget blev att Johan Naeser skulle möta Wengholm i en London samt att Beggan skulle hålla emot mot Peter Östberg. Vi övriga skulle sitta efter färgval. Av resultaten att döma skulle detta kunnat vara en jämn match, men så var inte direkt fallet. Beggan smiskade in en 18-drag vinst mot Wengholm, Alma kom snabbt bättre och Patrik kom ut guld mot Reine Lindström. I mitt eget parti fick jag liksom rondan innan spela Winawer i franskt som vit och lyckades även denna gång dra längst stået. Alltså 4-0! I de kvarvarande partierna stod vi sämre och Alingsåsarna började knappa in för att till slut, trots att Vesslan kämpade som ett djur med pjäs under i 30 drag, utjämna till 4-4. Nu skulle bara sista spiken slås i kistan.

Rond 7**Manhem III Falkenberg SK 7-1**

Martin Almström	2016	Raymond Ghafari	2210	0 - 1
Henrik Axelsson	2055	Bahri Bunjaku	1954	1 - 0
Ulf Wesslén	2074	Sune Dahnberg	2042	1 - 0
Kaj Andersson	2066	Jens Altnas	1849	1 - 0
Johan Naeser	2076	Linus Persson	1815	1 - 0
Daniel Malmgren	2016	Sami Bunjaku	1779	1 - 0
Pierre Fogel	2010	Thomas Wennström	1774	1 - 0
David Fendrich	1983	Alfred Thomassen	1647	1 - 0

Vi piskade dem helt enkelt. Lätt!

Kommentarer är överflödiga, resultatet talar för sig självt.

Tack grabbar för en fantastisk säsong!

Nästa år spelar vi i division ett och då skall vi ta fram samma grymma kämpataktiker som i år. Tills dess ha det gott.

Lagledare Daniel Malmgren

På jakt efter poäng

När allsvenskan 95-96 började för SS Manhem IV så trodde jag att det skulle vara ganska lätt för oss att hålla oss kvar i tvåan med tanke på vårt lag, men där bedrog jag mig.

Rond 1:

SS Manhem IV SS Manhem III ½-5½

Joel Åkesson	1946	Adam Birgivi	2032	0 - 1
Ove Alfredsson	1945	Henrik Axelsson	2049	0 - 1
Mats Welin	1904	Ulf Wesslén	2048	0 - 1
Peter Bertelsen	1725	Johan Naeser	2027	½-½
Harald Lindsgård	1588	Daniel Malmgren	2028	0 - 1
Gorgio Torregiani	1001	Claes R. Nilsheden	1279	0 - 1

Inför denna första rond hade jag endast fått ihop 4 ordinarie spelare, så stor förtvivlan uppstod hos mig. Speldagen lyckades vi få in 2 reserver åtminstone.

Trösten var att motståndarlaget hade haft samma problem.

Rond 2:

Falkenberg SK SS Manhem IV 5-3

Raymond Ghafari	2225	Susanne Hansson	1909	½-½
Bahri Bunjaku	1939	Lars Bergström	1907	1 - 0
Sture Nyman	2026	Mats Welin	1904	0 - 1
Sune Dahnberg	2005	Jakob Melchior	1924	1 - 0
Jens Altnäs	1884	Alben Milev	1798	0 - 1
Tobias Persson	1810	Peter Bertelsen	1725	1 - 0
Linus Persson	1778	David Fendrich	1701	½-½
Samir Bunjaku	1777	Said Outgajouft	1626	1 - 0

Lyckan var måttlig. Jag hade lyckats skrapa ihop 6 spelare och 2 reserver. Denna match borde vi kanske ha vunnit, men med lite otur kan de flesta ställningar rasa, vilket dom gjorde.

Rond 3:

SS Manhem IV Alingsås SS 4-4

Susanne Hansson	1909	Anders Wengholm	2268	0 - 1
Stefan Rilberg	1962	Martin Rödholt	2089	0 - 1
Joel Åkesson	1946	Mikael Johansson	2046	1 - 0
Ove Alfredsson	1945	Bertil Westin	2045	1 - 0

Mats Welin	1904	Jonas Nyström	2018	1 - 0
Lars Bergström	1907	Jonas Dahlgren	1943	0 - 1
Alben Milev	1798	Reine Lindström	1900	½-½
Peter Bertelsen	1725	Eva Johansson	1874	½-½

Lyckan var nu fullständig! 8 ordinarie spelare! Inför denna rond var jag glad för varje partipoäng vi skulle få. Efter sju avslutade partier stod det 3-4; kvar satt Ove Alfredsson, som lyckades vinna och bli matchhjälte.

Joel Åkesson vann ett riktigt kämpaparti:

♔ **Mikael Johansson, Alingsås SS**

♔ **Joel Åkesson, SS Manhem**

1 d4 d5 2 c4 e6 3 Sf3 Sf6 4 Sc3 Le7 5 Dc2

Den första överraskningen. Nu hade jag ingen aning om hur man bör spela. Jag spelade normala drag, men försökte samtidigt lura bort honom från teorin.

5- Sd7 6 Lf4 c6 7 e3 Sh5?

Jag visste halvt om halvt att det här inte är ett bra drag, men jag får åtminstone löparparet. I efterhand kan man dock konstatera att det är ett dåligt drag. Bättre är 0-0 följt av dxc4, b5, Lb7, a6, c5.

8 Lg3 Sxg3 9 hxg3 g6 10 Ld3 Kf8?!

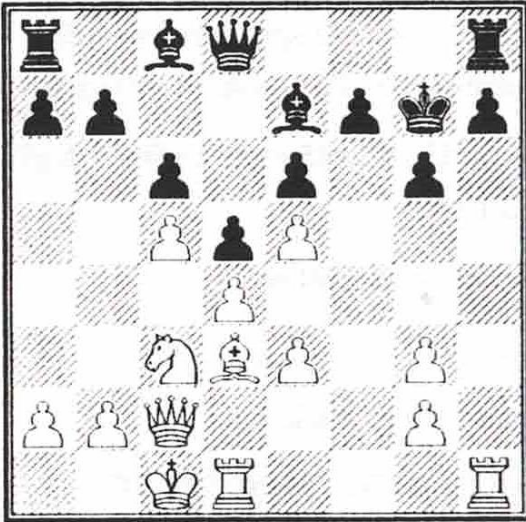
Idén är att ställa kungen på g7 och samtidigt ha kvar tornet som gardering av h7. 10- 0-0 är exaktare, eftersom vit tvingas dubblera på h-linjen; först då spelar man Kg7 och Th8.

11 0-0-0 Sb6?! 12 Se5! Kg7 13 c5

Här fanns den intressanta möjligheten 13 Sxf7 Kxf7 14 Txxh7† Txxh7 15 Lxxg6† Kg7 16 Lxxh7 De8 då vit har tre bönder för

pjäsen samt ett möjligt angrepp. Johansson tyckte dock att han stod så bra att han inte behövde offra. Med textdraget tar vit ytterligare terräng.

13- Sd7 14 f4 Sxe5 15 fxe5

Här står jag verkligen dåligt. Det största problemet är vitfältslöparen samt att jag saknar motspel.

15- b6 16 Sa4 b5 17 Sc3 a5 18 Tdf1 Lg5 19 Tf3 b4

Med remianbud. Vit tyckte att han hade goda vinstchanser och spelade vidare.

20 Sa4 La6! 21 Kb1 Lxd3 22 Dxd3 Ta7 23 e4?

Något förhastat. Vit kan fortsätta pressa med drag som b3, Thf1, Sb6 och först då e4.

23- dxe4 24 Dxe4 Dd5! 25 Dd3 Ld8 26 Dd2 h6 27 Df4 Td7 28 Td1 Lc7 29 Dd2 De4†!

Svart framtvingar dambyte och står lite bättre i slutspelet.

30 Dd3 Dxd3 31 Tfxd3 Thd8 32 Kc2 f6!

Svart bryter upp ställningen för att kunna komma vidare. Nu spelar jag på vinst.

33 exf6† Kxf6 34 Tf1† Kg7?

34- Kg5 är bättre, men jag befann mig i tidsnöd och ville spela säkert.

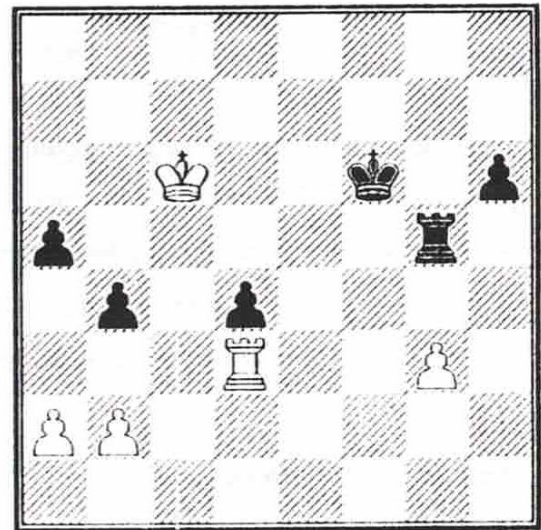
35 Tdf3 e5!

Jag byter bort min svaga e-bonde. 36 dxe5 Td2† 37 Kc1 Lxe5 är klart bättre för svart.

36 Sb6 Lxb6 37 cxb6 exd4 38 Kd3 Tb8 39 Kc4 Txb6 40 Kc5 Tb5†

Nu är tidsnöden avklarad. Jag leder med en bonde.

41 Kxc6 Tbd5 42 Td3 T7d6† 43 Kc7 Tf6 44 Tf4 Txf4 45 gxf4 g5 46 Kc6 Tf5 47 fxf5 Txf5 48 g3 Kf6

Nu borde vit ha spelat 49 Kd6 för att avskärma svarts kung. 49- Tg8! 50 Tf3† Kg5 51 Ke5 Td8 52 Td3 Te8†! 53 Kd5 Kf5 54 Tf3† Kg4 55 Td3 Te2 och svart bör vinna.

49 Kb6?? Ke5!

0 - 1

Kommentarer: Joel Akesson

Rond 4:

SS Manhem IV SKK Trollhättan 4½-3½

Joel Åkesson	1946	Carl Johan Nilsson	2167	½-½
Ove Alfredsson	1954	Per Green	2037	1 - 0
Stefan Rilberg	1930	Jan-Olof Forsberg	2003	½-½
Mats Welin	1917	Hans-Olof Stolt	2000	1 - 0
Jakob Melchior	1913	Folke Andersson	1932	0 - 1
Lars Bergström	1909	Nikola Cvetic	1876	½-½
Alben Milev	1815	Bengt Berglund	1866	1 - 0
Peter Bertelsen	1734	Per-Arne Håkansson	1823	0 - 1

En sömnig söndagmorgon. Här trodde vi nog att vi skulle kunna vinna. Med två hyfsat snabba vinster av Alben Milev och Mats Welin, så kändes det rätt så bra. Och Ja! Det lyckades.

Rond 5:

Majornas SS SS Manhem IV 5½-2½

Björn Gillefalk	2222	Joel Åkesson	1946	1 - 0
Martin Bennulf	2195	Ove Alfredsson	1954	1 - 0
Fredrik Andersson	2127	Susanne Hansson	1948	0 - 1
Mikael Arnelind	2112	Stefan Rilberg	1930	1 - 0
Kenneth Fahlström	2083	Mats Welin	1917	0 - 1
Bengt Andersson	2046	Lars Bergström	1909	½-½
Per Olsson	1998	Alben Milev	1815	1 - 0
Gunnar Fredin	1983	Peter Bertelsen	1734	1 - 0

Självförtroendet var nu på topp, "ingen var oslagbar". Detta fick vi snabbt äta upp. Jag började med en snabb och enkel förlust mot Gunnar Fredin, dock lyckades vi inte förlora med 8-0. Mats Welin expedierade Fahlström.

♣ Mats Welin, SS Manhem

♠ Kenneth Fahlström, Majornas SS

1 e4 c6 2 d4 d5 3 exd5 cxd5 4 c4 Sf6 5 Sc3 e6 6 Sf3 Le7 7 cxd5 Sxd5 8 Ld3 Sc6 9 0-0 0-0 10 Te1 Lf6 11 Le4 Sce7 12 Se5 g6 13 Lh6 Lg7 14 Dd2

Hittills hade jag följt Winsnes-Åström från Elitserien -93 (Rikard vann), men nu avviker svart.

14- Ld7 15 Sg4

Ganska äckligt för svart, t.ex. 15- Lc6 16 Lxg7 Kxg7 17 Lxd5 Sxd5 18 Dh6† Kg8 19 Se4 följt av Sg5.

15- f6 16 Lxg7 Kxg7 17 Lxd5

Kanske inte det bästa draget. 17 Se3 är intressant med fortsatt press, men jag gillar att spela med bra springare mot dålig löpare. 17- exd5!? behåller springaren.

17- Sxd5 18 Sxd5 exd5 19 Dh6† Kg8 20 Se3 Lc6

20- Le6 är nog bättre.

21 h4!

Hotar h5 med starkt spel.

21- Dd7 22 Df4 Tae8 23 f3 Df7

Svart har ingen plan.

24 Kf2 Kg7 25 h5

Möjligen är 25 Th1 bättre.

25- gxh5 26 Sf5† Kh8 27 Sd6 Dc7 28 Txe8 Lxe8 29 Te1

Vit har god kompensation för bonden.

29- Lg6 30 Te6 Dc2†?

30- Dg7 är bättre, men efter 31 Sf5 Dd7 32 Dd6 tror jag vit står bättre.

31 Kg3 Kg7

31- Dxb2 32 Txf6 Txf6 33 Dxf6† Kg8 34 Sc8! Lf7 35 Se7† Kf8 36 Sf5 med vinst för vit.

32 Te7† Lf7 33 Txb7 a6 34 Kh2 Kg8

Svart sätter bort bonde i en svår ställning. 34- Dg6 är bättre med fortsatt kamp

35 Dxf6 Dg6 36 De5 h4? 37 Sf5 Te8 38 Dxe8†

1-0

Kommentarer: Mats Welin

Rond 6:

SS Manhem IV Majornas SS II 5-3

Joel Åkesson	1946	Anders Käll	1975	0 - 1
Susanne Hansson	1948	Björn Sandberg	1912	0 - 1
Ove Allfredsson	1954	Mikael Gilliam	1890	½-½
Stefan Rilberg	1930	Hans Thorén	1859	1 - 0
Mats Welin	1917	Bo Olsson	1849	1 - 0
Lars Bergström	1909	Jan Bohlin	1840	1 - 0
Alben Milev	1815	Henrik Teiffel	1823	1 - 0
Peter Bertelsen	1734	Johannes Lindvall	1769	½-½

Oerhört viktig match! Vi måste vinna för att vara säkra på att klara kontraktet till nästa år. Öppningen kunde inte bli bättre, vårän ständige poängplockare Mats Welin fortsätter att samla vinster och inom 2 timmar ledde vi med 2½-½. Stefan Rilberg vann ett konstigt parti, ena stunden 2 bönder upp, nästa stund pjäs under och nästa stund återigen vinst.

Rond 7.

Uddevalla SS SS Manhem 5½-2½

Ulf Palm	2120	Mats Welin	1917	½-½
Atah Kapetanovic	1991	Joel Åkesson	1948	1 - 0
Gusztav Wagner	1900	Lars Bergström	1909	0 - 1
Roy Johansson	1890	Alben Milev	1815	½-½
Peter Fredriksson	1851	Peter Bertelsen	1734	½-½
Mikael Pederson	1815	---	---	1 - 0
Lars Persson	1743	---	---	1 - 0
Harry Larsson	1690	---	---	1 - 0

Inför söndagen var läget inte speciellt lovande. Redan innan start låg vi under med 3-0 på grund av diverse bortfall i truppen. Under resan kom Lars Bergström med ett intressant förslag som man kanske borde införa. Det gick ut på att inför sådana här lägen borde klubben hyra in en sminkör för att maskera oss till Schneider, Liljedahl etc. för att kunna skrämman motståndaren. En bra ide tycker jag och hoppas att man spelar lika bra också i samband med förklädningen. Jag vill passa på att tacka mina lagspelare för en god insats, med tanke på att det inte var alldeles klart att vi skulle hänga kvar i division 2.

Bäste poäng plockare blev Mats Welin med 5½/7

Peter Bertelsen

Division II Grupp 4

1	SS Manhem III	7	6	1	0	13	39
2	Alingsås SS	7	4	2	1	10	34
3	Majornas SS	7	4	1	2	9	31
4	SK Kamraterna Trollhättan	7	3	1	3	7	29
5	Falkenbergs SK	7	3	0	4	6	24
6	SS Manhem IV	7	2	1	4	5	22
7	Uddevalla SS	7	2	0	5	4	21
8	Majornas SS II	7	1	0	6	2	20

Manhem VI

Manhem VI har varit i stort sett intakt sedan 1990. Visserligen flyttade Lars Eiving till Kärra före säsongen, men Kjell Zackrisson, Lars Borgström, Conny Persson, Jan Herrman och undertecknad har hängt ihop i sex år. Det är möjligen unikt. På senare år har anslutits Hans Brodén, Martin Waller och Håkan Olsén, några goda reserver ej att förglömma.

Vi har spelat bra och avanceradeför ett par år sedan till division 3. Den senaste säsongen har varit "så där" med ett par svårbegripliga förluster mot Götaverken och Kinna. Vi klarade oss kvar, men med bättre skärpa kunde vi vunnit gruppen. Självt har jag haft en usel säsong med två vinster och fem förluster, men även Kjell och Conny har fått mager utdelning. Bäst lyckades Hans med ett rejält pluskonto.

Vi behövde bara göra två längre utflykter, till Tranemo och Kinna. Bilresorna kan annars vara trevliga och öka kontakten mellan spelarna. På hemresan från Tranemo gav Kjell prov på sin kreativitet och bjöd under några vintriga eftermiddagstimmar på sight-seeing i västgötabygden, så nu vet vi var både Öxabäck och Östra Frölunda ligger, ett intermezzo, som väl var den dagens största behållning.

Att vara lagledare är inte särskilt ansträngande, men det kan bli lite tjatigt att ta ut lag när det saknas spelare. Martin Norbäck har nog haft en jobbig säsong. Ett

råd till de styrande är att minska antalet lag så att det finns reserver att tillgå, och att framför allt försäkra sig om vilka spelare som verkligen vill delta i Allsvenskan.

Allt som allt: en halvdan men ändå godkänd säsong för Manhem VI!

I sjätte rondan möttes två gamla klasskamrater från Realläroverket Vasa. Båda tillhörde på 50-talet den kända skolschackklubben Mimer, nämligen Sture Ekberg, mångfaldig SM-vinnare i bridge, och Hans Brodén, för fyrtio år sedan svensk juniormästare i schack. Sture "Stompen" Ekberg, manhemit på 50-talet, spelar optimistiskt, gärna aggressivt, medan vår revisor är något försiktigare - som sig bör! Här följer kommentarer med Hans korta kommentarer:

♔ **Sture Ekberg, Kungsbacka SK**

♚ **Hans Brodén, SS Manhem VI**

1 d4 Sf6 2 Sf3 d5 3 c4 c6 4 Sc3 dxc4 5 a4 Lf5 6 e3 e6 7 Lxc4 Sbd7

För att undvika utforskad teori. 7- Lb4 är det vanligaste.

8 0-0 Sc4 9 Sxe4 Lxe4 10 Ld2 Df6 11 Le2 Le7 12 Lc3 Dg6 13 Se1 c5 14 Lb5 Td8 15 f3 Lc6 16 Ld3

Vit spelar på kungsangrepp i kombination med försök till damfångst.

16- Dh6 17 De2 0-0 18 Sc2 Lf6 19 Ld2 Dh4 20 Le1 Dh5 21 g4

Alltför optimistiskt! Bättre är 21 b4.

21- Dh3 22 Lg3 e5! 23 f4

Nödvändigt var 23 dxc5 (23 g5 Lxg5 24 dxc5 Tfe8 25 f4 Sxc5 26 fxe5 Txd3), men efter 23- Sxc5 24 Lb5 e4 25 Lxc6 bxc6 26 Sb4 Sb3 27 Tad1 exf3 28 Txf3 Dxc4 29 Sxc6 Txd1 30 Dxd1 Dxa4 vinner svart.

23- exf4 24 Lxf4

24 Sxd4 Lxd4 25 exd4 Tfe8 med vinst.

24- cxd4 25 Lf5 g6 26 Sb4

Taktiskt!

26- gxf5 27 Sxc6 bxc6 28 Tf3 d3! 29 Df2 Lh4

I lagspel gäller i första hand att säkra matchpoäng, inte att ha en eventuell möjlighet att vinna elegant. Eftersom vi var tvungna att vinna mot Kungsbacka för att säkra kontraktet i division 3 gjorde jag

bedömningen att det var bättre att ha en ställning med två bönders övervikt än risken att räkna fel, så att min dam skulle kunna förloras. Efteråt kan konstateras att 29- Dh4 vinner utan att damen förloras.

30 Txb3 Lxf2† 31 Kxf2 fxc4 32 Th5

32 Tg3 Sf6 med hotet Se4†

32- f5 33 h3

33 Tg5† kh8 34 Td1 Tde8 (men ej Sc5 direkt, 35 Le5††) 35 Txd3 Sc5.

33- Tf7 34 Tg1 Sf6 35 Tg5† Kf8 36 Ke1 Se4 37 Th5 d2† 38 Ke2 Sf2 39 Lh6† Ke8 40 Kxf2 d1D

och svart vann efter ytterligare ett antal drag och avgjorde därigenom matchen till Manhems fördel, 5-3 mot Kungsbacka SK.

Kommentarer av Hans Brodén

Artikeln av Jan-Olof Söderberg

När jag slog min gamle tränare i serien

Jag började spela i Bollebygds SK någon gång på hösten 1979. Det var den första schackklubb jag blev medlem i. Jag var med fram till 1989 då jag for till Luleå för att studera några år. Under dessa år spelade jag mest i klubbens ungdomsverksamhet och vann bland annat DM 1983 i Västergötland.

En vår fick jag inte längre vara med i "knattestegen" på klubben eftersom jag blivit för gammal. Istället fick jag spela ett oändligt antal blyxtpartier med Ingvar Andersson som hade hand om träning och all annan aktivitet på klubben vilket han

för övrigt fortfarande har. Varje parti lade Ingvar upp en enkrona som jag fick behålla om jag lyckades vinna. Under hela våren vann jag inte mer än tio kronor totalt och vi spelade varje vecka i två till tre timmar. En del gånger när jag inte ens lyckats hålla remi under kvällen gick jag hem gråtandes. Å andra sidan vann jag den sommaren min grupp i sommarblyxten i Borås och fick två handdukar.

Nu skulle mitt lag möta Bollebygds SK i division 4 grupp 15. Inför bortamatchen förberedde jag mig genom att göra tre alternativa laguppställningar. En där jag

satt på förstabordet, en där jag satt på andrabordet och en där jag satt på tredjebordet. Därefter var det bara att plocka fram den rätta när jag sett var Ingvar satt...

♣ **Tomas Segerberg, SS Manhem VIII**

♣ **Ingvar Andersson, Bollebygds SK**

**1 d4 Sf6 2 c4 g6 3 Sc3 Lg7 4 e4 d6 5 f3
O-O**

Jag hade tittat på kungsindiskt de senaste veckorna med avsikt att börja spela Sämisch istället för Petrosian. Jag kände mig sålunda tillfreds med att få spela detta omgående.

**6 Le3 Sbd7 7 Ld3 e5 8 d5 c6 9 Sge2 cxd5
10 cxd5**

Jag har inte hunnit göra några ansträngningar för att anfälla på kungsflygeln ännu och kan sålunda med lätthet slå över till att utnyttja den terrängfördel svart gett mig.

10- a6 11 a4 b6

Svart förhindrar 12 a5 och manövern Sc3-a4-b6 vilket skulle i det närmaste förlamat svarts spel.

12 O-O Sc5 13 b4 Sxd3 14 Dxd3

Den löparen fick svart gärna ta eftersom jag ändå inte hade speciellt mycket att göra med den.

14- Ld7 15 b5 a5

Damflygeln är nu helt låst vad gäller bönder. Jag värderar mina pjäsers ställning. Springaren på c3 står allra sämst. Var vill jag att den skall stå om jag får välja? Efter

Sc3-d1-b2-c4 trycker den på både b6 och d6.

16 Sd1 Le8

Svart är uppenbarligen på väg att spela Sf6-d7-c5 för att stänga den öppna c-linjen. Ett aktivare alternativ hade 16- Sh5 varit med 17- f5 direkt. Jag kan i det läget inte spela 17 g4 Sf4 18 Lxf4 exf4 19 Sxf4 på grund av Lxa1.

Jag kan inte förhindra Sf6-d7-c5 på något sätt utan att byta av min fina löpare och när springaren väl kommit till c5 blir den besvärlig. Jag bestämmer mig för att försöka locka svart till en försvagning på kungsflygeln för att få genomföra sitt Sg6-d7-c5.

17 Lg5 h6 18 Lh4 g5 19 Lf2 Sd7

Min plan lyckas och svart försvagar f5 kraftigt genom att spela h6 respektive g5 och något hot om att svart skall lyckas genomföra f5 behöver jag knappast bekymra mig om under återstoden av partiet. Det hade varit bättre om svart spelat undan damen från spiken och sedan dragit Sd7.

20 Sg3 Sc5 21 Da3 Ld7 22 Se3

Jag har total kontroll över f5.

22- Tc8 23 Sgf5 Lxf5 24 Sxf5

Frågan är vems springare som blir effektivast i ett slutspel. Min fördel är att jag alltid kan slå på c5 med löparen. En möjlighet som svart inte har med springaren på f5.

24- Dd7 25 Tac1 Tc7

I det här läget gör jag en bedömning av de möjliga slutspelen. Om jag spelar 26 Tc2 T1c8 27 T1c1 och båda dubblerar tornen kan svart sedan spela Sb7, byta av tornen och spela tillbaka springaren på c5. Jag väljer det andra alternativet, att tvinga svart att slå med en bonde på c5 och skapa en garderad fribonde för mig.

26 Lxc5 Txc5 27 Txc5 bxc5

Min springare är nu herre på täppan och jag planerar att anfälla på kungsflygeln, byta av material och få bättre nytta av min springares räckvidd. Det behövs tyvärr en pjäs för att hålla reda på svarts garderade fribonde c5. Vilken pjäs placerar jag lämpligast där? Springaren skulle hota både a5 och d6 men det är synd att flytta bort den från f5. Jag väljer att försöka placera kungen på c4.

28 Kf2 Tc8 29 Dc3 Ta8

Bonden på a5 är en rejäl svaghet.

30 Ke2 Lf8 31 Kd3 c4†

Jag kunde riktigt se hur svart ogillade att spela 31- c4† men gjorde det ändå för att undvika 32 Kc4.

32 Ke2

Jag kan inte ta med kungen på grund av 32- Tc8† och jag vill inte ta med damen på grund av 32- Tc8 33 Db3 Dc7 och svart får kontroll över c-linjen. Svart har ändå förorsakat sig en svaghet till i och med 31- c4† så det är ingen brådska med att ta den.

32- Dc7 33 Tc1 Tc8 34 Se3 Db6 35 Dd2

Detta är kanske omständligt men jag vill ogärna att svart får in någon sorts spik på

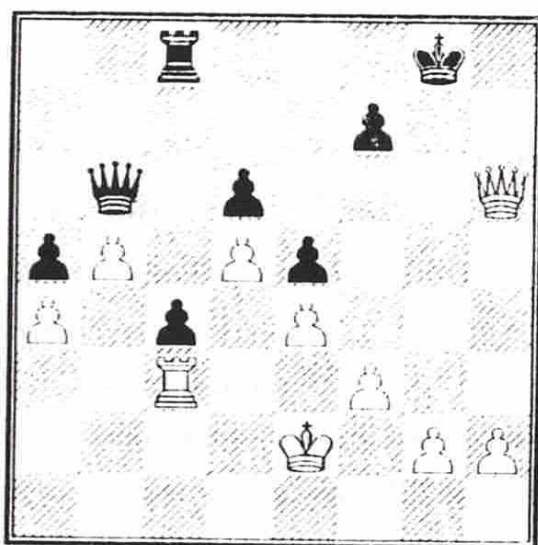
springaren. Hur som helst, jag har gott om tid och påbörjar att flytta tornet framför damen.

35- Le7 36 Tc3 g4

Det här draget underskattade jag. Jag borde antagligen ha spelat g4 själv för att förhindra att svart aktiverar sin löpare. Om svart lyckas byta av min springare efter 37 Sxg4 Lg5 38 Se3 Lxe3 kommer jag aldrig att komma åt bonden på c4 eftersom kungen och tornet inte kan attackera c4 samtidigt på grund av att bönderna a5, e5 och c4 själv håller alla fälten b3, b4, d3 och d4. Dessutom måste jag antagligen avdela damen till att bevaka så att svart inte kommer in med sin dam bakom min bondekedja. Det verkar som om svart har remichanser.

37 Sxg4 Lg5 38 Sxh6† Lxh6 39 Dxh6

Bjuder han på två bönder får man väl ta det! Att spela 38 Se3 verkade ju inte så värst muntert. Nu uppkommer den kritiska ställningen med min dam långt bort från partiets händelsecentrum.

39- Dd4

Nåja, en 1800-spelare kan inte alltid göra de rätta dragen. 39- Dg1 hade ställt mina försvarkrafter på mycket svåra prov. I efteranalysen gav 40 Dg5† Kf8 41 h4 Da1 att svarts bönder på damflygeln kom i rörelse mycket fortare och blev farligare än min h-bonde. Svart hade antagligen vunnit.

40 De3

Svarts dam blir helt oförmögen till aktivitet och det är bara att vänta på rätt tillfälle för att byta av den. För tillfället går det inte eftersom två förbundna bönder på c4 och d4 kan bli mycket svåra att komma åt.

40- Kf8 41 g3 Ke7 42 f4 f6

Nu kommer jag äntligen på hur jag ska göra...

43 b6 Kd7 44 b7 Tb8 45 Dxd4 exd4 46 Txc4 Txb7 47 Txd4 Tb2† 48 Td2 Tb4

Svart får en sista kantbonde som motspel.

49 Kf3 Txa4 50 Tc2 Tb4 51 Ta2 a4 52 h4 Ke7 53 h5 Kf7 54 Tc2 a3 55 Tc7† Kg8 56 Ta7 Tb3† 57 Kg4 Te3 58 Ta6 Kg7 59 Ta4 Tb3 60 Ta7† Kh6 61 Tf7 Tb8 62 Kf5 a2 63 g4 Tg8 64 Ta7

1-0

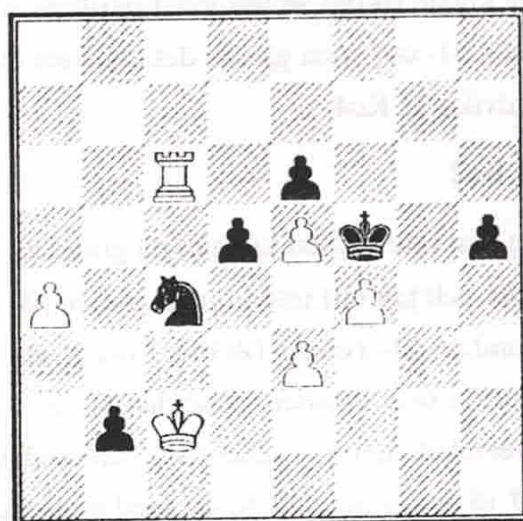
Visst hade det varit snyggt med 63- a1D 64 g5† fxg5 65 fxg5† Kxh5 66 Th7 matt.

Efter att mitt parti var färdigspelat så ledde vi med 2,5-1,5. Mahmood Hirmand hade förlorat, Mehdi Zargaran spelat remi och Djamal Mirkhorrarn vunnit. Asbjörn Nejman höll ännu på i sitt parti mot Jan Andersson, Ingvar Anderssons ständige vapenbroder under de senaste decennierna. De höll på i knappa sex timmar och på

slutet hade Jan tio minuter kvar, Asbjörn tre minuter kvar och Jan stod något bättre till. Då tog Jan sig en lång funderare och fastnade i tankarna så till den grad att han inte kom att tänka på tiden förrän båda plötsligt hade cirka tre minuter kvar vardera. Därefter satte Jan bort en bonde och partiet slutade remi.

Sedan vann vi ytterligare några jämna matcher och klarade kontraktet utan att vara i närheten av vare sig toppen- eller bottenstriden.

Värst ute var vi väl när vi mötte bottenlaget Länsmansgårdens SS. De hade problem att få fullt lag och vi fick en walkover på sista bordet. Å andra sidan hade vi två bakfulla spelare. Själv satte jag bort en bonde efter tretton drag mot en 1100-spelare. Turligt nog gav han tillbaka kvalitet lite senare. Klockan halv två när det inte längre gjorde ont i huvudet så fort jag tänkte avgjorde jag slutspelet genom en liten finess i 42 draget. Vi vann med 3-2.

Segeberg - Svensson efter 41- h5

Tomas Segeberg

Manhem i kamp med mölndalseliten

Efter 2+, 2= och 1- i de första fem ronderna var det med en viss självsäkerhet som jag anlände till matchen mot Mölndals SK där miljön var trivsamt och kaffet gott. Till min förfäran ställdes jag inför en motståndare med 2114 i rating. Nu gällde det att inte bli den som förlorade först...

♣ Arne Berggren, SS Manhem XII 1624

♣ Terry Feiff, Mölndals SK 2114

1 d4 Sf6 2 Sf3 e6 3 c4 b6 4 Sc3 Lb4 5 Ld2
Lb7 6 e3 0-0 7 Ld3 c5 8 Dc2 cxd4 9 exd4
d5 10 cxd5 Lxd5 11 a3 Lxc3 12 bxc3 Sc6
13 Lg5

En patenterad bindning som brukar försvaga motståndarens kungsflygel.

13- h6 14 Lh4 Sa5 15 0-0 Lc4 16 Se5
Lxd3 17 Dxd3 g5 18 Lg3 Sh7

"Springer am Rande bringt immer Schande"... och nu har svart två sådana. Utmanande!

19 Tad1 De8 20 Sf3

Med det naiva "hotet" Le6.

20- De7 21 c4

Två flugor i en smäll. Garderar a-bonden och bot för efterblivenheten på c3.

Tac8 22 Se5 Tfd8 23 f4 f6 24 Sg4 Sxc4
Dg6†

Nu hade svart bara fem minuter kvar till tidskontrollen medan vit efter att ha tillämpat "easy going"-spel hade en hel halvtimme. Sålunda, ett skarpt drag och samtidigt remianbud vore kanske det rätta

pulvret?

Efter två minuter antogs anbudet och för sitt inre öra kunde vit uppfatta rasslet - visserligen halverat, från ratingtaxametern. Slutställningen är säkert lämplig för temperamentsfulla analyser à la Rilberg. Lagg märke till svarts hotande springargaffel.

½-½

Arne Berggren

Division III Grupp 8

1 Varbergs SK	0	12	34½
2 Kärra SS	2	10	31½
3 Uddebo SK	2	8	32½
4 Götaverkens SK	3	7	27½
5 SS Manhem VI	3	7	26½
6 Kungsbacka SK	4	5	26
7 SS Manhem V	4	5	21
8 Kinna SK	6	2	23½

Division IV Grupp 14

1 Angereds SK II	0	13	25½
2 Angerds SK	1	12	24
3 SS Manhem VII	3	8	17
4 SK Kamraterna IV	3	7	15
5 Majornas SS III	4	6	16½
6 SS Manhem X	4	5	16
7 SS Manhem IX	5	3	13
8 Göteborgs SS II	6	2	11

Division IV Grupp 15

1 SK Proletären	5	2	0	12	25½
2 Lundby SS II	5	0	2	10	24½
3 Bollebygds SK	5	0	2	10	24
4 SS Manhem VIII	5	0	2	10	17½
5 Majornas SS IV	3	0	4	6	14½
6 Lerums SK II	2	1	4	5	16
7 SS Manhem XI	0	2	5	2	10
8 Länsmansgårdens SS	0	1	6	1	7

En siciliansk miniatyr

Manhem XV fick ingen drömstart mot besökande SK Proletären II den 17 mars. Spelare saknades, gruppledaren verkade inte behaga dyka upp och en hastig blick på motståndarens ratingtal var nästan tillräcklig för att ge slaget förlorat. Själv var jag osäker på om jag över huvud taget borde kommit - lördagens hårda femtimmarskamp med Mathias Fredrixon om en poäng i lilla VM hade satt sina spår.

Klockorna startades prick tio, och fortfarande ingen gruppledare i sikte. Minuterna gick och vi manhemiter kunde inte röra en pjäs. På det stora hela såg det ganska bistert ut. Kvart över tio fick vi plötsligt börja spela trots allt, trygga i förvisningen att eventuella vinster skulle beaktas - om gruppledaren någonsin dök upp. Och någonstans i allt kaos hittade jag det lugn som skulle låta mig spela mitt finaste parti hittills.

♔ **Jesper Mossberg, SS Manhem XV**

♚ **Sammy Lindfors, SK Proletären II**

1 e4 c5 2 Sf3 Sc6 3 Lb5 d6 4 d4 cxd4 5 Sxd4 Ld7 6 0-0 e5 7 Sxc6 bxc6 8 Lc4 Sf6 9 Lg5 Le7

Ett förbiseende. Nu måste svart försvaga sin tilltänkta rockadställning eller släppa d-bonden.

10 Lxf6 gxf6 11 Dh5 0-0

Om inte vit spelar tillräckligt energiskt kan den där halvöppna g-linjen bli ett av svarts starkaste vapen i stället för tvärtom.

12 f4 Db6† 13 Kh1 Dxb2 14 Sd2 Dxc2 15 Tf3 exf4

Svart lägger sig vinn om att hindra bondeframstöten till f5 samt tornschacken på g3.

16 Ld3 Db2

Här hindrar damen en potentiellt avgörande mellanschack på f6, men nästa drag visar hela poängen med vits pjäsuppställning.

17 e5 f5

Textdraget är tvunget, och därmed är också partiet över. Svarts löpare har inte längre kontroll över h3.

18 Th3 Dxa1† 19 Sb1 Lh4

Försöker skapa en flyktväg åt kungen via e7, men det faller på att den svarta drottningens diagonal bryts av bonden på e5; vit kan nu schacka från f6 i alla fall:

20 Txb4 Tfb8

Med eget matthot.

21 Dxb7† Kf8 22 Dh8† Ke7 23 Df6† Ke8 24 Th8 matt

Oförskämt nöjd med min insats var jag inte sen att ringa Douglas (min schackmentor), som tålmodigt spelade igenom partiet. Efter ett par sekunders andäktigt tystnad summerade han: "You know what? This is actually beginning to look like chess." Pompösa britt...

Jesper Mossberg

Vad hände bakom siffrorna?

Så slutligen ska jag försöka ge en någorlunda rättvisande bild av den odysseé Manhems allra sista serielag beskrivit under den gångna säsongen. Först vill jag säga att många hajar till alternativt suckar resignerat inför mångfaldens makt när de upptäcker ett lag med den imponerande höga siffran aderton. Då kan man känna en lätt rysning av välbehag nedför ryggraden när man noterar det. Jag vet att siffran var ändå lite högre för några år sedan och kanske borde varit ännu lite lägre i år. De spelare jag i utgångsläget disponerade decimerades snabbt, redan vid första rundringningen. En spelare flyttade till Uppsala innan han hann börja, en annan försvann spårlöst och en tredje flyttade till Österrike under seriens gång. Flera andra försvann ur bild p.g.a. ändrade prioriteringar och en vägrade till och med att kännas vid ett jakat besked vid tillfrågan om intresse att delta i serien. Detta ledde till att Manhem XVIII vid en del tillfällen ställde upp med underligt rumphuggna lag. I detta läget faller det sig naturligt att rikta en särskild eloge till Per Hellgren som ställde upp varenda gång och även blev lagets bästa poängplockare med 3½ poäng på 7 matcher.

Nåväl, första rondan. Säsongsupptakten kom direkt att sätta sin prägel på hela serien genom att femte man inte brydde sig om att dyka upp. Eftersom vi skulle spela bortamatch, mot Passadvinden på Hisingen, så kunde vi inte vänta hur länge som helst.

Trots det hade vi ändå en viss brådska på vägen dit och tappade nästan bort vår andrabil som inte riktigt kunde hålla tempot. Slutligen kom dock vi återstående fyra fram och fann våra motståndare pysslandes och kokandes kaffe i godan ro. Vi slog oss ner och började spela. Ganska snart ledde vi med 1-0, men det var också allt vi fick. Vi förlorade resterande bord övertygande; för egen del lyckades jag sätta bort en totalt vunnen ställning där allt jag behövde göra var att metodiskt vrida om skruvstådet bit för bit - men jag förivrade mig. Vid det laget hade de andra matcherna redan avslutats efter en präktig fälla respektive idoget slit och inför en nyfiken folksamling på åtminstone tjugo personer gav jag upp den betydelselösa matchen.

I nästa rond tog vi emot Manhems sextonde lag i ett hett derby. Också här fick vi bita i gräset och jag började inse att vi fick försöka snäppa upp oss ett par steg om inte säsongen skulle bli ett enda långt betande. Det underliga var att matchen var helt jämn på åtminstone de fyra första borden, vilket inte betyder någonting när allt vi fick med oss var ½p.

Inför den tredje rondan kändes läget hotande prekärt. Två raka storstryk var ingen lysande vacker öppning. Visserligen hade vi mött två av de tre i den absoluta toppstriden ingående lagen, men det visste vi inte då. Ännu värre blev det när vi fick problem med ännu en gång sista minuten avhopp från två man; den ene hade

anständigheten att meddela det.

Förutsättningarna kunde knappast ha varit sämre när vi tre man kom frysande ut till Majorna. Matchen gick därefter. Det fick bära eller brista; jag spelade kungsgambit. Matchen var över på en kvart medans det på andra bordet tog ytterligare 10 minuter. Därför hängde allt på Jonas Pettersson som på tredje bordet spelade ett oerhört spännande parti som böljade fram och tillbaka. Till historien hör att han hade bett att få slippa spela eftersom han varit ute och festat kvällen innan, men gått med på att ställa upp för att rädda laget. Det gjorde han. 3-2 och första segern var inhöstad.

Eftersom vår serie bestod av udda antal lag fick vi sedan i rond fyra frirond och en vilopaus. Vi var inte mycket aktivare i rond 5. Lundby kom på besök och de var sugna på poäng. Själva hade vi två nybörjare i Manhem på bord 4 och 5. Per Hellgren försov sig och kom inte förrän efter 40 minuter och vid det laget hade jag redan gjort ett lätt förbiseende och stod på förlust. Innan jag fick tag på Per var jag lite orolig att vi skulle förlora fyra bord på w.o., eftersom han satt på andra bordet. Det hade inte gjort någon större skillnad, det blev 5-0 i alla fall. Inget mer att säga om det.

I sjätte rondan var det dags för derby igen och det blev ovanligt lyckat då Manhem XVIII ställde ett till stora delar nytt lag på fötter. Det skall dock sägas att Manhem XVIII för en gångs skull hade ett visst övertag i ratingstyrka - dryga 50 poäng högre snittranking. Artonde laget kammade

hem sin andra vinst kassaskåpsäkert - 3½ mot 1½.

I rond 7 mötte vi den tredje toppkandidaten Götaverken på hemmabord. De ställde upp med ett i ranking räknat förkrossande starkt lag med gott om självförtroende. Deras spelare på sistabordet hade högre ranking än vår förstabordsspelare. Vi lät oss inte bekommas därav och efter ungefär en och en halv timme stod vi på vinst i tre partier medan ett fjärde stod helt lika. Återigen hade vi fått plocka in en nybörjare och han spelade sedan överambitiöst bort sin vinst i ett försök att presentera ett avgörande snabbt. Per Hellgren kom fram till att remi var bästa utvägen och Stg Lifvendahl tappade sin remiartade ställning. Jag å andra sidan fick slita i ytterligare trekvart efter att alla andra blivit färdiga och gått hem mot den gamle räven Kuspis. Hans ställning var genomruten och matchen var redan vunnen. Men det räckte inte och till slut tyckte deras lagledare att det blev pinsamt och gick in och pratade med honom varpå han resignerade. Trots det ett tag överhängande hotet att förlora kunde då Götaverken ändå återvända hem över älven med 3½ pinne i bagaget.

Om rond 8 finns inte mycket att säga.

Kamraterna dök aldrig upp och Manhems spelare behövdes då i högre rankade lag som stod högre i prioritet. Resultatet blev 0-0.

Tyvärn fortsatte den tråkiga trenden inledningsvis även över den nionde rondan. Under natten innan hade landet passat på att skruva fram sina klockor en timme.

Under natten innan hade landet passat på att skruva fram sina klockor en timme. Dock inte alla, däribland undertecknad. När jag på söndagsmorgonen kom "i god tid" var jag i själva verket 50 minuter sen. Vid det laget hade folk tröttnat och åkt hem igen, däribland den person som skulle köra oss i bil till Mölndal, vi hade nämligen bortamatch för att spä på eländet. Per Hellgren stod dock tappert kvar på sin post. Vi ringde till Martin Norbäck som rekommenderade att vi skulle anlita honom. Det gjorde vi och dessutom hans far som var vänlig nog att köra oss till Mölndal. Martin Norbäck plockade som förste inhoppare 100% (1 av 1) och Per Hellgren snodde snabbt en pjäs av sin motståndare och avvecklade säkert till vinst. Den här gången hängde allt på mig. Jag mötte Simon Ekström som jag skulle möta igen dagen därpå i individuella DM. Egentligen brydde jag mig inte om serien vid det här laget; allt var ju ändå klart. I DM stod desto mer på spel. Jag vann fel match, men Manhem XVIII avslutade i alla fall serien på ett värdigt sätt genom att slå Mölndal med 3-2; och viktigast av allt - vi var inte sista laget.

Fredrik Westlund

Tänk på att Manhem snart fyller 100 år! Då finns det tankar på att en riktigt vacker och informativ bok skall göras. Alltså, rota i byrålädor och hör med äldre bekanta schackspelare i Göteborg! Allt är av intresse!

Division V Grupp 1

1	SK Kamraterna V	7	6	0	1	12	25
2	IF SK Bosna	7	5	1	1	11	27
3	SS Manhem XIII	7	4	2	1	10	20½
4	ISK Passadvinden	7	4	1	2	9	20½
5	Lundby SS III	7	4	0	3	8	17½
6	SS Manhem XIV	7	2	0	5	4	11½
7	Kärre SS III	7	1	0	6	2	10
8	Länsmansgårdens SS II	7	1	0	6	0	6

Division V Grupp 2

1	International IFG	7	6	0	1	12	27½
2	Mölndals SK	7	5	0	2	10	23½
3	SK Kamraterna VI	7	3	2	2	8	20
4	Kärre SS II	7	3	1	3	7	19
5	Angereds SS III	7	3	0	4	6	16½
6	SS Manhem XII	7	3	0	4	6	16
7	SK Proletären II	7	2	0	5	4	9
8	SS Manhem XV	7	1	0	6	2	8½

Division VI

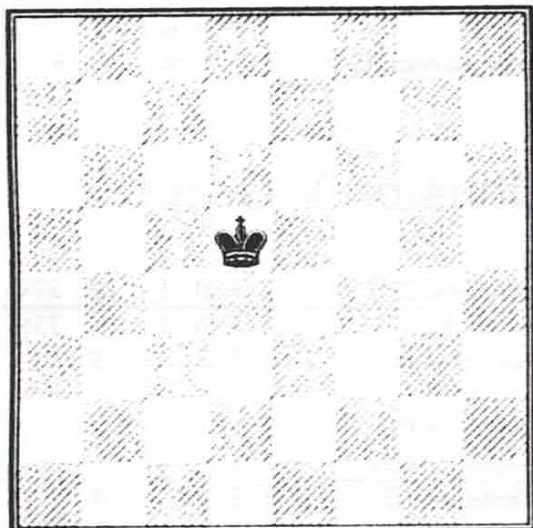
1	Götaverkens SK II	8	7	0	1	14	30½
2	SS Manhem XVI	8	7	0	1	14	27
3	ISK Passadvinden II	8	6	1	1	13	27
4	Lundby SS IV	8	4	1	3	9	25½
5	Mölndals SK II	8	3	1	4	7	19½
6	SS Manhem XVIII	8	3	0	5	6	12½
7	Majornas SS V	8	1	1	6	3	13½
8	SS Manhem XVII	8	0	2	6	2	10
9	SK Kamraterna VII					utgår	

Manhems historiska register - med alla medlemmar sedan grundandet redan 1906 - finns att tillgå på klubben för 20 kronor i kopieringskostnad. Registret omfattar 39 A4-sidor och rymmer uppgifter om namn, födelseår, medlemstid och spridda uppgifter om resultat, uppdrag och litet av varje. Registret är unikt i Sverige, och sköts av Håkan Olsén och Arne Berggren.

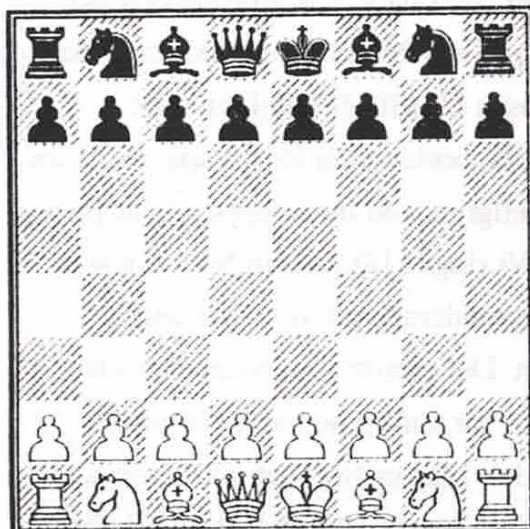
TÄVLING

Den som lyckas lösa följande oortodoxa tankenötter bäst får pris!

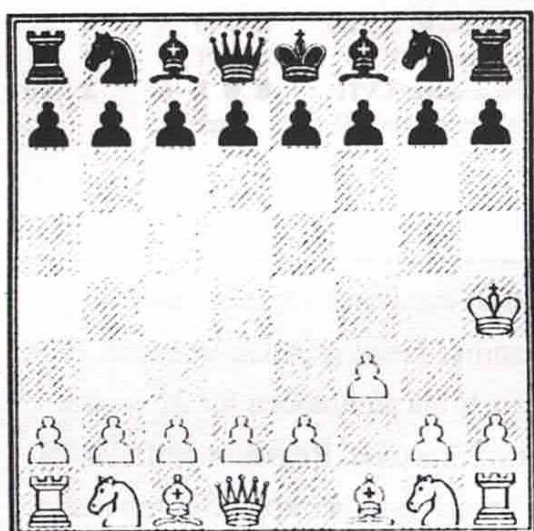
Lycka till!

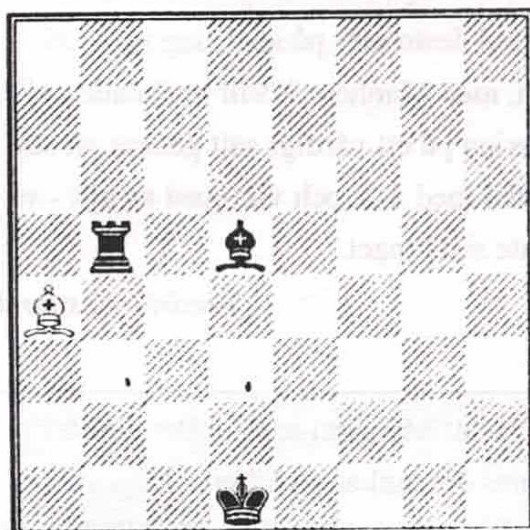
Uppgift 1: Sätt till två vita torn och en vit springare så att den svarta kungen är matt.

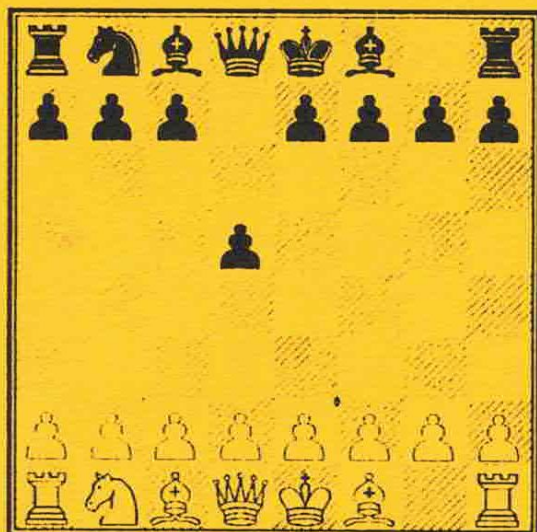
Uppgift 3: Vit och svart spelar ett parti så att en svart bonde i femte draget genom förvandling blir springare och samtidigt sätter den vita kungen matt.

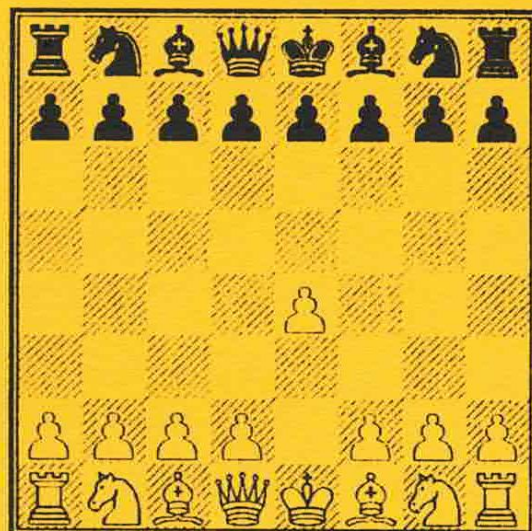
Uppgift 2: I partiet spelade vit 1 f3, 2 Kf2, 3 Kg3, 4 Kh4 och blev matt efter svarts fjärde drag. Vad spelade svart?

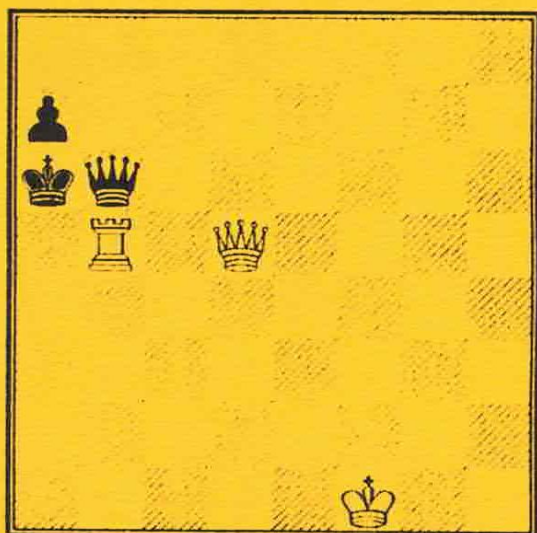
Uppgift 4: Den vita kungen har ramlat av brädet. Ställ den tillbaka på rätt ruta och ange de två senaste dragen.

Uppgift 5: Efter svarts fjärde drag uppstod denna ställning. Ange partiförloppet.

Uppgift 7: Efter 1 e4 fortsatte partiet tills svart i sitt femte drag slog ett vitt torn med sin springare och samtidigt satte vit matt.

Uppgift 6: Tillsätt på vilken som helst fri ruta en pjäs eller bonde av valfri färg och sätt därefter svart pott i ett drag.

Utslagsfråga:

Hur kan Manhems medlemstidning bli bättre?

NY TÄVLING!

Den som skriver det bästa "spontana" bidraget till Manhem på Hugget får pris!

Lösningar skickas till Manhem senast den trettioförste augusti nittonhundranittiosex.

Vem har förslag på vad Hugget ska innehålla? Det behövs mer idéer, så hör av dig till redaktionen med önskemål eller skriv din favoritartikel själv!

Finns det inga problem- eller studiekompositörer i klubben? Manhem på Hugget är ett utmärkt forum, så det är faktiskt bara att skicka in!

ETT STRÅ TILL STACKEN!

Skulle Du vilja vara med och hjälpa till i klubbens verksamhet, dra ett strå till stacken?

Skulle Du vilja stötta Manhems juniorverksamhet på samma gång som Du sträcker en hjälpande hand åt seniorverksamheten?

Du har väl inget emot Krokodiler?

Bli medlem i manhems stödförening

"Krokodilerna"

Kontakta:

Göran Andersson, tel 0302-122 49

Mats Dehlin, tel 031-25 16 93